

University of Jaffna
352
JAL
83421(S; Main)

352
JAF
S

University of Jaffna
83421

Library

STACKS

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற வெள்ளையா மலர்

සාපනය මහ නගර සභාව
රජන ජයන්ති සමරු කළමි

THE JAFFNA MUNICIPAL COUNCIL
SILVER JUBILEE SOUVENIR

STACKS

1949-1974.

52
AF

3m3	Salu

2007
2011

Mayor of Jaffna
யாழ்-மாநகரசபை முதுல்வர்

ALFRED T. DURAYAPPAH. J.P., U.M.
அல்பீறட் த. துரையப்பா, ச.நீ., உ.ப.நீ.

SOUTH SEA

STACKS

352
J.P.

BA

83421

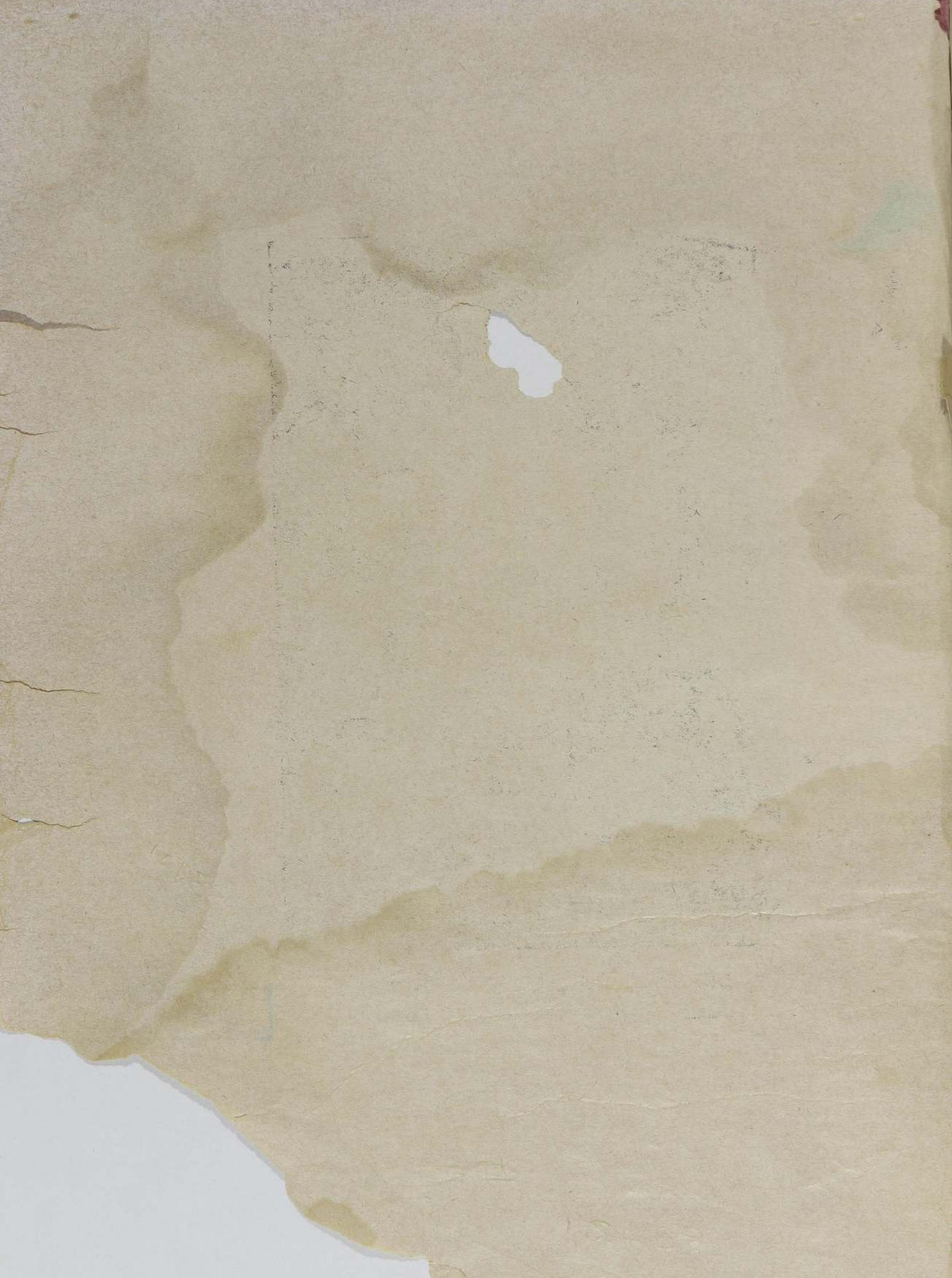
STACKS

CLASS

352

~~NA~~

83421

FOREWORD

As a Member, Deputy Mayor, and Mayor I have been closely associated with the Jaffna Municipal Council during almost the whole period which this Silver Jubilee celebrates. The council has had its normal share of vicissitudes, but on the whole, it has good reason to be proud of its work during the past twenty five years.

The basic Municipal services have always been maintained efficiently. Our city is one of the cleanest, and healthiest, with a comparatively large mileage of roads well cared for and well lighted. This is an opinion that is often corroborated by our many visitors from other parts of Sri Lanka, as well as from other parts of the world.

There are other achievements, however, in which we take special pride. We have already provided pipe-borne water to more than half the town. The rest of the town will soon have its water supply. The magnitude of the effort can be appreciated only by those who know the drinking water resources of the Jaffna peninsula. We have cleared slums, widened roads and changed the lay out of the esplanade and the Bazaar. We have continually improved electric supply and lighting. We have completed housing schemes, built a Model Market and Public Library of which any city can be proud. We have provided Clinics and Dispensaries, Parks and Play grounds. Our Stadium will soon be one of the best in Sri Lanka. It has been of much satisfaction to me personally, that it was given to me, to play a leading part in all these special achievements.

There are many more things to do and much room for improvement. In this Jubilee year I am proud to be leading a team of councillors whose only aim and ambition in life, is service of the people.

Our rates are still comparatively low and our revenue inspite of some fresh taxes, still quite inadequate. Our ratepayers must bear with us if we continue to ask for more.

It is very fortunate that we have to-day, in the person of Mr. Felix R. Dias Bandaranaike, a minister who is a statesman. Local Government everywhere in Sri Lanka, has gained immensely by his intelligence and foresight, his enthusiasm and drive, his broad-mindedness and fair play. The Jaffna Municipal Council owes a great deal to him.

The Souvenir carries messages from the revered person of the Prime Minister and from her Cabinet Colleagues who have always been very good friends of this city and its people. It also carries messages from some of our very good friends who live in our midst. It contains some very interesting articles written by contributors who are recognised authorities in their subjects. There are also detailed reports of the work done by various departments of the Municipality. I am sure that the Souvenir will be well received.

Alfred T. Duraiappah
Mayor of Jaffna.

Message
From
The President

I am glad to send this Message for the Souvenir to be published in connection with the Silver Jubilee Celebrations of the Municipal Council of Jaffna.

It was 25 years ago that the Town of Jaffna acquired the status of a Municipality. Its constitution was an important milestone in the evolution of Local Government in the country's premier Local body in the Northern Province. On this occasion I congratulate the citizens of the town and their representatives on its record of achievement. Jaffna is the home of a people who have inherited a rich literature and culture and in keeping with the aspirations of the people, it has been possible for the Municipal Council to erect and equip perhaps one of the best Municipal libraries in the country.

While congratulating the City Fathers for the progress already made in all spheres of its activities, I hope that the enthusiasm generated during the 25th anniversary celebrations will be harnessed for further improvement of the City by augmenting the present water supply scheme and by providing a surface drainage scheme.

I am happy to send my good wishes to the Mayor, the Municipal Councillors and the citizens of Jaffna on this occasion of its Silver Jubilee.

D. Gopallawa
President

Prime Minister
Sri Lanka

Colombo, 18th June, 1974.

I am very pleased to send this message on the occasion of the Silver Jubilee Celebrations of the Municipal Council of Jaffna. Twentyfive years is an important landmark in the history of an institution. It is also a time for celebration as well as a time for reflection.

The Jaffna Municipal Council must no doubt be having many achievements to celebrate, including a long period of dedicated service to the people of Jaffna.

At the same time, anniversaries such as this, are suitable occasions to review the past with a view to learning from any mistakes or shortcomings that might have come to notice, and to plan the future in even a better and realistic manner.

I congratulate the Jaffna Municipal Council on this historic occasion, and do hope that it would dedicate itself, with even greater zeal than in the past, to the service of the people of the area.

Sri Lanka P. D. Bandaranaike

PRIME MINISTER.

Message

from

The Minister of Public Administration, Local Government
and Home Affairs

Today the citizens of Jaffna Municipal Council area celebrate a historic event, viz., the completion of 25 years of service as a Municipal Council.

Jaffna Municipal Council area has a population of 107,663 according to the 1971 census of population.

Owing to the devoted services rendered by the City Fathers, it has been possible to provide most of the modern amenities such as a modern library, a new central market, a Town Hall, electricity.

Jaffna has been the centre of administration for the Northern Province for over a century and its growth subsequent to its getting elevated to Municipal status is remarkable.

I am very happy to note that the Mayor and the Council are making every effort to keep the City of Jaffna clean and tidy. This entails a lot of work by the Mayor and the officials. I trust that the Municipal Authorities will always continue to maintain high standards. Keeping the City clean and tidy from the point of view of public health and aesthetic beauty is the imperative responsibility of every Local Authority.

The water supply scheme in Jaffna serves only a limited area and that too during restricted hours. It is important that the Council addresses its mind urgently to this pressing problem and finds a solution very early.

Felix R. Dias Bandaranayake
Minister of Public Administration,
Local Government and Home Affairs.

My No. LQD/A
Ministry of Public Administration,
Local Government and Home Affairs.
Colombo-7. July 11th, 1974

His Worship the Mayor,
Jaffna M. C.,
Town Hall, Jaffna.

Your Worship,

Official Visit to Jaffna
7th July to 9th July 1974

I am writing to convey the sincere thanks of my wife and myself for the warm reception and lavish hospitality given to us during our recent visit to Jaffna. The arrangements were entirely excellent and I thank you for the hard work that you must have put in to make the programme a success.

My wife and I were very impressed by the cleanliness of your city. The standard was indeed very high, and I wish that the other Urban centres of the country will take your city as a model in this respect. I hope that such high standards of cleanliness will be maintained by your city in the future too.

I was very pleased with the ready response given by the Councillors and you to my request that 20 per cent of your budgeted revenue should be spent on development. I have noted that your Council has already allocated 16 per cent for development purposes and that it will strive to increase that amount to 20 per cent in the near future. With effective financial management of that type the Council can face the future with the utmost confidence.

I count it a great privilege to have participated in the Silver Jubilee celebrations of your Municipal Council. May the City of Jaffna prosper and may the city administration continue to provide amenities which cater to the comfort, convenience and welfare of its citizens.

Your sincerely,

Felix P. Dias Banduranayake
Minister of Public Administration,
Local Government and Home Affairs.

எனது இல. எல் ஜீ 4 | ஏ.
அரசாங்க நிர்வாகம், உள்நாட்சி
உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு,
கொழும்பு 7, 1974-07-11

மதிப்பிற்குரிய மாநகர முதல்வர் அவர்களுக்கு,
யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றம்,
நகரமண்டபம், யாழ்ப்பாணம்.

மதிப்பிற்குரியோய்,

யாழ்ப்பாணத்துக்கு உத்தியோக பூர்வமான விஜயம்
1974 யூலை 7-ந் தேதி முதல் யூலை 9-ந் தேதி வரை

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அண்மையில் விஜயம் செய்திருந்தபோது எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மகத்தான வரவேற்பிக்கும், தாராளமான உபசாரத்திற்கும் எனது மனைவியினதும் எனதும் மனமுவர்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்குமுகமாகவே இக்கடிதத்தை அனுப்புகிறேன். ஏற்பாடுகள் முற்றிலுமே உத்தமமானவையாகத் திகழ்ந்தன. நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாக ஆக்குதற்குத் தாங்கள் ஆற்றியிருக்கக்கூடிய கடும் உழைப்பிற்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

தங்கள் நகரத்தின் தூய்மையைக்கண்டு யானும் எனது மனைவியும் மிகவும் களிப்புற்றோம். அத்தூய்மை மிக உன்னதமானது; இந்நாட்டிலுள்ள ஏனைய நகரங்களும் தங்கள் நகரத்தை ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பின்பற்றவேண்டுமென யான் விழைகிறேன். எதிர்காலத்திலும் இவ்வன்னத தூய்மை தொடர்ந்து தங்கள் நகரத்தில் நிலவுமென நம்புகிறேன்.

தங்கள் வரவு செலவுத்திட்ட வருமானத்தின் 20 சதவீதமான தொகையொன்று அபிவிருத்திக்காகச் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று யான் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு தங்கள் மன்றத்தினரும் தாங்களும் அளித்த ஆதரவைக் கண்டு யான் இறும்புதெய்துகிறேன். தங்கள் மன்றம் அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்காக ஏற்கெனவே 16 சதவீதமான தொகையொன்றினை ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதையும் வெகுவிநரவில் இத்தொகையை 20 சதவீதமாக அதிகரிப்பதற்கு முயற்சியெடுக்கப்படுமென்பதையும் யான் அவதானித்துள்ளேன். இவ்வகையான பயன்மிக்க நீதி முகாமையுடன் மன்றம் அதனது எதிர்காலத்தை திடநம்பிக்கையோடு எதிர்நோக்க முடியும்.

தங்கள் மாநகராட்சி மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா வைபவத்தில் கலந்து கொண்டமையை யான் ஒரு பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். யாழ்ப்பாண நகரம் சுபீட்சமுடன் திகழ்வதாக; அங்கு வதியும் மக்களுக்கு செளகரியம், வசதி, நலன் ஆகியவற்றை நல்குதற்கு நகர நிர்வாகம் தொடர்ந்து வசதிகளை அளிப்பதற்கு எனது நல்லாசிகள்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

பீலிக்ஸ் ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அரசாங்க உள்நாட்சி,

உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர்.

Message

from

The Minister of Irrigation, Power & Highways

I have great pleasure in issuing a message of greetings to the Jaffna Municipal Council on the occasion of its silver jubilee celebrations.

My association with Jaffna dates back to the period when I was a student at St. John's. Then of course, Jaffna town was not administered by a Municipal Council.

Since Jaffna reached municipal status in 1949 the development of the town has been remarkable. Jaffna town boasts of a fine network of roads, very well maintained; her electricity supply and distribution system is so well managed that the Jaffna Municipal Council has become one of the Ceylon Electricity Board's best customers. Accordingly, the Ceylon Electricity Board is now planning to establish additional sub-stations within the municipal limits to further improve the electrical supply and distribution of the town.

The remarkable development of Jaffna, our northern capital city, derives considerably from the dedicated sons of Jaffna who have come forward to serve the Municipality as city fathers. I wish the Silver Jubilee Celebrations of the Jaffna Municipal Council all success.

Maithripala Senanayake
Minister of Irrigation, Power & Highways

Message

from

The Minister of Parliamentary Affairs & Sports
and Chief Government Whip

The Jaffna Peninsula has a special place in my heart because I had my education there. I am therefore specially glad that I am able to send this message on the occasion of the Silver Jubilee of the Jaffna Municipal Council.

Jaffna has had a very fine reputation for Sports and I hope that when the time comes for you to celebrate your Golden Jubilee your Sportsmen will hold a pre-eminent position in the Island.

K. B. Ratnayake

Minister of Parliamentary Affairs & Sports
and Chief Government Whip

Message

from

Government Agent, Jaffna District

I have great pleasure in sending this message to this souvenir, which marks the Silver Jubilee of the Jaffna Municipality. I am happy to note that the celebrations will include Agricultural, Industrial and Cultural Exhibitions, which I am certain will be of great educational value.

On an occasion like this it would be appropriate to look back over the period of these twenty five years which have rolled by, and I am sure, it would be gratifying to note the outstanding achievements of the City Fathers. The living monuments which stand out to mark this vista of time, are the Housing Schemes, the Medical and Sanitary Services, the Parks and Playgrounds, the Public Library, the Open Air Theatre, the Model Market and the Stadium. It would be a fitting bouquet to the Mayor and the City Fathers, if I repeat the glowing tributes paid by foreign and local visitors that Jaffna is one of the cleanest cities in the Island.

When one dips into the chronicles of the past, one scans the names of very able and distinguished City Fathers, who have contributed in no small measure towards the building up of this City. It is significant to note that the Mayor Mr. Alfred Duraiappah has played a dynamic role in the shaping of this city from about the beginning of this quarter century continuously either as a member or Mayor. It would be no exaggeration if I were to say that it is due to his indefatigable efforts and sustained interests in the affairs of the Council, that he has earned a prominent place in the history of the Jaffna Municipal Council.

I therefore take this opportunity to congratulate the Mayor and the City Fathers for their life of sacrifice and unstinted devotion in the cause of the people and wish that the Jaffna Municipality will grow to be the model of cities in Sri Lanka.

WIMAL AMARASEKERA

Government Agent, Jaffna District.

Message

from

Superintendent of Police, Jaffna Division.

On behalf of the Police of Jaffna and myself, I am pleased to salute the Jaffna Municipality on its Silver Jubilee Celebrations.

Jaffna Municipality has earned a great reputation for keeping the city clean and providing some excellent services. Under the dynamic leadership of His Worship the Mayor Mr. A. T. Duraiappah, it continues to uphold its traditions. In the short period I have been acquainted with the Jaffna Municipality I was most impressed with the diligence, devotedness, the efficiency and spirit of service with which its employees led by the Mayor and the Commissioner are working. This was best demonstrated in the manner in which it tackled the Cholera epidemic which threatened to be endemic here and led by that dynamic lady Mrs. Duraiappah the Health Chief of the Municipality, by sustained efforts completely stamped it out within a few months. The way they quickly reacted and set about preventive measures is indeed an example to the other local authorities in the country.

We are glad to be associated with its Silver Jubilee Celebrations which have been organised with customary efficiency and lavishness in providing the best to please its citizens.

I wish the celebrations all success.

J. D. N. ARIYASINGHE

Superintendent of Police, Jaffna Division.

Message

from

Director of Education, Northern Region.

It gives me great pleasure to send this message of felicitations to the Mayor and the Souvenir Committee on the occasion of the Silver Jubilee Celebrations of the Jaffna Municipal Council. I wish to thank the Organisers for giving me this opportunity to associate myself with this happy event.

Every ratepayer of the Jaffna Municipal Council will endorse the splendid progress the Council has made during the last 25 years. The Mayor and the Council have done a lot for the welfare of the people of the area. I am sure that the yeomen service rendered by every one connected with the conduct of the Council during the last 25 years will be writ large in letters of gold in the annals of the Local Govt. institutions in Sri Lanka. Special mention must be made of the significant contribution made by the present Mayor to raise the status of the Jaffna Municipal Council to the present elevated position. The genial and amiable personality of the Mayor, Mr. A. T. Duraiappah has no doubt gone a great way in winning the confidence of the ratepayers of the Jaffna Municipality. I also wish to refer to the excellent services to School Health, and the traffic arrangements made by the Mayor in and around Schools within the Council limits.

I wish the Mayor and the Members of the Council every success in the future and I do hope that the Municipal Council will continue to be a model Council for others to follow.

T. MANICKAVASAGAR

Director of Education, Northern Region

மாநகராட்சிமன்ற முதற் பெண் அங்கத்தவர் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்திகள்

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றம், கால் நூற்றாண்டுக் கால எல்லை தாண்டி, புதுப் பொலிவு தாங்கி, விழா எடுக்கும் வேளை இது. இச்சபவேளையில், அதன் அங்கத்தவருள் ஒரு வராய், அதுவும் முதல் பெண் அங்கத்தவராய் நிற்கும் பெருமையும் மகிழ்வும் என்னுடையது: இந்த இருபத்தைந்து வருடங்களில் ஐந்து வருடங்களாய், மன்றத்தின் ஆக்க வேலைகளிலும், சிறப்பாய் நகர்ப் பரிபாலன பணிகளிலும் அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் மக்கள் நலன் நோக்கி நிறைவேற்றிய தொண்டின் அனுபவங்கொண்டு சில குறிப்புகள்கூற விரும்புகிறேன். வெள்ளி விழாவின்போது வெளிவரும் இச்சஞ்சிகையில் இக்குறிப்பு இடம் பெறுவது எனக்குத் தனிப் பெருமிதம் அளிக்கிறது.

முதற்சண், நான் அங்கத்தவராக வந்ததே தெய்வச் செயல் என்று கூறுதல் மிகையாகாது. அரசியலில் நேரடியாக ஈடுபடுவதைநான் கனவிலும் கருதவில்லை. பதினேழாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த யாழ் நகர வட்டாரங்கள் 1968-ம் ஆண்டில் இருபத்திமூன்றாக அதிகரிக்கப்பட்டவுடன் பல பெரியார்கள் என்னை நான்காம் வட்டாரத்துக்குப் போட்டியிடுமாறு வற்புறுத்தினர். முன்னை நாள் யாழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் கடித மூலமாக இதையே கேட்டதற்கு "நான் தற்சமயம் தேர்தலுக்கு ஆயத்தமாயில்லை என்றும், மறுமுறை பார்க்கலாம்" என்றும், என்னை இந்த முடிவுக்கு வரச்செய்த காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டி நீண்டதொர் பதிக் கடிதம் அனுப்பிவைத்தேன். இதைத் தொடர்ந்து எனக்கு நிம்மதியே இல்லாத வகையில் பலர் என்னைப் போட்டியிடும்படி வற்புறுத்தினர். இவர்களுட் சிலர் திரு. ஜே. ஞானப்பிரகாசம், ஜே.பி., இளைப்

பாறிய புகையிரத அதிபர், முன்னாள் செனட்டர் ஜி. நல்லையா அவர்கள், முன்னாள் நகரபிதா திரு. டி. ஜேம்ஸ் அவர்கள். இளைப்பாறிய கணக்காளர் திரு. சி. சிப்பிரியன் அவர்கள், காலஞ் சென்ற புரெக்டர் ஜே. பற்றிக் இவர் யாழ் மாநகரசபை முன்னாள் உதவி முதல்வராக இருந்தவராவர், ஆயின், இவர்கள் எல்லோரினதுர் பேச்சைத் தட்டிக்கழித்த என்னை வற்புறுத்தி தேர்தல் போட்டியில் நிற்பாட்டிய பெருமை, எனது பாடசாலை திருக்குடும்பக் கன்னியர் ஆங்கிலக்கல்லூரி அதிபர் சங். சகோதரி எம். யோசேபின், பி. ஏ. லண்டன் அவர்களைச் சாரும், நான் தேர்தலில் ஏன் நிற்கமாட்டேன் என எடுத்துக்கூறிய ஒவ்வொரு நியாயத்திற்கும் பதில் நியாயம் கூறி அரசியலிலும் நேர்மையுண்டு, கண்ணியம் உண்டு, சேவையுண்டு, இந்தப் பணியைச்செய்ய எனக்கு ஆற்றல் உண்டு என்றும் லஞ்ச ஊழல்களை ஒழிப்பதற்கு பலருக்கு முன் மாதிரியாகவும், எடுத்துக்காட்டாகவும் இருந்து செயலாற்றுமாறு பணித்தார். அவரே புனித சாள்ஸ் வித்தியாலயத்தில் முதல் வாக்காளராக நின்று தமது வாக்குச்சீட்டை என்சார்பாகச் சமர்ப்பித்தார். பல இன்னல்கள் இடையிடும், எதிர்ப்புகள் மத்தியிலும் எனக்கு ஊக்கமளித்துத் தன்னுடைய செபத்தினாலும், ஆசியினாலும் நான் வகிக்கும் இப்பதவிக்கு அடி கோலிய அவருக்கு என் நன்றி என்றுமே உரித்தாகுக. அவர் தற்போது பல ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் இருந்தபோதிலும், அடிக்கடி கடித மூலமாக மாநகரசபையின் வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும் பற்றி அக்கறையுடன் விசாரித்து வருகிறார். போட்டியிடத் தீர்மானித்த நான் முதன்முதலாகச் சந்தித்த பெரியார், தற்பொழுது திரிகோணமலை ஆயர் மே. தங். எல். ஆர். அன்ரனி ஆண்டகை அவர்கள் அவர் அப்பொழுது ஆசனக் கோவில் பங்குக் குரவராகக் கடமையாற்றி வந்தார். அவர் தம் தாழ்மையான முறையில் புத்திகூறி ஆசீர்வதித்து வெற்றியை எதிர்நோக்கியிருக்க ஊக்கமளித்தார்:

மேலும், மறைந்த அன்பின் ஆயர் எமிலியா னுஸ் ஆண்டகை தமது ஆசிரியைத் தந்தது மாத்திர மன்றி அவ்வப்போது நேர்ந்த சிக்கலான பிரச் சினைகள் சிலவற்றைத் தீர்க்கும் வகையில் கைதந்து, அறிவுரை வழங்கி உதவினர்.

நானே தனிப்பட்ட எந்த மனிதனினதும், சுயவிருப்பிற்கும் அபிலாசைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுப்பவன். ஆதலின், ஒருவரை வற்புறுத்தியோ, கட்டாயப்படுத்தியோ அவர்கள் வாக்கைப்பெற விரும்பியதில்லை. எனது நேர்மையை முன்வைத்து, எனது சேவையை அவர்கள் நல் வாழ்விற்காக அர்ப்பணிக்கும் மனப்பான்மையுடன் தனியே சென்று ஒவ்வொரு வாக்காளரிடமும் "நீங்கள் விரும்பினால் என்னை உங்கள் அங்கத்தவராகத் தேர்ந்து அனுப்புங்கள்" என்று வேண்டி நின்றேன். தொடக்கத்தில் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் என்னை ஆதரிப்பதாக வாக்களித்தபோதிலும், கட்சிப் பிளவுகள் காரணமாகச் சிலர் மாறிவிட்ட போதிலும் நானே தெரிவு செய்யப்பட்டேன். பலர் முன்கூட்டியே எனக்குக் கூறியிருந்ததற்கு மாறாக மற்ற ஆங்கத்தவர்கள், தமிழ் பண்பாட்டிற்கியைய பெண்மைக்குத் தனிப் பெருமை அளித்து கண்ணியத்துடன் நடத்தி வருகிறார்கள். சிறு மோதல்கள் ஏற்படும் பொழுது சபை சமரச நிலையடைய உதவ எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை எண்ணிப் பூரிப்படைகிறேன். முதல்வர்களுக்கு அவர்கள் பதவியை மதித்து மரியாதை செய்து வருவதால் நான் மதிக்கப்படுவதுமல்லாமல், என்னுடைய வட்டாரத் தேவைகொல்லாம் குறையில்லாமல் நடைபெற்று வருகின்றன தற்போதைய முதல்வர் சிறு பிராயம்தொட்டே என்னை அறிந்தவர். ஆகவே, அவர் என்னுடைய இலட்சியங்களுக்குப் பங்கம் ஏற்படாவண்ணம் நடந்துகொள்வார். துவேஷ மனப்பான்மை என்னிடம் இல்லாதபடியால் வெறுப்புணர்ச்சியோடு ஒரு காரியத்தையும் செய்யமாட்டேன். இது என்னுடைய குறைபாடுகளில் ஒன்று ஆயினும் இது சில இடங்களிலும், தருணங்களிலும் எனக்குக் கைகொடுத்து உதவியாய்ருந்து, நடு நிலைமை வகிக்கவும் சக அங்கத்தவரின் மதிப்பையும், ஒத்துழைப்பையும் பெறவும் உதவி செய்கிறது. எனது வட்டாரம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு தேவாலயங்கள் அமைந்துள்ளன. அவையாவன: ஆசனக் கோவில், புனித யோவான் கோவில், புனித அடைக்கலமாதா கோவில், புனித யாகப்பர் கோவில் மேலும், ஏழு பாடசாலைகளையும் உள்ளடக்கி உள்ளது; எனவே, மறையும் கல்வியும் ஒன்றுகூடி மக்கள் புனிதத்துவத்தை வளர்க்கும் புண்ணியபதி. 1969-ம் ஆண்டு தொடங்கி, தற்பொழுதுவரை, திரு. எஸ். நாகராசா, திரு.

ரி. எஸ். துரைராஜா, திரு. ஏ. ரி. துரையப்பா அவர்கள் முதல்வர்களாய் இருந்து என்னுடைய வட்டாரத்திற்குப் பல மைல்கள் நீளமான வடிகால்களும், தெருக்களும் புதிதாய் அமைத்துத் தந்து, பழைய தெருக்களையும், ஒழுங்குகளையும் அகட்டிச் சீர்ப்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். மின்சார வசதிகள் தேவையான இடங்களில் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போதைய முதல்வரால், திருக்குடும்பக் கண்மீயர் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கும், ஆங்கில கல்லூரிக்கும் உதவு முகமாக பிள்ளைகளுக்கான நடைபாதை வேம்படி வீதியிலும், மடம் வீதியிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது தேவரிக்குளத்தின் வடக்கிலும் மேற்கிலும் அணைச்சுவர்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். கோவில் வீதியையும், மடம் வீதியையும் தொடுக்கு முகமாக செமினரிக்குப் பின்னால் உள்ள வடிகாலில் குளாய்கள் அமைத்துப் பல்லாயிரம் ரூபா செலவில் தெருவொன்று அரைவாசிக்குமேல் முடிவடைந்து வருகிறது. மீதியும் இந்தச் சபையின் ஆயுட்காலத்திலேயே முற்றுப்பெறும் என நம்பியிருக்கிறேன்.

சென்ற ஐந்து வருடங்களாக யாழ் மர்நகர சபையின் ஓர் அங்கத்தவராக இருந்து பெற்ற அனுபவங்களைப்பற்றி இவ்விடத்தில் சில குறிப்புகளைச் சொல்லிவைத்தல் நல்லதென நினைக்கிறேன். ஒரு அங்கத்தவர் தம் வட்டாரத் தேவைகளை நன்கறிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். விழிப்புணர்ச்சியோடு செயலாற்ற வேண்டும். மேலும், முழு நகரத்தையும் தன்னுடையதாகக் கருதி, ஆக்க வேலைகளிலும், முற்போக்கான எந்தக் கைங்கரியத்திலும் முதல்வருக்கும், சக அங்கத்தவர்களுக்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுத்துத் தவ வேண்டும். மக்களின் தேவைகள் காலத்துக்குக் காலம் மாறும் புதிய தேவைகள் வேண்டப்படும். இவைகளைச் சோர்வடையாது செய்யவேண்டும். மக்கள் மத்தியிலுள்ள தப்பான அபிப்பிராயங்களை நீக்கி விளக்கக் குறைவைத் தீர்த்துவைத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக; வரிவிலக்கு, தவிர்ப்பு, குறைப்பு முதலியன மத்திய அரசாங்கத்தின் நியதிப்படியே சபை செய்யலாம். மின்சக்தி விநியோகம், சிலை முதலியனவும் இலங்கை மின்சாரக் கூட்டுத்தாபனத்தின் விதிகளைப் பொறுத்திருக்கும். விசமிகள் பல விதமாகத் திரித்துக்கூறும் பொய்ப் பிரசாரத்திற்குச் செவிமடுக்காது மக்கள் தம் உரிமைகளையும், கடமைகளையும் நினைவில் வைத்து மாநகராட்சி மன்றத்தின் வேலைகளைக் கண்காணித்துக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி விமோசனம் அடைய வேண்டும்.

ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பணி அளப்பரியது.

ஏனெனில் மத்திய அரசாங்கம் மக்களின் நலன் கருதிச் செயலாற்றும் ஒவ்வொரு அம்சமும் செவ்வனே நடைமுறையில் நற்பயன் அளிக்க இம் மன்றங்களே உதவுகின்றன. சிறிய கிராமங்கள் தொட்டு பெரிய பட்டினங்கள் ஈராக மக்களுக்குச் சேவைசெய்ய, அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த, மக்கள் மத்தியிலிருந்தே, அவர்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று அவர்கள் தேவைகளை உணர்ந்த அங்கத்தவர்கள் கூட்டாக, விதிகளுக்கு அமைய, பொதுநல சேவைகளைச் செய்வதே இந்த மன்றங்களின் ஒப்பற்ற பணி. கிராம சபை, பட்டின சபை, நகர சபை, மாநகர சபையென சனத்தொகையைப் பொறுத்தும், நில விஸ்தீரணத்தைப் பொறுத்தும், இவை அமைக்கப்படுகின்றன. இவைகளின் அங்கத்தவர் கௌரவ செயலாளரே அன்றி சம்பளத்திற்காக அமர்த்தப்படும் உத்தியோகத்தர் அல்லர். இவர்கள் கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, நாணயம், ஊக்கம் உள்ளவர்களாய்ச் சுபநலமற்ற சேவையையும், தம் நேரத்தையும், வேண்டியபோது தம் பொருளையும் மக்கள் நலனிற்காக அர்ப்பணிக்கத் தயாராய் இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்கின்ற போதும் வீண் பழிச்சொல்லுக்கும், செய்யும் பணியைக் குறைத்துக் கூறி அல்லது செய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டிற்கும் ஆளாக வேண்டி வருமாதலால், எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும். இன்னொரு உண்மை, மக்கள்

நோட்டத்தில் நேர்மையும், வாய்மையும், அவர்களைக் கவர்ந்து தனி மரியாதைக்கும், மதிப்பிற்கும் இடமளிக்கும், ஒருவர், எவ்வளவுதான் தன்னை ஏமாற்றிக்கொண்டாலும், அவர் நடத்தையை எடை போட்டுத் தீர்ப்பளிக்கும் சக்தி, மக்களே! வாய்ச் சம்பிரதாயத்தாலும், இந்திர ஜால வித்தைகளாலும் தம் நலனை மாத்திரம் கவனிக்கும் பேர்வழிகள், மக்கள் சேவையாளராகக் கருதப்படத் தகுதியற்றவர். கருதப்படவும் மாட்டார்கள்.

யாழ் மாநகர சபையின் தோற்றமும், அதன் பரிபாலிப்பும், வளர்ச்சியும், அதன் சுடரொளிகளாய்த் திகழ்ந்த முதல்வர்கள் பற்றியும் வேறு கட்டுரைகளில் விபரமாக வெளிவருமாகையால் அலைபற்றி விபரிக்கத் தேவையில்லை. ஆனால், இருபத்தைந்தாண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து நிற்கும் யாழ் மாநகரத்திற்கு எதிர்காலத்தில் "யாழ்" போல் இன்னிசை இசைத்து மக்கள் சேவை மகேஸ்வரன் சேவையென தம்மை மக்கள் சேவைக்கு அர்ப்பணிக்கும் அங்கத்தினரைப் பெற்று பணிப்பாளரும், பணியாட்களும் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டு மக்களின் துன்பம் துடைக்கும் கருவியாய் அமைந்து பலபல நவீன சாதனைகளைச் செயற்படுத்தி அகில இலங்கையின் திலகமாகத் திகழவேண்டும் என்று ஆசி கூறி நிற்கிறேன்.

பொங்கும் மங்களம் என்றும் தங்குக:

முன்னர் உதவி முதல்வர்
ஜனப் எம். ஜி. பஸீர், ச. நீ. அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண மாநகர சபை இயங்க ஆரம்பித்ததில் இருந்து 25 ஆண்டுக் காலத்தைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது. தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் மிகப் பெரிய உள்ளூராட்சி மன்றம் யாழ்ப்பாண மாநகர சபையாக விருத்தலால் அதன் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம் குறித்து யாழ். நகரில் வாழும் தமிழ் மக்களோடு இலங்கை அடங்கலும் வாழ்ந்து வரக்கூடிய தமிழ் மக்களும், இஸ்லாமிய மக்களும் பூரிப்படைகின்றனர்.

யாழ். நகரில், தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரிக்க முடியாத ஓர் அங்கமாகவுள்ள இஸ்லாமிய மக்கள் ஒரு சிறுபான்மை மக்களாக விருந்தும், இரண்டே இரண்டு வட்டாரங்களில் இருந்து யாழ்ப்பாண மாநகர சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அவர்களது பிரதிநிதிகள் அதன் முதல்வராகவும், துணை முதல்வர்களாகவும் வர முடிந்ததென்றால் அதற்குக் காரணம் இங்குள்ள இன ஒற்றுமையும், பரஸ்பர நல்லுறவுமே!

ஓர் இஸ்லாமியரான காதி மொ. அ. ம. பொ. சுல்தான் அவர்கள் யாழ். மாநகர சபையின் முதல்வராக பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்று சிறப்பாகச் சேவையாற்றியுள்ளார். அதே போன்று இஸ்லாமியர் மூவர் சபையின் துணை முதல்வர்களாகப் பணியாற்றியுள்ளனர்.

இச் சபையின் வரலாற்றில் கடந்த 25 ஆண்டு காலத்திலும் பாரபட்சம் பாராட்டப்படாது சகல வட்டாரங்களுக்கும் ஒத்த விதமாக சேவைகள், பணிகள் ஆற்றப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆகவே, சபையின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டங்களில் யாவரும் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுவதுடன், விழாச் சிறப்பாக அமைப்ப வேண்டுமென்றும் ஆசிகூறுகிறேன். மேலும் விழாவையொட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்குச் செய்தி தருவதிலும் மட்டற்ற மகிழ்சியடைகிறேன்.

மாநகராட்சி மன்ற அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

எம். ஜி. பஸீர், ச. நீ.

துணை முதல்வர்

திரு. எஸ். ஜே. வீரசிங்கம், ஜே. பி.

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ் பேசும் மக்களின் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரிய உள்ளூர்திகார சபையான யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றத்தின் 25வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது, இம்மன்றம் பொது மக்களின் நலன், சௌகரியம், வசதி, சுகாதாரம், மற்றும் இன்னேரன்ன அபிவிருத்தி சேவைகளை விருத்தி செய்து மென்மேலும் சிறந்த பணியாற்ற வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்.

கடந்த 25 ஆண்டுகளாக இம்மன்றம் பொதுமக்களுக்கும் - வரியிறுப்பாளர்களுக்கும் ஆற்றிய அளப்பரிய சேவை காரணமாக அது இலங்கையில் தனக்கென ஓர் தனியிடத்தை பெற்றுள்ளது. இந்தப் புகழ்ச்சிக்கும் - உயர்ச்சிக்கும் முக்கிய காரணம் நகரப் பொதுமக்களும் - வரியிறுப்பாளர்களும் கொடுத்த அயராத ஒத்துழைப்பும் - ஊக்கமும் தான் என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்நன்னாளில் வெளிவரவிருக்கும் வெள்ளி விழா மலருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டங்கள் சிறப்பாக இனிது நிறைவேற எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

எஸ். ஜே. வீரசிங்கம்

நாவாந்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

முன்னையாள் உதவி முதல்வர்

திரு. கே. வி. தெய்வேந்திரன்

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண மாநகர சபை தனது 25 வயதைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டாடும் வெள்ளிவிழா நகரில் வாழுகின்ற சகல இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் பெருமை அளிப்பதாகும்.

கடந்த 25 வருட காலத்திலும் எமது ஈழநாட்டில் உள்ள தமிழ் பேசும் மக்களின் தலைப்பட்டினமாக விளங்கும் யாழ்நகர் அடைந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக அமைந்துள்ள பெருமை எமது யாழ் மாநகர சபைக்கே உரியதாகும்.

நகரில் வாழுகின்ற வரியிறுப்பாளர்கள் யாவரினதும் தேவைகளை நன்கு உணர்ந்து சகலரீதியாலும் தனது சேவையை அவர்களுக்கு வழங்கி வருகின்ற எமது மாநகரசபை தொடர்ந்தும் தனது அயராத பணியை யாழ் மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என யான் இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

வெள்ளிவிழாவின் சின்னமாக விளங்கும் இந்த மலர் மூலம் எனது வாழ்த்துச் செய்தியை யாழ் வரியிறுப்பாளர்களுக்கு சமர்ப்பிப்பதில் யான் அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைவதுடன் மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் மாநகரசபை நாளொரு வண்ணமும் தனது சேவையில் வளர்ந்துவர என் ஆழ்ந்த ஆசிகள்.

கே. வி. தெய்வேந்திரன்

மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினரும்.
மராமத்துக்குழுவின் தலைவருமாகிய
திரு. ஏ. போல்ராஜா, ச. நீ.
அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

வரலாற்றிலும் பணியிலும் தனது 25வது ஆண்டு நிறைவு விழாவை யாழ். மாநகராட்சி மன்றம் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறது. வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டத்தை முன்னிட்டு "வெள்ளிவிழா மலர்" ஒன்றை வெளியிடுவதும் மிகவும் பொருத்தமானதே!

ஆகவே, மன்றத்தின் மராமத்துக் குழுத் தலைவர் என்ற கோதாவில் வெள்ளிவிழா மலருக்குச் செய்தி விடுப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். யாழ். மாநகராட்சி மன்றத்தின் மராமத்துப் பகுதி ஆடம்பரமான விளம்பரங்களால் கிடைக்கும் பிரசித்தத்தில் அல்லாது அடக்கமான தனது பணியிலேயே பெருமையடைகின்றது. ஆதலினால் மன்றத்தின் வெள்ளிவிழா வருடத்தில் மராமத்துக் குழுவின் தலைவரை இருப்பதில் யான் பெருமையடைகின்றேன்.

"நாட்டு நலனே மக்கள் நலன், மக்கள் நலனே எனது நலன்" என்ற கொள்கையுடையவன் என்ற வகையில் "வரியிறுப்பாளர் நலனே மன்றத்தின் நலன்" எனப் பணிபுரிய மராமத்துக் குழுத் தலைவர் பதவி பயன்படுமாக.

வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம் சிறப்பாக நடைபெற இறைவன் அருளை வேண்டுகின்றேன். வெள்ளிவிழா மலர் எடுப்பாக அமைய வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

பாஷையூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஏ. போல்ராஜா

மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினரும்,

சுகாதாரக் குழுத் தலைவருமான

திரு. ரி. கே. இராஜரெட்டைம்
அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் மாநகராட்சி மன்றம் தன் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் எடுத்த கடிவைத்து, ஏறுபோற் பீடு நடை போடுகிறது. இந்த நன்னூளை முன்னிட்டு வெள்ளிவிழா இதழாக வெளியெடுக்கின்ற இம்மலருக்குச் செய்தி அனுப்பும் பேறு கிடைத்ததில் பெருமையும், பெருமிதமும் அடைகின்றேன்.

மன்றம் - தன்னிகரில்லாத தற்போதைய முதல்வரின் தலைமையின் கீழ் அளப்பரிய சேவைகளை ஆற்றி வருகிறது என்பதை எவருமே மறுக்க மாட்டார். மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் சேவைகளில் நவீன உத்திகளையும், செய்முறைகளையும் புகுத்திய பெருமை அவரையே சாரும்.

மன்றச் சுகாதாரக் குழுவின் தலைவர் என்ற முறையில், சுகாதாரத்துறையில் ஏற்பட்டுவருகின்ற மேம்பாடுகளை மிகவும் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்திருக்கிறேன். சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

1. குடும்ப நல சிகிச்சை நிலையம்
2. மிருக வைத்திய நிலையம்
3. நோயாளர் விரைவு வண்டிச் சேவை
4. இரவு சுத்திகரிப்புச் சேவை
5. தபால் பெட்டி முறைக் குப்பைத் தொட்டிகள்
6. இலவச ஆயுள்வேத - ஆங்கில வைத்திய நிலையங்கள் போன்ற சேவைகள் முன் எப்போதும் எவராலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாதிருந்த நல்ல திட்டங்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் நினைவு கூருகின்றேன்.

இத்திட்டங்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், மக்களின் ஒத்துழைப்பும் ஒத்தாசையும் கிடைக்க வேண்டியது துன்றியமையாதது. திட்டங்கள் எத்துணை சிறப்புடைத்தாயிருந்தாலும், மக்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காவிடின், வெற்றி கிட்டுவது அரிது. ஆகவே, யாழ் நகர் விழாக் கோலம் காணும் இவ்வேளையில் மன்றம் மனமுவந்தளிக்கும் சேவைகளை மக்கள் நேசக் கரம் நீட்டி ஏற்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

வெள்ளி விழா வெற்றி விழாவாக மலர்வதாக!

ரி. கே. இராஜரெட்டைம்

மின்சாரக் குழுத் தலைவர்

திரு. எஸ். ஜே. அன்ரனி

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றத்தின் 25வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது வெளிவரவிருக்கும் வெள்ளி விழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி தெரிவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

யாழ். மாநகராட்சி மன்றம் பொதுமக்களுக்கு அளித்துவரும் சிறப்பான சேவைகளில் மின்சார சேவையும் ஒன்று. இன்றைய உலகில் மின்சாரம் இல்லையேல் எத்தொழிலும் இயங்கமுடியாத ஸ்தம்பித நிலை ஏற்படும். மின்சாரம் பொது மக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாக இருக்கிறது.

யாழ். மாநகராட்சி மன்றம் நகரின் 10,000 மின்சாரப் பாவனை யாளர்களுக்குரிய தேவைகளையும், வீதி வெளிச்ச வசதிகளையும் பூர்த்தி செய்யப் பெரும் தொகையான பணத்தை செலவிடுகிறது. மின் கம்பிகளையும், மற்றும் மின் குமிழ், விசை போன்ற இன்றோரன்ன கருவிகளையும் சேதப்படுத்துவதாலும், சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் மின் சாரத்தைப் பாவிப்பதாலும், சீரான முறையில் மின்சாரத்தைப் பொது மக்களுக்கு வழங்குவதில் மாநகராட்சி மன்றம் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறது.

ஆகவே பொதுமக்கள் அனைவரும் மின்சார ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரமும், மின்சார விதிகளுக்கு அமையவும் நடந்து, மின்சார சேவையைச் சீரான முறையில் அளிக்க மாநகரசபையுடன் ஒத்துழைக்குமாறு இம்மலர் மூலம் வேண்டுகின்றேன்.

வெள்ளி விழா இனிது நிறைவேற எனது மங்களகரமான நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

எஸ். ஜே அன்ரனி

அரியாலே கிழக்கு வட்டார உறுப்பினர்

கா. ச. நடராசா, ச. நீ.

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

நேரிசை வெண்பா

செந்தமிழின் செய்யெனவே செய்யவர் போற்றுகும்
அந்தமிழின் பத்தமிழை அள்ளிடும் — பந்தமிகு
யாழ்நகரின் வெள்ளிவிழா யாத்தமலர் யாண்டுமே
வாழ்கவென்று வாழ்த்துவமே யாம்

சான்றோர்க்கும் அவர்தம்பணிக்கும் இருப்பிடமாயமைந்த யாழ்ப்பாண நகரின் அணிகலனாக விளங்கும் யாழ் மாநகராட்சி மன்றத்தின் வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டத்தை முன்னின்று துலக்கும் விளக்காக ஒளிரும் “வெள்ளிவிழா மலர்” எமக்கல்ல, எமது நகர மக்களுக்கல்ல, எம்நாட்டிற்கும், எமது உடன்நாடுகளுக்கும் கல்வி கலாச்சாரம், அரசியல், பொருளாதாரம், விவசாயம், கைத்தொழில் ஆகியவற்றின் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டுவொரு சின்னமாக அமைகின்றதென்பதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது யாழ் மாநகராட்சி மன்றமானது கடந்த இருபத்தைந்து வருடகால எல்லையுள் வரியிறுப்பாளரின் நிலையினை ஆராய்ந்து, தக்க தீர்வை நிலைநாட்டி அதனை நினைவுறுத்தும் வகையில் இச்சிறப்பு மலரை உருவாக்குவது பெருமையடைதற்குரியவொரு செயலாகும்.

திரு. அல்பிறட் த. துரையப்பா அவர்களின் பதவிக்காலத்திலேயே இவ்வெள்ளிவிழா உருவாகியதும் அதன் பெயரில் வெள்ளி விழா மலர் என்று உருவாகுவதும் அவரின் சேவையின் உண்மைத்தன்மையை விளக்குவதற்கு இறைவன் வகுத்த ஒரு செயலாக அமைந்துள்ளது.

எனவே, இக்காலச் சபைமுதல்வரின் பணி, நகரத்திற்கும் அரும் பணியாவதன்றி எமது நாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தூணாக அமைகின்றது என்பதையும் கூறி இவ்வெள்ளிவிழா எமது யாழ்ப்பாண நகரத்திற்கல்ல, எமது நாட்டிற்கே ஒரு பெருவிழாவாகி, அதனை மிளிர்வைக்கும் தீபமாக அமையும்.

வெள்ளிவிழா மலர் என்றென்றும் சீருற்றுச், சிறப்புற்று பொலிவுற்று விளங்கவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

கா. ச. நடராசா

First Mayor of Jaffna
யாழ் மாநகரசபை முதல் முதல்வர்

SAM. A. SABAPATHY, J. P.
சாம். ஏ. சபாபதி, ச.நீ.

MAYORS

Mr. Sam A. Sabapathy	6 - 1 - 49	—	31 - 12 - 49
Mr. C. Ponnambalam	6 - 1 - 50	—	31 - 12 - 51
Mr. Sam A. Sabapathy	11 - 1 - 52	—	31 - 12 - 54
Mr. Kathi M. A. M. M. Sultan	5 - 1 - 55	—	3 - 12 - 55
Mr. S. S. Navaratnam	16 - 1 - 56	—	31 - 12 - 57
Mr. P. Casipillai	6 - 1 - 58	—	4 - 8 - 58
Mr. A. T. Durayappah	11 - 8 - 58	—	27 - 9 - 60
Mr. P. Cassipillai	6 - 7 - 60	—	31 - 12 - 60
Mr. T. S. Durairajah	7 - 1 - 61	—	12 - 2 - 62
Mr. M. Jacob	19 - 2 - 62	—	15 - 5 - 62
Mr. S. A. Tharmalingam	28 - 5 - 62	—	4 - 4 - 63
Mr. P. M. John	11 - 4 - 63	—	30 - 4 - 63
Mr. T. S. Durairajah	15 - 5 - 53	—	30 - 6 - 64
Mr. S. C. Mahadeva	8 - 7 - 64	—	31-12-65
Mr. S. Nagarajah	8 - 1 - 66	—	24 - 3 - 66
Mr. A. T. Durayappah	31 - 3 - 66	—	28 - 5 - 66
Mr. S. Nagarajah	13 - 1 - 69	—	5 - 2 - 70
Mr. T. S. Durairajah	15 - 2 - 70	—	28 - 3 - 71
Mr. A. T. Durayappah	21 - 4 - 71	—	

PAST DEPUTY MAYORS

Mr. S. S. Navaratnam	6 - 1 - 49	—	31 - 12 - 49
Mr. S. R. Thalayasingham	6 - 1 - 50	—	31 - 12 - 51
Mr. A. T. Durayappah	11 - 1 - 52	—	31 - 12 - 54
Mr. A. Nadarajah	5 - 1 - 55	—	8 - 2 - 56
Mr. V. M. M. Aboosalih	14 - 2 - 56	—	31 - 12 - 57
Mr. S. Rajaratnam	6 - 1 - 58	—	31 - 12 - 60
Mr. N. T. Selladurai	7 - 1 - 61	—	31 - 12 - 61
Mr. A. Thurairajasingham	11 - 1 - 62	—	31 - 12 - 63
Mr. T. S. Alagiah	8 - 1 - 64	—	9 - 7 - 64
Mr. K. V. Devendran	20 - 7 - 64	—	28 - 5 - 66
Mr. A. Thurairajasingham	13 - 1 - 69	—	30 - 12 - 72
Mr. M. S. Perinpanayagam	25 - 1 - 73	—	31 - 7 - 73
Mr. M. A. C. S. A. Cader	8 - 8 - 73	—	12 - 2 - 74
Mr. M. G. Basheer	4 - 3 - 74	—	2 - 5 - 74
Mr. S. J. Veerasingham	10 - 5 - 74	—	30 - 6 - 74

PAST MAYORS

MR. P. CASIPLAI
6-1-58 — 4-8-58
6-7-60 — 31-12-60

MR. M. JACOB
19-2-52 — 15-5-62

MR. S. C. MAHADEVA
8-7-64 — 31-12-65

PAST MAYORS

MR. C. PONNAMPALAM
1950 — 1951

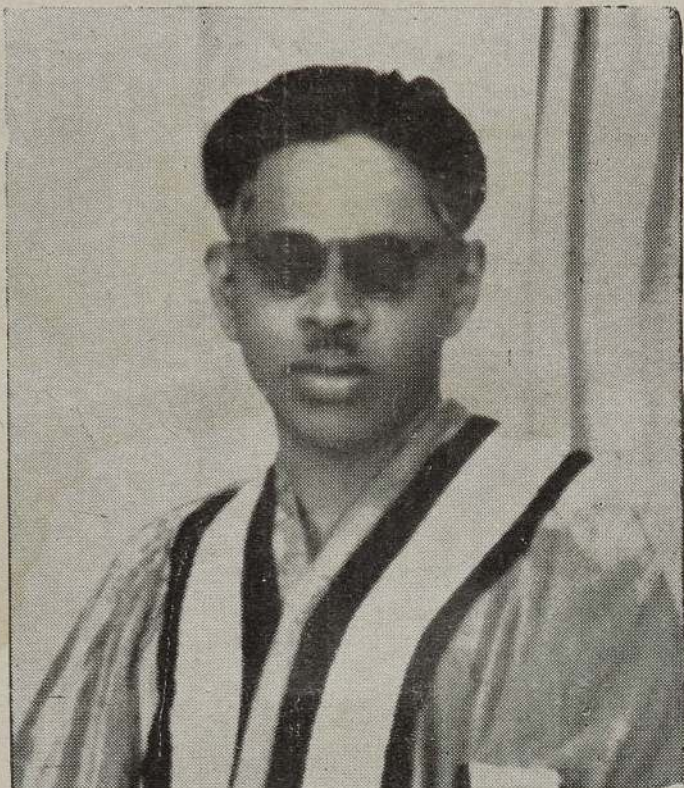

KATHI M. A. M. M. SULTAN
5-1-55 — 31-1-55

MR. S. S. NAVARATNAM
16-1-56 — 31-12-57

PAST DEPUTY MAYORS

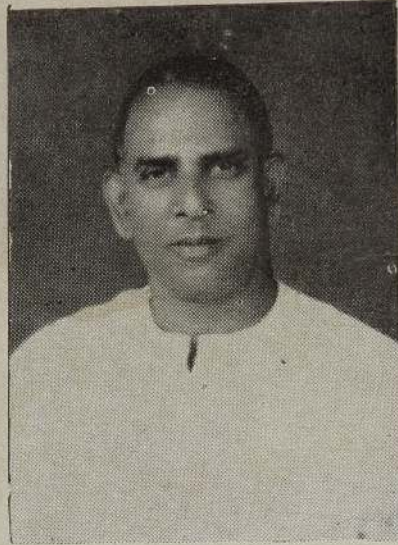

MUHANDRAM S. R. THALAYASINGAM
6-1-50 — 31-12-51

HADJI V. M. M. ABOOSALLY, J. P.
14-2-56 — 31-12-57

PAST DEPUTY MAYORS

MR. N. T. SELLADURAI, J.P.
7-1-61 — 31-12-61

MR. M. S. PERINPANAYAGAM, J.P.
25-1-73 — 31-7-73

SANAB M. A. C. S. A. CADER, J.P.
8-8-73 — 12-2-74

யாழ் நகர முதல்வரும் உறுப்பினர்களும்

THE CITY OF JAFFNA

A BRIEF HISTORY

352
JAF. S

DR. KARTHIGESU INDRAPALA
University of Sri Lanka.

THE ORIGINS

The northern part of Sri Lanka now roughly covered by the district of Jaffna (abbreviated form of Jafnapatam, from the Tamil Yalppana pattinam) was known in the early days as Nagadipa (Tamil Nakativu Sinhalese-Prakrit Nakadiva). There is reason to believe that it was one of the many small kingdoms found in the island in the earliest period of its history and was among the first to be absorbed into the Anuradhapura kingdom. The governor of this region, and possibly even the earlier independent ruler, was known as Diparaja (a title which seems to have survived in the Tamil Tipattaraiyan இபத்தரையன் of the medieval inscriptions), that is, the ruler of (Naga)dipa. The *Sammohavinodani*, a Pali work, refers to the son of a ruler of Anuradhapura who was sent to rule over Nagadipa with the title Diparaja. This prince it is stated, was blind in one eye (this may be the origin of the legend of the blind ruler of Jaffna, popular known as Yalpati). A Diparaja is also mentioned in one of the pre-Christian cave inscriptions from Mihintale. The seat of government of the rulers and later administrators of Nagadipa is not known.

No archaeological excavation has been undertaken in the present city of Jaffna. The only surviving remains of early, that is pre-Portuguese, buildings here comprise two inscribed stone pillars and some stone bricks with lotus and other motifs carved on them. On one of the inscribed pillars is a Tamil record of the eleventh century while the other carries an inscription of the fifteenth century. Since the Portuguese are known to have carried stones from structures several miles away to build their fort, church and other edifices in the present site of the Jaffna town one cannot be certain that these remains are from buildings erected there in early times.

Until the foundation of an independent kingdom in the north in medieval times, there is no evidence about Jaffna or any other place that served as the northern capital. This medieval kingdom, better known as the Jaffna kingdom, was founded sometime in the first half of the thirteenth century. A place called Cinkainakar (Sanskrit Simha—nagara, the Lion City) seems to have been the capital of this kingdom when it was founded. This place was undoubtedly the capital of the kingdom when the Ariya-cakkaravartti dynasty was ruling there in the fourteenth century. The early works of Jaffna, such as the *Cekaraca-cekara - malai*, *Cekaraca - cekaram* and the *Taksina - kailaca - puranam*, make it very clear that Cinkainakar was the seat of the Ariya-cakkaravarttis. The only Tamil inscription in the island mentioning an Ariya-cakkaravartti of Jaffna also refers to Cinkainakar as his seat. This is an inscription from Kotagama (Kegalle District). In the fifteenth century this city is referred to in its abbreviated form of Cinkai in the inscriptions of Arikesari Parakrama Pandya (1422—1461) of South India. It is clear from these references that Cinkai or Cinkainakar was the capital of the Jaffna kingdom in the early period of its history.

The later chronicles of Jaffna, however do not mention Cinkainakar as the capital of the kingdom. *Yalppani - vaipava - malai* and *Kailaya - malai* give Nallur as the capital of the first Ariya-cakkaravarttis who are usually referred to in these works as Cinkai Ariyans, that is the Ariyan rulers of Cinkai. But Nallur is not mentioned in any of the earlier Tamil works or in the inscriptions. It has, therefore, been suggested that Cinkainakar was the first capital and Nallur the second, established in the fifteenth century after the conquest of the kingdom by Sapumal Kumaraya

83421

STACKS

(Tamil-Cenapaka Perumal), the Kerala prince from the Kotte kingdom who ruled as viceroy of Jaffna and later became King of Kotte under the name Bhuvanekababu (VI). On the other hand the Sinhala literary works of the fifteenth century refer to the seat of the Jaffna rulers as Yapa-patuna (the Sinhala form of Yalppana-pattinam). The fourteenth century Muslim traveller Ibn Batuta states that he visited an Ariyakkaravartti at a place called Battala, which some have attempted to identify with Puttalam on the western coast of the island. But the topographical details furnished by this Muslim traveller show that this place was somewhere to the north of Mannar. It is quite possible that Ibn Batuta was referring to Yalppana - pattinam. *Pattinam* has the variants *pattanam* and *pattalam*. In fact the Portuguese historian Fernao de Queyroz gives Jaffna - en - putalam as a variant of Jaffna - patao by which name Jaffna was referred to in Portuguese. What is more interesting is that he refers to Kolumputurai, the port area of Jaffna town, as the 'port of Patalao which is also called Columbo.' In another place he refers to this port as Patanao, a name often used for the whole of the Jaffna town, not only in the period of Portuguese rule but even in modern times. It appears that Ibn Batuta's Battala, like Queyroz's Patalao, was only a variant of the abbreviated form Pattanam which stood for Yalppana - pattinam. In that case Ibn Batuta's evidence may indicate that already in the fourteenth century the capital of the northern kingdom was known as Yalppana - pattinam. On the other hand, it is possible that the Muslim traveller met the ruler of Jaffna at a place which was not the capital.

Two Tamil sources of the fifteenth century from South India refer to a place called Yalppana - nayan - pattinam which is identifiable with the capital of the Jaffna kingdom. One is an inscription of A. D. 1435 from Tirumanikuli and the other is the literary work *Tirrupukal*.

The Portuguese sources inform us that at the time of the arrival of the Portuguese

in the island, that is in the first decade of the sixteenth century, the seat of the rulers of Jaffna was Nallur. But they refer to the kingdom as that of Jaffna - patao an obvious Portuguese form of Tamil Yalppana-pattinam or - pattanam. This Tamil form is to be found in the grants of the seventeenth century issued by the Setupati rulers of Ramnad (Ramanathapuram in South India).

Thus, we have Cinkainakar, Yalppana pattinam and Nallur being mentioned in the literary works and inscriptions as the capital of the Jaffna kingdom. Whether these three names refer to the same place or not has been a matter of some controversy. But a comparative study of all these references shows that these names were applied to the same city or to places very close to each other and that after the Portuguese intrusion the section where the palace of the last kings was situated came to be exclusively known as Nallur while the section occupied by the Portuguese came to be known as Jaffna - patao. This latter place formed the nucleus of the modern town.

EARLY DESCRIPTIONS

It is possible, therefore, that the origins of the city of Jaffna date back to the time of the medieval Tamil kings, if not earlier. It appears that the main buildings of the city at that time were near the sea, presumably somewhere in the region of the present fort. The Kotagama Tamil inscription refers to 'Cinkainakar with its rising and resounding waters' (*Ponkoli nir Cinkainakar*), an obvious indication of the fact that it was close to the sea. That the Jaffna kings had a fortified structure built at the site of the present fort was remembered even at the time of the British conquest, nearly one hundred and eighty years after the fall of the kingdom. Robert Percival, who was in Sri Lanka at the time of the British conquest, states:

"The king of Jafnapatam built a small fort here against the incursions of the Moors and Malabars. It was taken by the Portuguese in 1620 and lost by them in 1658."

The incursions of the Moors and Malabars seem to refer to the South Indian invasions of the fifteenth century.

Prior to the fifteenth century, no description of Jaffna is available in our sources. In the fifteenth century, the Sinhala *sandesa* poems give a brief description of the city but this is mainly poetic and is, therefore, unreliable. The *Kokila Sandesaya*, for instance, describes it as a city with rows of large, tall buildings and gateways very much like Kinnaresvara's beautiful city of Alakamanda famed in legend. The Tamil chronicles of Jaffna do not give any description of this place. From the information given in these sources, it appears that Sapumal Kumaraya, the prince who sacked Jaffna in the middle of the fifteenth century, rebuilt parts of the city. The *Yalppana-vaipavamalai* which refers to him as Puvanekapaku (Bhuvanekabahu, the name he adopted later when he became ruler at Kotte), credits him with the building of the new city. A Tamil inscription, datable to this period, was found on a stone pillar built into the floor of a later building at Main Street, Jaffna. This architectural member may be from a structure erected in the time of Sapumal Kumaraya. Unfortunately the record is fragmentary.

The Europeans who frequented Jaffna from the beginning of the sixteenth century have left us more reliable accounts of the place. In the sixteenth century, the king of Jaffna held his court in Nallur, which the Portuguese describe as the only city in the kingdom. When the Jaffna kingdom fell at the beginning of the seventeenth century, there were in Nallur, besides the palace of the Tamil ruler, the renowned Hindu temple of Kandaswamy, the Vira-ma-kali-amman temple, some other Hindu temples, a Catholic hermitage under the invocation of Our Lady of Victory as well as some store-houses and fortifications. The area surrounding the present Jaffna Fort was at that time 'the town and praca of the Portuguese.' The Portuguese had pulled down some of the earlier structures here, including a mosque which was overlooking the quay. This mosque was destroyed in 1614 and on that spot

was built a church—a new church of Our Lady of Victory which came to be known later as the church of Our Lady of Miracles. Kolumputurai was the port. Between Kolumputurai and Nallur there was a stockade which alone appears to have retained the name Cinkainakar (the Chunguinaynar of the Portuguese). The fort area is no doubt the oldest section of the present Jaffna city proper.

SEVENTEENTH CENTURY

In 1619 the Portuguese for the first time succeeded in annexing Jaffna to their Asian empire. But on account of the continuing Tamil opposition to Portuguese rule they were not in a position to use Nallur as their capital. This resulted in the choice of the present site of the town of Jaffna as the Portuguese headquarters. Filipe de Oliveira, the Portuguese officer who was in control of Jaffna after the annexation, began on the fifteenth of August 1620 to build a small fort enclosing the Franciscan church of Our Lady of Miracles in the place which is now occupied by the enlarged fort. When this fort was built the Portuguese forces at Nallur were withdrawn to this place. But it was in 1621 that de Oliveira transferred the capital from Nallur to the new town of Jafanapatao. This place was easier to defend as it could be reinforced by sea.

The fortification of the new town commenced only in 1624. The real foundation of the modern town may be said to have been laid in that year. None of the buildings of the time of the Jaffna rulers seems to have been spared and the nucleus of the modern town consisted of only the structures erected by the Portuguese. Among these were some churches, including the renowned Franciscan church of Our Lady of Miracles, the Misericordia (a charitable institution for the relief of the poor and the sick, the education of foundlings, orphans and the burial of the dead) founded by de Oliveira, a hospital, the house of the Captain-Major, three convents founded by the three Catholic orders and a Franciscan College. While the work on the fortification

was in progress there was a tempest in 1627 which caused much damage to the town.

Fernao de Queryroz has left an account of this tempest and the following are excerpts from this:

"In the year 1627 on the 20th of February in the waning of the Moon during the summer on that coast, thick clouds were seen to lower with fearful darkness; they were borne at the same time by contrary winds on the Saturday before the first Sunday of Lent, and by night the storm burst with raging winds and such high tide as to sweep over the land; and this storm lasted till two o'clock in the afternoon of Sunday, when it abated to some extent... It went on the whole evening and night, again deluging the land and laying low the buildings. On the following morning, the wind... blew steadily north-east and with greater fury devastated what remained, being accompanied by a heavy hailstorm... By 10 o'clock of the day the wind turned west with such force, that the waves of the sea dashed on the walls, windows and verandahs of the neighbouring houses, shaking them and destroying them by the force of the waters. Men rushed out of them in fright and heedless of their wives, and wives heedless of their children and of themselves, in the garb in which they happened to be and disordered by the wind, shouting in the streets and beseeching God for mercy. The wind flung them against the walls, sometimes on the ground, and they fell fainting and unconscious. The soldiers assisted them as well as they were able, and helped them to retire, some to the Misericordia and others to the house of the Captain-Major, and the rest to the Church of Our Lady of Miracles, where their wailings added to the storm and their tears to the inundation ... In the Church what was most feared was that the roof might come down, but God prevented the peril, the tiles flying away like leaves of trees, and

the ceiling being strong, new and well fastened, swung thrice as if wishing to follow the tiles, in such sort that they could not stay in the open nor be safe in the Church... the waves (were) sweeping over the land... Wonderful to say the waters held back near the Porch of the Church and there divided, on one and the other side of the Church submerging the Church-yard, Hospital and Jail. Many went out with water up to their throats to seek some high ground..."

This incredible storm wrought much havoc over Jaffna. The fortification of the town was resumed after the storm. After de Oliveira, his successor Lancarote de Seixas continued the work and it was completed only in 1632. It appears that under the Portuguese the town did not grow beyond this fortified area, except for some residences just outside. The Portuguese did not enjoy sufficient peace for any expansion of the town to take place. There were several attacks on the town before its final capitulation to the Dutch in 1658. These attacks must have resulted in considerable damage to the town. We find that as early as 1637, only five years after the fortification work was completed, Lopo Gomes de Abreu was busy rebuilding part of the walls.

However, by 1658 it was one of the largest and strongest forts that the Portuguese had in Asia. It was larger than the fort that the Dutch had built in the capital of their Asian empire, namely Batavia (modern Jakarta, capital of Indonesia). Its walls were of unusual height and thickness. The Dutch author Baldaeus, who was in Jaffna at the time of the Dutch conquest, has left the following description of the fortified town:

"... Being now returned to Jaffnapatan we considered the probabilities there. We saw that the fort was not to be taken by storm, owing to the unusual height of its walls, nor was it to be effected by mines, owing to its rocky soil when dug out a little, nor was it to be levelled

with the thunderings of our cannon owing to the triple thick walls, which would not yield to the heaviest of our cannon shots... The Fort of Jaffnapatam is a square surrounded with strong high walls.. it is larger than the Fort of Batavia."

When the Dutch occupied the town, 'the church and the houses (were) repaired, and the place (was) planted with 2 or 300 coconut trees.' They also pulled down many of the dwelling houses which stood too close to the canal and the fort. During the period of Dutch rule the main buildings; in the town were the houses (huys) of the various administrative officials such as the Commandeur, Capiteyn, Coopman, Onder Coopman, Predicant, and the Krank-bezoeker. There was a large church in the fort. As in the Portuguese period, there were also churches in Vannarponnai and Chundikuli, but these were not part of the town at that time;

EIGHTEENTH CENTURY

The Dutch no doubt enlarged the town and by the end of the eighteenth century there was, besides the main fort, a section without any walls called the Pettah (Tamil *pettai* - outer - town) or Black Town which was very populous. The Britisher Robert Percival, who, as mentioned before, was in Sri Lanka at the time of the British conquest (1796), gives us the following description of Jaffna:

"The fort and town of Jaffna, the capital of the district, stands at the distance of some miles from the sea, but communicates with it by means of a river navigable by boats..... The fort of Jaffna is small, but exceedingly neat and well built. The Pettah or Black Town without the walls, which is of a quadrangular figure, is large and more populous than that of Trincomalee; Since Colombo was taken possession of by the English, several Dutch families have quitted it, and taken up their residence in the neighbourhood of Jaffna, as the latter place is much cheaper and

better supplied with all the necessaries of life, several of which are scarcely to be procured in the other parts of the island."

But the best description of the town as it stood at the end of the eighteenth century has been left by James Cordiner, who was there in 1800:

"The fort and town of Jaffnapatam are situated towards the northern extremity of Ceylon, in 9.47' of north latitude, and 80.9' of east longitude. The former is regularly built in the figure of a pentagon, with five bastions; and is furnished with broad ditches and extensive glacis. It appears to be the most modern, and is by far the neatest and best constructed fortress in Ceylon. It is at the same time extremely clean, and in a state of good repair. One side runs parallel to the strait which separates the peninsula of Jaffna from the rest of Ceylon; the other sides are environed by an open and well-cultivated plain. A large square occupies the centre of the fort, the interior of which is a plot of grass enclosed with neat rails, and bounded by streets of excellent houses shaded by majestic trees. On one side of the square stands a large church, of Dutch architecture, built in the form of a cross, on a plain similar to that of the church of Wolfendal at Colombo. At right angles to it are situated the commodious mansion of the commandant, and other public buildings employed as offices for the purposes of government. The third side is composed of comfortable house rented from the Dutch by English officers: and the fourth, which contains the gate, is made up of barracks for private soldiers. The only other street within the fort runs parallel to the back of the west side of the square: being more obscure, it is inhabited by mechanics, and the lower orders of the community. Some large buildings, apparently designed as barracks and magazines, lie unoccupied facing the ramparts,

"On the same side with the church stands an extensive and well replenished farm-yard, laid out by Colonel Barbut completely in the English style...

"At the distance of half a mile to the eastward stands the pettah or outer-town, containing several thousand inhabitants, the greater part of whom is composed of Europeans, mixed with various darker shades, occasioned by their intercourse with natives. All the streets are of a proper breadth, one half of them running parallel to one another, and the other half intersecting them at right angles. The houses are neat and clean, and the outer walls completely white. From their pure appearance, we were impressed with an idea that they had all been whitewashed on the morning in which we entered the town. But the same comfortable aspect always prevails. The principal street runs through the centre of the town, on the high road from the fort of Jaffnapatam towards Trincomalee. It is finely shaded on each side by rows of large trees, towering above the house, which are only one story high, but raised a few steps from the ground on a paved terrace: all the roofs are covered with red pantiles. The greater part of the verandas or porticos are supported by pillars of wood painted green: some of them, however, are formed of stone, or bricks and fine mortar. Almost all the Dutch families, which formerly resided at Trincomalee, have removed to this place, which afford, them cheaper living, and more agreeable retirement. The country around is fruitful: a constant bustle pervades the daily markets; and a regular trade with the opposite coast of India affords many opportunities of improving a small fortune.

"Another protestant church stands a little beyond the town, dignified by the title of St. John's. It is a coarse building in bad repair, and is set apart for the accommodation of native

Christians. Close to it is one corner of an elegant and spacious garden laid out by Colonel Barbut. The gravel walks, the borders and plots of flowers, the beds of vegetables, the arrangement of the bushes, and smaller fruit trees, are planned according to the English taste, while the outside of the walls is surrounded by two species of majestic palms, the characteristic trees of India..."

NINETEENTH CENTURY

Under the British, Jaffna town began to grow as a provincial capital. The outer-town or Pettah became more important and the fort receded into the background. In 1800 it was already having several thousand residents and the measures adopted by successive officials, chief among whom were Colonel Barbut, P. A. Dyke and W. C. Twynham, helped the growth of this town to the position of the second largest in the island under the British.

The opening of new schools, churches, streets and government departments early in the nineteenth century gradually changed the appearance of the town. At the beginning of the century there stood an orphanage and a Lutheran Church at the site of the present Jaffna Central College and this property was bought by missionaries in 1816 and turned into an English school and chapel. That was the school, opened in 1817 as the Jaffna Wesleyan English School, which later became the Jaffna Central College. Close to that was built in 1823 the St. Peter's Church which still stands there. Similar schools and churches were soon built in many parts of the town.

At the commencement of its rule, the British government established a postal system for the conveyance of official letters and a post office was set up in Jaffna, too. Letters were conveyed at the beginning by paid runners. Very soon Jaffna was connected by a road to Colombo and this helped the introduction of mail coaches. The appointment of Government Agents to the provincial

capitals from 1833 was to help to a great extent the development of these capitals; In Jaffna the Government Agents P. A. Dyke (who was first appointed Collector of Jaffna in 1829 and later administered as G. A. from 1833 to 1867 with a brief break in 1843) and W. C. Twynham (who was first Dyke's understudy, later succeeded him in 1867 and continued till 1895) contributed much to the development of the town. Dyke went to the extent of buying land with his own private means to lay the Old Park and spent many years beautifying it.

By the middle of the nineteenth century a hospital which grew into the present Government Civil Hospital had been built. At the beginning it was not a government concern but was run by the Jaffna Friend-in-Need Society. It was taken over by the government in 1906 and was opened in 1907 as the Government Civil Hospital. By the third quarter of the century the town had become very congested and several sanitary problems had cropped up. Cholera was one of the diseases that spread at this time and there was a major epidemic in 1866-67. The nature of this epidemic could be gauged from the fact that in 1867 there were 10,064 cases of cholera in the Northern Province of which 6862 died. In a sense this was a blessing in disguise, for it soon helped to improve facilities in the Jaffna town. The Cholera Commission of 1867 recommended, among other measures, the opening of four sanitary roads for the ventilation of a crowded quarter of the town mainly inhabited by Muslims. The adoption of these measures was expedited as a result of the outbreak of small-pox in 1871. By 1872, two of the sanitary roads had been opened, namely, the road from the Moors Quarters from Mutsanti to Navanturai and the road from Santayar-Madam to Mutsanti in extension of the Cheniyar Street. Some of the small lakes that spotted the town, such as the Paddankaddi-kulam opposite the Convent and the Kaluttaruttan-kulam, were filled up. The Villundi swamp, south of Navanturai, had been cleared of the thick jungle that grew on it and filled up. A new burial ground was provided for the Muslims in

Vannarponnai and the old one at Periya Pallivasal was closed. The extension and widening of the road called Pachchuvalaik-kara - teru as well as the extension of the First and Second Cross Streets northward and of Rasavinthoddam Road southward were carried out. A road was opened east of the Small Bazaar and St. John's Road was extended northward. Steps were also taken to sink public wells and to build a few public latrines. The rapid growth of the town in the third quarter of the century could be seen from the population figures for 1866 and 1871. In 1866 the population of the town was estimated to have been around 20,000. By 1871 it had increased by almost 75 per cent, the figure being 34,684.

By the end of the century most of the sanitary problems seem to have been solved and the town once again looked clean and beautiful. J. Ferguson who visited it in 1891 has given us the following description:

“The town of Jaffna appeared to advantage as we approached it from Batticotta (Vaddukoddai) in the early afternoon. In contrast to the expanse of lowlying fields and bare tidal shore to the west, the fort looked quite commanding in position. Looking at the flat and apparently stoneless country comprised in the peninsula, surprise may be felt as to where the materials, especially for the walls, were obtained to construct the Jaffna fort. The native town in its many admirable streets looked the perfection of cleanliness, though the continuity of close fencing, preventing the free circulation of air, could not but be objected to in the case of the dwellings of Hindus and Moormen. There is no want of open spaces, however, on the fort and esplanade side of the town. The latter looks well with the ‘Longden clocktower’, though the timepiece like its founder is inclined to ‘wait-a-bit’ or ‘bide-a-wee’ occasionally*. Inside the fort the most conspicuous object is the old Dutch Presbyterian Church, after the pattern and very much of the size of Wolvendal. Facing the esplanade are the Anglican and Wesleyan churches, and close to the

latter the headquarters of the Mission, in an ancient Dutch residence. This has been added to from time to time in order to accommodate the very extensive educational establishments for both boys and girls, with a training institution for teachers just over the way..."

(*Sir James Robert Longden, Governor 1877-83, who won the nickname of 'Wait-a-bit' Jimmy because he postponed all demands for improvements.)

TWENTIETH CENTURY

At the beginning of the twentieth century an important development took place and that was the introduction of the railway. In March 1902 a line was opened from Kankasanturai to Chavakachcheri through the Jaffna town and in September it was extended up to Pallai. In 1905 it was linked with Anuradhapura and thus the northern line from Colombo was completed. Another important development that took place around this time was the setting up of the first Local Board for the Jaffna town. After 1861, a Road Committee set up under the Thoroughfares Ordinance No. 10 of 1861 had been functioning as a kind of local authority for the town and was entrusted with the maintenance of roads, the rest house and other public places. On 1st July 1906 the first Local Board was set up under the Ordinance No. 13 of 1898. This board had the Government Agent as the ex-officio chairman with two official members and three unofficial elected members. The board had the power to rate property and to levy special rates. It received a grant from the government for the improvement of public services.

Despite these developments, the face of Jaffna does not seem to have changed much for some time after the third quarter of the nineteenth century. H. W. Cave has left us the following description of the town in 1908.

"Jaffna, the capital of the Northern Province and the seat of its administration, is an extensive and well ordered

town of about 35,000 inhabitants. Its climate is warm, equable and dry. The Dutch, who adopted this peninsula as one of their chief settlements, regarded it as particularly healthy, an opinion which is endorsed by its present rulers... At present it possesses too little accommodation for the visitor, there being only one hostelry—the rest house - and that is in a warm situation but is spacious and comfortable, and suffices for short visits... There is no town in Ceylon which still bears on its features the impress of the Dutch occupation so completely as does Jaffna. This is doubtless owing to the architecture of its most prominent buildings—the fort and the bungalows... Other remains of Dutch architecture in Jaffna are the buildings in Main Street where the gables and the verandahs will especially claim notice."

At this time the town was well known in the island for some of its traditional crafts. One such craft was weaving. The Cheniyar caste, residing in Cheniyar Street, Vannarponnai, made excellent clothes of pretty patterns which were used as 'camboys' by Sinhalese women. They also produced pretty sarees for the Tamil women. Their products won the first prize at an All Ceylon Exhibition. Dyeing, brasswork, jewellery, carriage-building and basket-weaving were some of the other traditional crafts that were carried on in Jaffna, chiefly at Vannarponnai. Brass temple-utensils made in Jaffna were taken to South India. The Jaffna jewellery kept at the All Ceylon Exhibition referred to above won two prizes. At the same exhibition a travelling cart made in Jaffna won a silver medal. The baskets made at Vannarponnai were considered superior to those made at Kalutara which were among the best known in the island.

Several improvements were made to the town in the first quarter of this century. A system of regular street lighting was introduced in this period. We find that in 1919 fifty ordinary street lamps were

regularly lit till 10 p. m. and that two Wells' incandescent lamps were bought and put up at the Grand Bazaar at a cost of Rs. 700-00. By that year 45½ acres out of the 64½ acres of lagoon that came under the Karaiyur Reclamation Project (begun in 1885) had been filled. In 1921 46 eating houses, 10 bakeries, 3 aerated water manufacturing factories 3 dairies were licensed for the first time. In the same year another important step was taken to raise the status of the town, namely, to bring it under an Urban District Council.

URBAN DISTRICT COUNCIL

In May 1921, C. Arulambalam, one of the three unofficial members in the Local Board of Jaffna, raised the question of establishing either a Municipal Council or an Urban District Council for Jaffna. In July a motion to establish an Urban District Council was proposed by the Government Agent, the ex-officio Chairman, and was car-

ried. On 1st January 1923 an Urban District Council was established in Jaffna under the Local Government Ordinance No. 11 of 1920. In 1940 this was changed into an Urban Council, under the new Urban Councils Ordinance No. 61 of 1939. Nine years later, on 1st January 1949, Jaffna was declared a municipality.

MUNICIPAL COUNCIL

The last twenty-five years have seen much development in the city of Jaffna. Several new buildings, such as the Public Library, the Post Office, the Railway station, the Open Air Theatre, the Veerasingham Hall and the Model Market, which have all become important landmarks in the town, have been erected during this period. Fashionable residences have also come up in several parts of the town. The Municipal Council has been making a number of improvements to the town. These have helped to change the face of Jaffna to a considerable extent.

Reserved by

Pragas Stores

31-33, Kasturiar Road,

JAFFNA.

The Jaffna Man

S. R. KANAGANAYAGAM

DR. JOHNSON: Sir, the noblest prospect that a Scotsman ever sees, is the high road that leads him to London.

BOSWELL: I do indeed come from Scotland, but I cannot help it.

DR. JOHNSON: That, Sir, I find, is what many of your countrymen cannot help.

The Jaffna man is regarded, not only by our friends in the South, but also by our numerous friends in Burma & Malaya, and now in Africa & England and in New Zealand, in the same manner in which Dr. Johnson regarded Boswell and his countrymen.

The attitude is one of envy, admiration and even affection, but the tone is patronising and superior. I am sure both the Scotsman and the Jaffna man, have always taken both this attitude and the tone, with a knowing smile.

Environment seems to have had as much to do with the character of the Jaffna man as his heredity. His age old struggle to turn what is geographically described as desert land into the green and smiling garden it is today, has moulded his character. He had to be self reliant and enterprising. He had to be industrious and thrifty. That was how he survived and that was how he thrived.

He did not rest satisfied with mere economic survival. He was always conscious and proud of the heritage he brought from across the Palk Strait. He cultivated his mind and soul with the same tenacity and determination with which he cultivated the niggardly soil in which he found himself. Jaffna became the home of orthodoxy and curiously enough, Jaffna became the home

of the avant-garde. You had only to say that you came from Jaffna, and all South India showered their high regards and affection on you.

That was the Scotsman from Jaffna who moved out. You could not blame him for moving out. Nature was so much more bountiful and life so much more easy in the lands to which he moved out. It is almost a century now since he started moving out in large numbers.

Wherever he went, he took with him his distinctive character and values. It was the British Empire which needed his services. He followed their flag to the most inaccessible corners of Burma & Malaya. He braved the thickest of tropical jungles and he braved all the deadly varieties of Malaria. Nothing daunted him. He was again self reliant, enterprising and industrious. He learnt new languages. He worked hard at methods of administration so foreign to his traditions. He was efficient and reliable. He was above everything, loyal. He prospered.

He did make attempts to live a little more comfortably. The qualities of self denial were so ingrained in him; he was by nature so spartan, that his attempts at enjoying himself invariably looked ridiculous to his friends in these foreign lands. In despair, he gave up trying.

He sent all his savings back to Jaffna. He saw to it that his brothers and his cousins, his sons and his nephews got an education far superior to his own. He found dowries for his sisters and cousins, his daughters and his nieces. He built large and rather ugly houses.

He could have done more with his money. He would have gone very far if he had thought of investments in agriculture and

industry. He did very little in this direction. His money, however raised the price of limestone in the peninsula and brought general prosperity to everybody in it.

The generation that followed these hardy and adventurous emigrants distinguished themselves in all branches of learning and made names for themselves in all professions. This generation also learned to live more comfortably and to enjoy luxury. This generation also produced a lot of soft and flabby and colourless children.

Recent times have not been kind to the Jaffna man. At the moment, he cannot help feeling betrayed and isolated. There

are also a lot of prophets of gloom all round him. That only gets his goat.

There are signs that he is again turning obstinate and defiant. It is difficult to put the Jaffna man down. He has always been one of the more active agencies of the Life Force. In spite of all discouragement he is moving out once again to fresh fields and pastures new. He is also making fresh fields and pastures new in all that unpromising soil which lies south of the peninsula.

The Jaffna man is still hardy; and he has not lost his sense of direction. May he always remain the Jaffna man he has been, these hundreds of years.

With Best Compliments of:

B. N. FERNANDO & COMPANY

PRINTERS - STATIONERS - INDENTING AGENTS

P. O. Box 895 146/5, 1st Cross Street,

COLOMBO-II.

Telephone { 24845
 { 83798

Telegram : "PAPERPRINT"
 COLOMBO

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் — சில குறிப்புகள்

கலாநிதி க. கைலாசபதி

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய நெறிகளையும் போக்கினையும் வகுத்துக் கூறுமுன், சென்ற நூற்றாண்டுக்கும் இவற்றுக்குமுள்ள வரலாற்றுத் தொடர்புகளை ஒரு சிறிது சுட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகும். சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. இப்பதிப்பு முயற்சிகளில் தாமோதரம்பிள்ளை, நாவலர் முதலியோர் முன்னோடிகளாயும் முதல்வராயும் விளங்கினர். பதினாந்தாம் நூற்றாண்டையடுத்து ஐரோப்பிய நாடுகளிலே, பண்டைக் கிரேக்கப் பாரம்பரியத்தை அறியமுற்பட்டவர்கள், இடைக்காலச் சமயநெறி வழிப்பட்ட பண்பாட்டினின்றும் அப்பாரம்பரியம் பெரிதும் வேறுபட்டிருப்பதை உணர்ந்து, அதனைப் போற்றிப் பாராட்டி அதன் துணைக்கொண்டு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியதற்கு ஒப்ப, எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் முதலாய பண்டைத் தமிழ்ச் செல்வங்களைக் கண்டறிந்தவர்கள், அவை இடைக்காலப்புராண இதிகாச இலக்கிய மரபினின்றும் வேறுபட்டிருப்பதைக் கவனித்தது மட்டுமன்றி, அவற்றிலே பல சிறப்பியல்புகள் இருப்பதையும் உணர்ந்து, பிரக்கிரை பூர்வமாக அவற்றைப் பின்பற்றி இலக்கியஞ் சமைக்க முற்பட்டனர். ஆங்கிலத்திலே classics என்னும் உயர்தனிச் செய்யுள் நிலைபிற் பழந்தமிழ்ப் படைப்புக்கள் வைத்து மதிக்கப்படலாயின. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆதியனவும் புதியதொரு மதிப்பையும் வாழ்வையும் பெற்றன. இப்பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணப்படும் யாப்பமைதிகளையும் செய்யுள் வடிவங்களையும் பொருளையும் அடியொற்றிச் சிலர் இக்காலப் பகுதியிற் செய்யுள் செய்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்ச் செய்யுள் வரலாற்றில் இவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கோராய் உள்ளனர். இவ்விடத்தில் ஒரு சிறு விளக்கம் அவசியம் என எண்ணுகிறேன். பாரதி பரம்பரையினர் என்று எமது வசதிக்

காக நாம் வழங்கும் நவீன கவிஞர்களைத் தவிர, மரபுவழிநின்று பழைய யாய்பமைதிகளில் செய்யுள் செய்வோரெல்லாம் பழைய பொருளையும் வடிவத்தையும் பின்பற்றியே பெரும்பாலும் பாடுகின்றனர். ஆனால் நான் மேலே குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் முற்காலத் தமிழ்ச் செய்யுள்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, தமது செய்யுள்களை அமைத்தோராவர். உலகியல் விளக்கம், செழுங்கதிர்ச் செல்வம் முதலிய செய்யுள் நூல்களை இயற்றிய நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார், விபுலாநந்த அடிகள், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, முது தமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பி என்போர் இப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இப்போக்கினை இந்தியாவிலும் நாம் காணலாம். சென்ற நூற்றாண்டினின்றுதிப் பகுதியில் மனோமணியம் என்ற நாடகக் காப்பியத்தை இயற்றிய சுந்தரம்பிள்ளை, சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், சோமசுந்தர பாரதியார், வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகியோர் பழந்தமிழ்ச் செய்யுள்களைப் பயபக்தியுடன் பின்பற்றி எழுதினாராவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலாவது தடாப்தத்திலேயே ஈழத்தில் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் ஒருவகையான விழிப்புணர்ச்சியும் ஆங்காங்கு காணப்பட்டன. பொதுவாகவே ஆசியாவில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வின் பிரதிபலிப்பு இது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். ஆனந்தக் குமார சுவாமி, பொன். அருணாசலம் முதலியோரது 'சுதேசிய' முயற்சிகளும் எழுத்துக்களும் இவ்விழிப்புணர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாயமைந்தன. அவர்களுக்கும் முந்திய தலைமுறையினரின் முதன் முயற்சிகள் ஊக்கமளிப்பனவாய் இருந்தன, பந்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சமயத்துறையிலேயே விழிப்புணர்ச்சி முனைப்பாகத் தோன்றியது. ஆயினும் அதுபெரும்பாலும் தவிர்க்க இயலாதவாறு பிள்ளைக்கியதாயும் பழமையைப் பற்றிக் கொள்வதாயும் இருந்தது.

ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மெல்ல மெல்ல உருவாக்கி வந்த பொதுச்சுவை, ஆங்கிலக்கல்விமுறை இவற்றின் விளைபொருளான மத்தியதர வர்க்கம் — அதாவது ஆங்கிலராட்சியில் நன்மைகண்ட ஆங்கிலங்கற்ற மக்கட்கூட்டம் — தமது பழக்கவழக்கங்கள், கல்விமுறை, நற்பிக்கைகள், தொழில்முறை, மூதலியவற்றில் சிற்சில மாற்றங்கள் வேண்டுமென்றுணர்ந்தது. அந்தளவுக்கே சமுதாயச் சீர்திருத்தமும் வேண்டப்படலாயிற்று. இத்தகைய கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியிலே பரவுதல் வேண்டுமென்று சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகள் கருதியமையால் கல்விவல்லோரை நோக்கியல்லாது, சாதாரண நூலறிவு படைத்தோரை நோக்கி இவர்கள் எழுதலாயினர். இதன் விளைவாக இவர்கள் எழுத்திலே எளிமை இயல்பாக வந்து கலக்கத்தொடங்கியது.

இங்கு நான் குறிப்பிடும் பண்புகளையெல்லாம் ஒருங்கே புலப்படுத்தும் எழுத்தாளருக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரித் தாபகரும், பாவலருமான தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையைக் கூறலாம். பலதனிப் பாடல்களையும் சிவமணிமாலை, யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, இதோபதேச தேரச மஞ்சரி என்ற செய்யுள் நூல்களையும், சகலஞ்ஞ சம்பன்னன் என்னும் நாடகத்தையும், பலசிந்தனைக் கட்டுரைகளையும் எழுதிய துரையப்பாபிள்ளை பல வகைகளில் சமுதாய சீர்திருத்தப் புலவராய் விளங்குகிறார்.

உதாரணமாக அவரது சிறந்த படைப்புக்களில்லொன்றாகிய 'யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி' யின் பொருளடக்கத்தை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்க்கும் அவரது நோக்கும் போக்கும் தெளிவாகிவிடும். அவையடக்கத்திலே வரும் செய்யுள் குறிப்பிடத்தக்கது:

தேசோப காரங் கருதியிக் கும்மியைச்
செப்புகின் றேனாத லாலெவரும்
லேசாய் விளங்க இலகு தமிழில்
இயர்ப்புவ தேநலம் சங்கமின்னே
கற்றேரும் மற்றேரும் இக்கும்மி யானற்
கருத்தை யுணர்ந்துதே சாலுகூலம்
உற்றே ரெனவிளங் கிவர வேகும்மிக்கு
ஒரே யிலக்கடி சங்கமின்னே

இவ்வாறு, தேசநன்மை கருதி யாவர்க்கும் விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக இலகு தமிழில் பாடுவதாக கூறிக்கொண்டு, கிருஷ்ணத் தொழில்

அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் வளர்ச்சி, கூட்டு முயற்சி, வர்த்தகம், கல்வி, இலங்கைக் கொரு பல்கலைக்கழகம், தாய்மொழி, பெண்கல்வி, அரசாங்க உத்தியோகங்கள், சுயபண்பாடு, புதுமைப்பெண், எங்கள் பழக்கவழக்கங்கள், சாதியும் சீதன வழக்கமும், விவாகம், தேசபலக்குறைவும் அதன் காரணங்களும், தேசாபிமானம், மதுவிலக்கு ஆகிய விஷயங்களை பலவாறு விரித்துப்பாடுகிறார் பாவலர். இன்று வரை அவர் குறிப்பிட்டுள்ள சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பலவும் தீர்வுகாணாமல் இருப்பதை நாமறிவோம். ஆயினும் இத்தனை சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பாவலர் எழுதியதை நோக்குமிடத்து அவை இலக்கியப்பொருளாக மாறும் போக்கைக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. அவருக்கு முன்னர் இத்தகைய விஷயங்கள் செய்யுளுக்கு உரியனவாய்க் கொள்ளப்படவில்லை அதே வேளையில் அக்காலத்து - ஏன் இக்காலத்து என்றும் கூறலாம் - சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகள் பெரும்பாலாரின் மனப்பான்மையும் பாவலர் கூற்றுக்களிலிருந்து அறியக் கூடியதாயிருக்கிறது.

சிற்சில ஐரோப்பிய பழக்கவழக்கங்கு
சிறந்ததென் பதற்காட் சேயமில்லை,
முற்சீந்தனையின்றி நந்தேசா சாரங்கள்
முற்றும் விடலாமோ?.....
.....எம்முள்
நல்லாயிருக்கும் பழக்க வழக்கத்தை
நாம் விடலாகாது.

துரையப்பாபிள்ளையின் சமூகசீர்திருத்தத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை இது என்று சொல்லி விடலாம். இருவகை நாகரிக அளவுகோல்களைக் கொண்டு சமுதாய முன்னேற்றத்தை அவர் கணக்கிட முயல்வதை காண்கின்றோம்.

துரையப்பாபிள்ளை சுவதேசக் கும்மி பாடிய காலத்துக்குச் சற்று முன்னதாகவே ஆனந்தக் குமாரசுவாமி ஈழத்தில் சுதேசி இயக்கத்தைப் பரப்ப முயன்றார். ஆங்கிலேயர் புகுத்திய கல்வி முறையையும் மரபுவழிவந்த சில பண்பாட்டு முறைகளையும் இணைத்து அமைதிகாணவே அக்காலத்திற் பலர் விரும்பினர். ஆது இலக்கியத்தில் பிரதிபலித்தமைக்கு உதாரணமே துரையப்பாபிள்ளையின் படைப்புக்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பொதுவாகத் தமிழிலக்கியத்திலும், குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்திலும் வளர்ந்து வரும் ஒரு அம்சம் ஆசிரியர்கள் இலகுதமிழில் எழுதுவதாகும்.

சொற்களில் மட்டும் மன்றி யாப்பிலும் துரையப்பாபிள்ளை ஜனரஞ்சகமான இசைவடிவங்களைக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிந்து, கண்ணி, கீர்த்தனை முதலான இசைத்தமிழ் வடிவங்களை அவர் பிரக்ஞையூர்வமாய்க் கையாண்டிருத்தல் வேண்டும். ஏறத்தாழ இக்காலப்பகுதியிலேயே தென்னிந்தியாவில் மகாகவி பாரதியாரும் இதேபோன்று பொது ஜனங்கள் விரும்பும் சந்தம் மெட்டு ஆகியவற்றிலே பாடினார் என்பது நினைவு கூறத்தக்கது. வெகு ஜன இயக்கங்களின் விடிவெள்ளிகளாய் இவர்கள் விளங்கினர்.

சென்ற நூற்றாண்டிலேயே மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விபிலே சிரேட்டர்களாய் விளங்கிய சிலர் சமய சம்பந்தமான வாதம் பிரதிவாதங்களிலும் பரசமய கண்டனங்களிலும் ஈடுபட்டிருந்த வேளைகளில், எளிமையான மொழிநடையிற் சிலபல செய்யுள்களை இயற்றினர். வரகவி மூத்துக்குமார கவிராசர் (1780-1851) இயற்றிய

‘நல்லவழி காட்டுவோம்
உடுபுடவை சம்பளம்
நானாநா னந்தருவோம்
நாஞ்சொல் வதைக்கேனும்.....’

என்று தொடங்கும் செய்யுள் குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்றமிழாசிரியர் பிரம்ம ஸ்ரீ. மு. கார்த்திகேயப் புலவர் (1818-1898) இயற்றிய வாதக்கவிகள் சிலவும் நினைந்து கொளத்தக்கன. உதாரணமாக,

“உதித்த போது சட்டை தொப்பி
தானுங் கூடவுற்றவோ
மதித்த ஞான ஸ்நானமும்
வலியவந்து நேர்ந்ததோ
விதித்த பைபிலான துங்கள்
மெய்யுளத் துதித்தவோ
கதித்த பேச்சை விட்டு
அனாதிகடவுளைக் கருதுமே”

என்னும் அங்கதச் சுவை மிகுந்த பாட்டில் எளிமை வெளிப்படை, காளமேகப்புலவர், இரட்டையர், முதலிய இடைக்கால அங்கதக் கவிகளின் வாக்கை இத்தகைய சமயோசிதமான தனிச்செய்யுள்களிற் காணலாம். எனினும் இந்நெறி எமது இலக்கிய ஆசிரியர்களைப் பெரிதும் கவரவில்லை. ஜனரஞ்சகமான சிற்சில பாடல்களுக்கு அவ்வப்போது சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டதேயன்றி ஓர் இலக்கியக் கோட்பாடாக இந்நெறி மலரவில்லை.

1930 ம் ஆண்டளவில் எமதுநாட்டு அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையடுத்தும், இந்நாட்டு மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கு அரசாங்க அமைப்பில் ஓரளவு பங்கு கிடைத்ததையடுத்தும், சயலொழிகளிற் புதிய துடிப்பும், விழிப்பும் உண்டாயின. அரசியலை முதன்மையாகவும் கலை இலக்கியத்தைச் சார்பாகவும் கொண்டு ஈழக்கேசரி இக்காலப்பகுதியிலேயே எழுந்தது.

1930 ம் ஆண்டையடுத்த காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த இலக்கிய எழுச்சியையும், அதன் விளைவுகளையும் தனியே ஆராய்தல் தகும். இலக்கிய சிருஷ்டி, இலக்கிய ரசனை இவ்விருதுறைகளிலும் பலபுதிய பரிசீலனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றில் நவீனத்துவம் இழையோடியது. ஒர்புறம் புதுமைத்தமிழுக்கு அணியாசிரிகதை இலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்தது; மறுபுறம் கவிதைகள் வேகம் பெற்றன. ஈழத்தில் குழந்தைக் கவிதைகள் இக்காலத்திலேயே முகிழ்த்தன 1935 ம் வருடம் வெளிவந்த பிள்ளைப்பாட்டு என்னும் தொகுப்பு நூல் தமிழகத்துக்கே வழிகாட்டியாய் அமைந்தது.

இக்காலப்பகுதியில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராயிருந்த கலாநீதி க. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைக் கையாண்டு நாடகங்கள் எழுதினார். அதுகாலவரை ஈழத்திலே உரைநடையில்லக்கியத்திலே பேச்சுத்தமிழைக் கையாண்டு பரிசீலனைசெய்தவர்கள் இவர் என்றே கூறலாம். ஆகவே கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் முயற்சி புதியதொரு இலக்கியநெறியைத் தோற்றுவித்தது என்பதில் தடையில்லை. பேச்சுத் தமிழை வசன இலக்கியத்திற் பயன்படுத்துவோர் 1950 ஆம் வருடத்துக்குப் பின்னரே அதிகம் காணப்பட்டனர். ஆயினும், கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் காலத்தில் உலகம் பலவிதக் கதை எழுதிய ம. க. வே, திருஞானசம்பந்தரும், சற்றுப்பிற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையர்கோனும், முழு உணர்வுடன் ஈழத்துப் பேச்சுத்தமிழை இலக்கிய ஆக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தியோராவர்.

தமது படைப்புக்களிலே உயரிய தமிழ் நடையையே கையாண்டபோதும், பேச்சுத்தமிழை இலக்கியத்திற் புகுத்தும் முயற்சியை வரவேற்றுப் பாராட்டினார் விபுலானந்த அடிகள். கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய நானூகம் நூலைப் பற்றி கலைமகள் சஞ்சிகையில் பலவாறு பாராட்டிய அடிகளார், மொழியாய்வுக்கும் இத்தகைய நூல்கள் பெரிதும் பயன்படும் எனச் சுட்டிக் காட்டினார்

கண்பதிப்பிள்ளையவர்கள் பேச்சுத் தமிழைக் கையாண்டது சமூக நாடகங்களை எழுதுவதற்கே யாம். சங்கிலி, மாணிக்கமலை முதலிய வரலாற்று — இலக்கிய நாடகங்களை இயற்றும் பொழுது அவரும் இலக்கியத் தமிழ் நடை யையே கையாண்டார். எனினும் ஒன்று எமக்குப் புலனாகிறது சமுதாயப் பிரச்சினைகள் அதிகம் அதிகமாக இலக்கியங்களில் இடம் பெறவும், நடையிலும் தவிர்க்க இயலாதவாறு எளிமையும் யதார்த்தமும் தோன்றுகிறது. இக்காலப் பகுதியில் உரைநடை இலக்கியத் திலே பேச்சுத் தமிழும் எளிமையும் புகுந்த அளவுக்குச் செய்யுளிலக்கியத்திலே அவை இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் இப்போக்கைச் சிறிய அளவிலேனும் எதிரொலிப்பனவாயுள்ளன நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் இயற்றிய சில செய்யுள்கள். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நிலையைச் சோமசுந்தரப் புலவர் எமக்குணர்த்துகிறார். புலவர் பெரும் பாலும் இடைக்காலச் சமய இலக்கியங்கள் வழிநின்று நாமகள் புகழ்மலை, கந்தவன நாதர் திருப்பள்ளி எழச்சி போன்றவற்றையே பாடினர். “இலங்கைவளம்”, “தாலவிலாசம்” முதலிய செய்யுள்களில் நாட்டுப்பற்றும் சமு தாய உணர்வும் ஆங்காங்கு இலங்கக் காண லாம். ‘கத்தரி வெருளி’ ‘ஆடிப்பிறப்பு’ முத தலிய சிறுவர் செய்யுள்களும் எளிமை நலம் வாய்ந்தவையே. சோமசுந்தரப்புவர் பாடல் களில் தேசாபிமானம் குறிப்பிடத்தக்களவு காணப்படுதலைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இவரோடு மு, நல்லதம்பிப்பிள்ளை படுகு. சர வணபவன் என்போரையும் சேர்த்துக்கொள் ளலாம்.

இதுகாலவரை நான் குறிப்பிட்ட ஆசிரி யர்கள் ஈழத்தையும், தத்தம் ஊர்களையும், கிராமங்களையும் வெவ்வேறு அளவிற் பிரதி பலித்தனரெனினும், இந்தியாவும் இலங்கை

யும் வேறுபட்ட நாடுகள் என்ற உணர்வுடைய ராயிருந்தனர் என்பதற்கில்லை

பிரித்தானியரது ஆளுகைமடிந்து, சுயா தீனமும் சுயாட்சியும் ஓராடி நிலைபெறத் தொடங்கிய பின்னரே மெல்லமெல்லத் தேசிய உணர்வு அரும்பலாயிற்று.

இதுவே இன்றைய ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் பிரதான உணர்வு நெறி என்று கூறலாம். முன்னர் நாம் பார்த்த, சமுதாய உணர்வு, நாட்டுப்பற்று ஆகியன தேசியம் என்ற வடிவம் பெற்ற நிலையேயே கலை இலக்கியத்தை உந்தி வழிநடத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றன. இதே வேளையில், ஏலவே சிறுபான்மை காணப்பட்ட பேச்சுவழக்கு சொல்லெளிமை புதிய இலகு வான இலக்கிய வடிவங்கள் ஆகியன வேகமும் வலுவும் பெற்றன. இவை 1946 ம் ஆண்ட ளவில் முனைப்பாகத் தோன்றலாயின. ஆகவே அவ்வாண்ட இலக்கியக் காலக்கோடு ஒன்று கக் கொள்ளலாம் இயக்கத்தைத் தோற்று வித்தவரும், இதன் வழி நடப்பவரும் இன்றைய தலைமுறையினராகையாலும், ஆங்கிலத்திலே contemporary period எனப்படும் தற்காலப் பிரிவு தனியே விதந்து ஆராயப்படவேண்டிய தொன்றாகையாலும் அதனை இங்கு மெல்லமுந்த வாரியாகத் தொட்டுச் செல்ல விரும்பவில்லை.

ஆயினும் ஒன்று மாத்திரம் கூறலாம். விடுதலைக் காலத்தையடுத்தே, நவீன இலக்கிய வடிவங்களாம் சிறுகதை, நாவல், சமூகநாட கம் ஆகியனவும், இவற்றுக்கு அனுசரணையாக இலக்கிய விமர்சனமும் தன்னுணர்வுடன் ஈழத் துக்கே உரிய சிறப்பியல்புகளுடனும் தனித் தன்மைகளுடனும் வளர்ந்து வருகின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குரிய பிரதான பண்பு கள் இக்காலப் பகுதியிலேயே பெரலிவுபெற்று இலக்கிய வடிவம் பெறுகின்றன எனலாம்.

நாடகம்

அன்றும்

இன்றும்

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம்

சென்ற என்பது தொண்ணூறு வருடங்களில் உலகில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் கண்ணூரக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. நமது உணவு, உடை, வீடு, வாசல்கள் ஆகியவை மாத்திரமன்றி, நமது உள்ளங்களில் உதிக்கும் எண்ணங்கள், நமது கொள்கைகள், ஒழுக்கங்கள், பண்பாடுகள் ஆகியவையும் மாறுதல்கள் அடைந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். அது போல எமது கலைகளிலும் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம்.

கலை சாஸ்திரப்படி, என்றும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால், அதைச் செய்து காட்டும் பாணிதான் மாற்றங்களை அடைகின்றன. எனது வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்க்குங்கால் சகல கலைகளும் முக்கியமாக இலக்கியம், சங்கீதம், நடனம், சித்திரம், நாடகம் ஆகியவைகள் இன்று மிகவும் முன்னேறியிருக்கின்றன.

நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை காலத்திற்கு காலம் அது அநேக மாற்றங்கள் அடைந்து வந்திருக்கின்றது. இற்றைக்கு எழுபது என்பது வருடங்களுக்கு முன்பதாக நமது நாட்டிலே நாட்டுக் கூத்தே வழக்கத்தில் இருந்தது. இது வெவ்வேறு சாஸ்திரங்களுக்கமைய இரு வகையாக அமைந்துள்ளது. இவைகள் அதன தனுக்கேற்ற இலக்கணங்கள், சாஸ்திர விதிகளில் சிறந்த அறிவும், அனுபவமும் பெற்ற அண்ணாவிமாரர்களால் பல மாதங்கள் முறைப்படி கிராமமாகப் பயிற்றப்பட்டு வந்த பின்பு தான் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன. ஒரு கிராமத்திலே ஒரு நாடகம் மேடையேற்றுவதென்றால் அந்தக் கிராமத்திலேயுள்ளவர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்களால் இயன்றவைகளையெல்லாம் செய்த பின்பு மேடையேற்றும் தினத்தை ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

1896 ம் ஆண்டிலே தான் முதன் முதலாக டிராமா முறையில் திரைகளைக்கட்டி இந்தியா விலிருந்து வந்த ஒரு கோஷ்டியினரால் நாடகம் நடாத்தப்பட்டது. ஆயினும், 1900 ம் ஆண்டில் புத்துவாட்டியார் வளவில் இந்தியா

விலிருந்து அழைக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த நடிகர்களுடன் நடாத்தப்பட்ட நாடகங்களைப் பார்த்ததிலிருந்து தான் டிராம நாடகங்கள் மீது நமது நாட்டில் மோகம் ஏற்பட ஆரம்பித்தது. இதைத் தொடர்ந்து கொக்குவில்லில் ஒரு கோஷ்டியை ஏற்படுத்தி மிகச்சிறப்பாக நாடகங்களை நடாத்தி வந்தார்கள். இந் நாடக நடிகர்களுள் கொக்குவில் 'சின்ன மோனை' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த கனகசபை ஆணைப்பந்தி நமசிவாயம், இணுவில் சுப்பையா, கோண்டாவில் சரவணமுத்து ஆகியோர் விசேடமான நடிகர்களாக விளங்கினார்கள். இவர்கள் யாவரும் மிகச் சிறந்த பாட்டுக்காரர். அதே காலத்தில் அமச்சூர்களாக மானிப்பாயில் ஒரு கோஷ்டியினர் அரிச்சந்திரா நாடகத்தை நடாத்தினார்கள். இந் நாடகத்தில் தான் 1901 ம் ஆண்டில் நான் முதன் முதலாக நடிக்க ஆரம்பித்தேன். எனது பாகம் தேவதாசன். இதன்பின் பல கோஷ்டிகள் இந்தியாவிலிருந்து வருடா வருடம் கொழும்பிற்கும், யாழ்ப்பாணத்திற்கும் வந்து நாடகங்களை நடாத்திச் சென்றார்கள். இவர்களின் நாடகங்களில் பாட்டுக்களோ மிக முக்கியத்துவம் பெற்றுருந்தன. நடிப்பிலோ, உடை ஒப்பனைகளிலோ அவ்வளவு அக்கறை எடுப்பதில்லை. அன்றியும், பிற்பாட்டு பாடுவதும், நடிகர் மேடையில் தோன்றும் போது உள்ளேயிருந்து உரத்துப்பாடி துள்ளி வருவதும் நாட்டுக் கூத்துப் பாணியை ஓரளவு ஒத்திருந்தது.

1911 ம் ஆண்டில் எனது குருநாதர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் சென்னை சுருணை விலாச சபாவுடன் கொழும்பிற்கு வந்து நடாத்திய நாடகங்களைப் பார்த்த பின்பு தான் நாடகங்கள் எவ்வாறு நடிக்கப்பட வேண்டும், என்பதை அறிந்தோம். உடை, ஒப்பனை, உரையாடல், நடிப்பு, மேடையலங்காரம், ஆகியவற்றையெல்லாம் இயற்கையைப் போல் செய்து காட்டினார்கள். இவர்களைப் பார்த்து கொழும்பில் இலங்கா சுபோத விலாச சபாவும், யாழ்ப்பாணத்தில் சரஸ்வதி விலாச சபாவும் இயங்க ஆரம்பித்தன. இலங்கா சுபோத விலாச சபா மங்களின் பேராதரவைப் பெற்று மிக விரைவில்

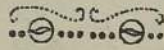
ஒரு பிரபல்ய ஸ்தாபனமாக நடந்து 21 வருடங் கள் நிலைத்திருந்தது. இந்தக் கா லப் பகுதியில் அங்கத்தவர்களின் ஊக்கத்தினாலும் உற்சாகத் தினாலும் அவர்கள் செய்து வந்த ஆராய்ச்சிகள் மூலமாகவும் இந்தியக் கலைஞர்கள் புகழ்க்கூடிய அளவுக்கு புதிய புதிய சாதனைகளைச் செய்து காட்டினார்கள். பின்பு கொழும்பிலும் மற்றும் இடங்களிலும் பற்பல நாடக மன்றங்கள் தோன்றி நடந்து வந்தன.

1937 ம் ஆண்டில் சிந்தாமணி என்னும் சினிமாப்படம் திரையிடப்பட்டது. அதிலிருந்து சமூகப் படங்களை அதிகமாக வரத் தொடங்கின. இவைகளைப் பார்த்து நமது இளைஞர்களும் சமூக நாடகங்கள் இயற்றி நடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இது பரவி இப்பொழுது ஈழத்தில் 2000 க்கு மேல் நாடக மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுள் பெரும்பான்மையானவை பெயரளவில் இருக்கின்றனவேயன்றி, நிரந்தரமாய் இயங்கி வருவன அல்ல. ஆபினும், நாம் இடையிடையே ஒழுங்காகவும், ஒழுக்கமாகவும் அமைக்கப்பட்டு வரும் நாடகங்களுயும் அவற்றில் தோன்றி நடிக்கும் பல நடிகர்களையும் காணும் போது ஈழத்தில் நாடகத்திற்கு ஏற்ற சிறந்த வல்லமை உடையவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை அவதானிக்கிறோம். ஆயினும், இவர்கள் தக்கபடி பயிற்றப்படா திருப்பதினால் தான் நமது நாடகங்களை உயர்ந்த

நிலையிலிருந்து கீழ்தோக்கி வந்திருப்பதாகச் சொல்லலாம்.

கொழும்பில் இலங்கா சுபோக விலாச சபையினரால் நடாத்தப்பட்ட நாடகங்களைப் பார்த்த நமது சமூகத்தினர் மாத்திரமன்றி, மறு சமூகத்தினரும் அன்னியர்கள் மேலைத் தேசத்தவர்கள் அனைவரும் நமது நாடகக் கலைக்குப் பெரும்மதிப்புக் கொடுத்து வந்தார்கள். நான் முன்பு கூறியது போல் பெரும்பான்மையான மன்றங்கள் அரைகுறையாக அல்லது முற்றிலும் எவ்வித பயிற்சியும் இல்லாமலே நாடகங்களை நடாத்தி வருவதினால் சிறந்த நாடகங்களுக்கும் மதிப்பில்லாமலே பேய்விடுகிறது. சில சமயங்களில் தமிழ் நாடகங்கள் என்றால் அலட்சியமாகப் பேசி விடுகிறார்கள். இந் நிலைபை சீரடையச் செய்வது பெரியோர்களது கடமையாகும்.

ரசிகர்கள் கலைகள் மீது எவ்வளவிற்கெவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுகின்றார்களோ அவ்வளவிற்கவ்வளவு கலையும் உயர்ந்து வரும். நாடகக் கலை ஓர் உயர்ந்த கலை மாத்திரமன்றி, அன்னியர்கள் இலகுவில் நமது கலைகளை உணரச் செய்வதற்கும் இது வழி வகுக்கின்றது. நமது நாடகக் கலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு நமது சமூகத்திற்கு நன்மதிப்பு உயரும்.

குடும்ப நலத் திட்டம்

வைத்திய கலாநிதி திருமதி ப. துரையாப்பா

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இலவசமாக அளிக்கப்பட்டுவரும் மருத்துவ வசதிகள் காரணமாக மரணவிகிதம் குறைந்து வருகிறது. பிறப்பு விகிதம் மரண விகிதத்தைவிடக் கூடுதலாக இருப்பதனால், ஜனத்தொகை பெருகிக் கொண்ட போகிறது. இந்த ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் - இலங்கையை மட்டுமல்ல முழு உலகத்தையுமே - பீதியடைய வைத்துள்ளது. இன்னும்தான், ஐக்கிய நாடுகள் சபை, 1974-ம் ஆண்டை 'உலக ஜனத்தொகை' ஆண்டாகக் கணித்துள்ளது. உலக நாடுகள் அனைத்தும் இதுவிடயமாக விளிப்பாயிருக்க வேண்டியதும், ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் மனித வாழ்வில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கங்களை இட்டுக் கவனம் செலுத்த வேண்டியதும் இன்றியமையாதது.

ஜனப் பெருக்கம், உணவுப் பற்றாக்குறை, வீடில்லாப் பிரச்சனை, கல்விப் பிரச்சனை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், சுகாதாய் பிரச்சனைகள் போன்ற இன்னொன்றான பல பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்க ஏதுவாயிருக்கும் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். இலங்கையைப் போன்று, முன்னேற்றம் அடைந்து வரும் நாடுகளில் இந்தப் பிரச்சனையே ஏனைய பிரச்சனைகளின் கருவாக இருப்பதும் கண்கூடு. போதிய வீட்டு வசதியில்லாத காரணத்தால் மக்கள் குடிசைகளிலும் கொட்டிகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வைத்தியசாலைகளில் இட நெருக்கடி காரணமாக நோயாளிகள் விருந்தைகளிலும் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாடசாலைகளில் இடமில்லாத காரணத்தால், பெற்றோர்க்குத் தாம் விரும்பிய பாடசாலைகளில் தம்பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. பெருகிவரும் ஜனத்தொகையின் தேவைக்கு ஏற்ப உணவு, உடை, உத்தியோகம் அளிப்பதற்கு அரசினர் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிலிருந்து மனித வாழ்க்கையை ஈடுபற்ற உள்ள ஒரேயொரு திட்டம்தான் குடும்ப நலத் திட்டம். இது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டமல்ல குடும்பத்தின் நலன் கருதி மேற்கொள்ளப்படும் திட்டமாக இது இருப்பதிலேயே, இதனைக் 'குடும்ப நலத் திட்டம்' என அழைக்கிறோம். இதற்கும் குறிக்க

பக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு அனத்தம். தாய் சேய் நலனே குடும்ப நலத் திட்டத்தின் ஆணியே. தாயின் சுகமும், சேயின் சுகமும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவை. ஆதலால், ஒரு பெண் தாய்மையடையும் ஒவ்வொரு தடவையும் குழந்தையின் உடல், உள, சமூக நலனில் தாக்கம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. வளனும், வசதியுமற்ற ஏழைத் தாய்மார்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தாக்கம் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கும் போஷாக்குச் சத்துள்ள உணவுகளை அருந்த வசதிக் குறைவான ஒரு தாய், அடுத்தடுத்து ஐந்தாறு குழந்தைகளை ஒரு வருட இடைவெளியில் - ஈன்றெடுத்தால் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறுகிய இடைவெளியில் அதிக குழந்தைகளைப் பெறும் ஒரு தாயின் தேக நலன் பாதிக்கப்படுவது நிச்சயம். இத்தாயின் குழந்தைகளது தேக நலம் பாதிக்கப்படுமென்பது அதை விட நிச்சயம். வேண்டிய குழந்தைகளை விரும்பிய நேரத்தில் பெறுவதே குடும்ப நலத் திட்டத்தின் பிரதான பரிமார்த்தம். இரு குழந்தைகளுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளி குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாவது இருத்தல் வேண்டும். ஒரு தாய் பிரசவத்தினால் ஏற்படுகின்ற பளுவிலிருந்து மீளுவதற்குக் குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளாவது வேண்டும் முதற் பிரசவத்தினால் ஏற்பட்ட பளுவிலிருந்து மீளுவதற்கு முன்னர், ஒரு தாய் மீண்டும் பிரசவமானால் அவளது தேகாரோக்கியம் பாதிக்கப்படுவது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இவற்றையெல்லாம் கருக்கிற்கொண்டு, வெற்றிகரமான குடும்ப வாழ்விற்கு வித்திடுவதே குடும்ப நலத் திட்டத்தின் குறிக்கோள். அக்தோடு, பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவர்களுக்கு - உரிய காரணங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து - உதவ முயல்வதும் இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும்.

ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு அரசினர், அதிகுக்கிய இடம் அளித்திருப்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். இத்திட்டத்தின் வெள்ளிக்கான திறவுகோல் மக்கள் கையிலேயே இருக்கிறது. குடும்ப நலத் திட்டம், பிறப்பு விகிதத்தைக் குறைப்பதோடு

மட்டும் நில்லாது, சுகாதார வாழ்விற்கும் வழி வகுக்கும் என்பதில் உள்ளவும் சந்தேகமில்லை. அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கும், விவசாய விருத்தித் திட்டங்கள், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான ஏனைய திட்டங்கள் யாவற்றின் வெற்றியும் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் வெற்றியிலேயே தங்கியுள்ளது, ஆதலால், குடும்ப நலத் திட்டம், ஏனைய திட்டங்களைப்போல மிக மிக அவசியமானதும், அவசரமானதுமாகும்.

இதனையுணர்ந்து, யாழ் மாநகராட்சி மன்ற முதலாம் வட்டாரத்தில் குடும்பச் சுகநல முன்மாதிரித் திட்டம் (Family Health Pilot Project) ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளோம். இதில் வெற்றிகிட்டுமானால், படிப்படியே ஏனைய வட்டாரங்களுக்கும் இத்திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும்.

இதுவரை, குடும்ப நலத் திட்டம் என்றால் என்ன, அதன் நோக்கங்கள் என்ன, அதனால் மக்கள் அடையக்கூடிய பயன்கள் என்ன என்பதைப் பொதுப்படையாகக் குறிப்பிட்டேன். குடும்ப நலத் திட்ட முறைகள் யாவை என்பதையும் நீங்கள் அறியவேண்டியது அவசியம். உங்கள் பகுதி சுகாதாரப் பரிசோதகரையோ அல்லது சுகாதாரத் தாதிமாரையோ அணுகி அவர்களிடமிருந்து இதுவிடயமாக அறிந்து கொள்ளலாம். சுகாதாரச் சிகிச்சை நிலையங்களிலும் இது சம்பந்தமான அறிவைப் பெற வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இலவசமாக அறிக்கப்படும் இந்த வசதிகளை மக்கள் ஏற்றுப் பயன்பெறவேண்டியது அறிவுடைமைமாகும்.

வைத்திய கலாநிதி தீருமதி ப. துரையாப்பா
M. B. B. S., D. D. H. (Lond.)
சுகாதார வைத்திய அதிகாரி,
யாழ்ப்பாணம்.

வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டம்
சிறப்புற எமது நல்லாசிகள்

v

எம். ஏ. எஸ். ஜமால்தீன்

நகை வியாபாரம்

78, கஸ்தாரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

A QUARTER CENTURY OF EDUCATION.

K. Dooranampillai

The Silver Jubilee of the Jaffna Municipal Council is a fitting time to review the progress of education in the area, to assess the gains, and to indicate guide-lines for the future. With the introduction of Free Education in 1945 came a rapid expansion. The enrolment in Schools increased from an average of about 150 pupils in each school to a 1000 or more; the Staff also increased from an average of fewer than 10 in each School to 50 or more; and the number of teachers qualified academically or professionally, too, has kept pace. In 1960, the taking over by Government of most Assisted Schools helped and reinforced the changes, and also equalized educational standards in the Schools. That Free Education has helped many who would not have thought of higher education in the older set-up, and that consequently we are moving towards an egalitarian society, cannot be doubted.

The use of the mother tongue as the medium of instruction led to the "explosion of consumer demand",—one of the three explosions of these decades; the other two incidentally, are explosion of population and explosion of knowledge, all three being closely connected. The explosion of consumer demand in education implies that more pupils want more education—more want Science education, more stay on for Advanced Level Studies, more enter the University and the professional courses. To meet this explosion of demand, the Schools had perforce to be up-graded and better equipped—with libraries, laboratories, workshops, etc. and provision for much extra-curricular activity. Without claiming to be a Cliometrician, one can confidently say

that during this quarter century the number of qualified teachers has trebled, probably quadrupled. The consequent wide diffusion of education is causing rapid social change the barriers of class and caste are weakened or falling; the younger generation as a whole is better informed and also more conscious of its rights; and leaders are being thrown up with different kinds of background. And herein lies danger, unless the leaders have the right training and values.

Students of history will tell us that when great changes take place, Governments are often unprepared, administratively and financially, and our country has been no exception. While the floor space, equipment, and the number of teachers have undoubtedly increased greatly, they have yet fallen short of optimum needs and standards. Such unpreparedness is inevitable, for no one can forecast accurately the nature or the extent of the changes. As a result of such unpreparedness, there have not been enough teachers to keep the classes at optimum size, some classes having as many as fifty pupils. Secondly after the take-over in 1960, the teachers, both Heads and Assistants in the Government Schools, as members of the public service, have been transferred periodically. These two factors,—large classes and periodical transfers—have weakened the effectiveness of the education imparted. And it should be remembered that education is not merely the imparting of knowledge, (like the facts of history, geography or science) and the training of skills (like skills in speech, writing and manipulation of members) but also the inculcation of such imponderables as the right attitudes, values and ideals,

It is necessary to understand clearly what is meant by these imponderables if one is to realise their importance in education. Among the right attitudes are the attitudes to fellow men, especially those in need or distress, the attitude to work, etc. Fulton Oursler tells the story of a young Receptionist in a small hotel giving up his private room to an elderly couple, who having gone the round of all the hotels in the town, found themselves without accommodation, and with no where to go. The elderly couple were Mr. Waldorf Astor, the wealthy owner of hotels in the United States and his wife. Astor was so impressed by the helpful attitude of the young receptionist that he made him Manager of Waldorf Astoria, the newest and most luxurious of his hotels. In contrast to this attitude of the receptionist is that of a young pupil who having gained admission to a school by his excellent performance at the written test, nevertheless caused great disappointment, when at the Inter-House Athletic Meet, he deliberately slowed down in a race and let others overtake him. When asked why he slowed down, he confided to his friends that he did not want to be called upon to turn up regularly for athletic practice!

The meaning of right values is brought out by the story of the young man who resigned from the General Clerical Service and joined the Public Works Department as an 'overseer'—on a lower salary scale. His explanation was that as an overseer he would have more income. That the earnings in his new place of work would be illegitimate did not matter to him. His values were wrong. Money, however got, was more important than honesty, integrity, security, etc.

Mahatma Gandhi, in his book "My Experiments with Truth" speaks of his life as spent in the pursuit of the ideal of truth. The ideal had been inculcated in him by his mother.

Now, these imponderables are not always taught, are not examinable, are not measure-

able, but nevertheless they are of vital importance to character-building, and to the quality of life of a family, an institution, a community, nation. Any sound educational system must provide for the inculcation of these imponderables. They are most often caught from the ethos the moral climate, of the place, whether it be a family, or school or community. This is what the Greeks had in mind when they spoke of education as the influence of mature minds on growing ones. The effective influence may be that of individual teacher over a time.

It should be evident that for the ethos, the moral climate, as well the mature minds of the teachers to be influential, or effective the ethos, the climate must be continuous; if the ethos changes from time to time, or if the emphasis on the imponderable varies the influence will be less effective. Hence the undesirability of frequent transfers of teachers. The Education Authority of the London County Council, was anxious to raise the standard of its Schools. The appointment of highly qualified teachers did not bring the desired result. Later when it was realized that periodic transfer of teachers resulted in a lack of concern for the pupils and that teachers and pupils could not get to know each other, the practice was discontinued, with perceptible results. Now a teacher is appointed to a School, and he continues in it, unless he goes on promotion.

Another truth that became accepted by the London Education Authority was the fact that for the ethos of the School Community to be effectively educative, the members of the educative community, that is, the teachers should, subject to honest differences, speak with one voice on fundamental matters. This realization led to the practice of the Heads of Schools also having, the right to select their teachers. Though the appointment is by the Authority, the Head of the School receives the applications selects the teacher, and has him or her appointed. The continuity in the same School of the Headmaster and Assistants, and the

act that they work as a team, resulted in admittedly greater educational effectiveness.

Lord Sankey, an English Chancellor noted for his wisdom, once, observed, "Wise men learn from other people's experience". Can we in Jaffna and in Sri Lanka learn from the experience of the London County Council Education Authority, which has the same number of pupils as in our whole country? Any visitor to Jaffna will be struck by the

vision and wisdom shown in planning what may be called 'boulevards' and 'avenues' in the Esplanade area and Hospital Road. It used to be said in England in the days when Joseph Chamberlain was Mayor of Birmingham, "What Birmingham thinks today London thinks tomorrow.?" Can the leadership of the Jaffna Municipal Council persuade the Education authority of Sri Lanka to use British experience in education to the country's advantage.

Reserved

Ry

KAMALAMS TEXTILES

30, Model Market,

JAFFNA.

Youth and the Changing Patterns of Employment in the Town

Very Revd. Fr. T. A. J. Mathuranayagam

That the times change and we also change with them might appear to some a trite and hackneyed saying. The truth it enshrines is as much applicable to the context of youth today as it was in the days of Marcus Tullius Cicero. Twenty five years in a Municipal set-up have enabled us to see for ourselves the mental attitudes of various persuasions, talents and educational attainments adapting themselves to a changing milieu. With the dawn of Independence, the requiem was sung over Colonial rule. A new type of economy had to be built up, geared to the needs of a country bent on self-reliance and self-sufficiency:

Young men born and bred in the town have, since then, witnessed the change-over from Capitalism to Socialism. Privilege and prerogative now tend to be at a discount. With the rapid growth of education and free-education at that the school master is verily abroad. The scramble for jobs has now become more and more acute and the young man in an urban environment has to encounter problems much graver than those of his rural counterpart. The President of the National Youth Service Council in a recent address put the finger on the sore point when he stated that there was no such problem of modern youth except in so far as the question hinges round the gainful use of time and the availability of gainful occupations. The old behaviourist pattern of the craze for white-collared jobs still persists in town society and the parents themselves are the warmest protagonists of this senseless theory. Little regard is paid to individual talents and tastes and the stress laid is more on the glamour of professional appoint-

ments than on the profitable use of time and on congenial occupations. Young men with nothing on their hands naturally seek outlets for their pent-up energies in fun and frolic and even in acts of vandalism. This sorry state of affairs need not continue if they can divert their energies into channels of activity that are knocking at their very doors.

The solution is not far to seek. Both parents and children should now submit to a transvaluation of values. Their thinking should be completely overhauled. Young men are no doubt accustomed to the distractions of urban life. They set much store by the inducements and frills of modern society. Yet in the attempt to realise themselves, they should wrench themselves away from past associations and venture out. The suburbs offer numerous opportunities for gainful employment. Agriculture and Industry open out new vistas of employment. Industrial progress and agricultural pursuits are now gravitating into the rural areas. What is needed is a change of heart. Deep-seated prejudices with regard to professional life must give way to a proper assessment of the needs of the individual and of the country at large. Youth schemes galore have been launched by the Government. Instances are not wanting of school drop-outs who have sensibly got back to the land, and reaped the reward of their labours by earning considerably large incomes. When a highly educated young man has got into overalls and works in a modern factory or wields his mammoth with the sweat of his brow as he toils and moils in his plot of land it is a consummation devoutly to be wished. For, herein lies his opportunity, herein his Destiny.

“Durayappah Stadium”

S. RAJASINGAM

This brief note is an attempt to give a short account of the present “Alfred Durayappah Stadium” by one, who as a representative of the Jaffna Hockey Association was privileged to serve on the Committee of the Jaffna Stadium Association for a considerable period of time.

Situated as it is on a historical site, the Stadium has become a permanent feature of the Landscape of Jaffna, and serves as a monument to the efforts of a band of devoted men who gave of their time and knowledge so that a long-felt need of the town could be fulfilled.

It was Mr. Alfred Durayappah, who initiated the idea of a Stadium for Jaffna, as early as 1959. In fact, the Stadium was his dream-child. But it was left to Mr. Jack Van Sanden, S. P. Northern Province Mr. A. S. Marianaygam, A. S. P. Mr. S. Sivagnanam and the late Mr. V. Sathiananthan and other dedicated workers to translate the “dream” into actuality. That they were able to complete Stage I of the project in about two years (1965) bears testimony to their enthusiasm, zeal and capabilities!

The Police Grounds was then Jaffna’s “OVAL” and it was vested with the Jaffna Stadium Association chiefly through the efforts of Mr. Jack Van Sanden and Mr. Alfred Durayappah, then Member of Parliament for Jaffna.

The “OVAL” was bowl-shaped and Mr. A. S. Marianaygam was entrusted with the unenviable task of having the grounds levelled. He set about it with his usual enthusiasm and diplomacy and persuaded Messrs. Brown & Co. to undertake the work, free of charge! Yes, “where there was Mari, everything was free”.

The task of laying the grounds and turfing it fell to the lot of the grounds Committee headed by Mr. K. Rasiah. He was assisted by Mr. E. K. Kumariah, his Assistant Secretary. Messrs. N. Nadesan, Executive Engineer, C. C. Coomarasamy, Surveyor and Upali Ranasinghe, Architect, provided the expertise.

The entire project was financed by public donations and monies collected from the proceeds of the THINAKARAN SPORTS FESTIVALS & CART RACES. The common people from all parts of Jaffna, flocked in their thousand to participate in and witness these festivities and contribute their mite towards the completion of the project which from its very inception was a PEOPLES’ PROJECT. In retrospect one cannot but recall the contributions of Messrs. P. A. Pragasam, J. P., R. Elyathamby (“Savari Thambar”), without whom no cart-races could be run in Jaffna, Mr. K. Sivagnanam and Mr. J. M. Rajaratnam. All personnel of the Jaffna Police Force and members of the Armed Services were also associated with the project and did yeoman service.

Somewhere in 1965, if my memory serves me right, the Stadium Committee was promised a substantial sum of money by the then Hon’ble Minister of Sports & Nationalised Services, provided the Committee handed the entire project over to the Jaffna Municipal Council. The Committee at its last meeting unanimously voted to do so in the larger interests of the public.

The project came to a standstill for a couple of years but it is now gratifying to note that work on Stage II has begun; parapet walls have replaced the barbed-wire fences and work on the Pavilion which

hegan last year is nearing completion, and everything seems to augur well for the future.

Jaffna needs a swimming pool, a turf wicket, hockey pitches, basket-ball, volley-ball and net-ball courts, an 800 metre cinder track and facilities for indoor-games. Provisions for all these and many more are there in the earlier plans and it is my conviction that it would be incorporated in Stage II of the project now underway.

The wheel has now come full turn and we have once again Mr Alfred Durayappah at the helm of affairs in the Jaffna Municipal Council, and it is our wish that he would help to fulfill what he had visualised some fifteen years earlier, so the Stadium which now bears his name, will be the centre of inter-communal and inter-racial harmony and that it will also help to foster NATIONAL UNITY, THROUGH SPORTS.

- ★ கட்டிடப் பொருட்கள்
- ★ சுகாதார உபகரணங்கள்
- ★ தண்ணீர் பைப்புக்கள்
- ★ பைப்பு இணைப்புக்கள்
- ★ செயின்று பீட்டர்ஸ் கூரைவேயும் ஓடுகள்

இன்னும் உங்கள் சகல விதமான தேவைகளுக்கும்
தொடர்பு கொள்ளுமிடம்

கதிர் ஹாட் வெயர்ஸ்

11/1 ஸ்டான்லி வீதி,

தொலைபேசி: 7130

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : கதிர்

REVIEW BY

THE MUNICIPAL COMMISSIONER

I have been privileged as Commissioner of the Jaffna Municipal Council to issue this Review for publication in the Souvenir on the occasion of the 25th Anniversary of this Council.

The Municipal Council can proudly boast of many valuable achievements. It has performed invaluable services to the City by providing essential civic amenities and services that are required for the welfare, comfort or convenience of its citizens. It was during this period that the Jaffna Water Supply Scheme was inaugurated. The history of a Water Supply Scheme for Jaffna is said to be the oldest on record of the Water Supply investigations carried out since Ceylon became a Crown Colony. The first stage of the scheme was completed in 1963. The second stage of the scheme, which was under careful investigation and study by a team of experienced Engineers drawn from the Water Resources Board and the Water Supply and Drainage Department during the Mayoralty of Mr. T. S. Durairajah, is being implemented under the direction of the present Mayor in office Mr. A. T. Durayappah. It is expected that within the next two years the second stage would be completed, and it would be able to provide additional sources of supply of water to the citizens of Jaffna.

Major housing schemes like the Gurnagar Housing Scheme, Thundy Housing Scheme, Narikundu and Passaiyoor Housing

Schemes were completed during this period, and these schemes have provided satisfactory settlements for slum dwellers and others living in the coastal belt.

One of the major construction works which had been engaging the attention of the Council for a considerable number of years, viz. the construction of an up-to-date model market was undertaken in 1969 and completed in early 1972.

Considering the fact that one of the most urgent and long felt wants of the Town had been fulfilled, this indeed can be considered to be a remarkable achievement. Other noteworthy construction works include the Open Air Theatre built in 1962, the Public Library (2 storeyed) built in 1966, the additional office block built in 1971, Extensions to Slaughter House in 1972, the Muslim College Road in 1972, the Library Stack Room in 1973, and the Pavilion (First Stage) at the Durayappah Stadium in 1974. New Market at Passaiyoor, Navanthurai, Grand Bazaar Fish Market, Ariyalai (Old and New), Muthiraisanthai, Columbuturai and Pannai, were also constructed during this period. Apart from all these major construction works, several new roadways, playgrounds, public latrines and wells were constructed in various Wards in the City.

The Electricity Distribution Scheme which has for sometime past been in an unsatisfactory state is being improved by the erection of additional transformers

Maintenance and repair works have been started and it is expected that this scheme would be in a position to provide better and improved supply of electricity to the citizens

Preliminary work in connection with the zoning of the Town and surface drainage has been undertaken, and there is every prospect that these schemes would be implemented very soon.

The standard of environmental sanitation of the Town has greatly improved in spite of the inadequacies of scavenging vehicles and equipment. Active encouragement has been given by the Council for the construction of water seal latrines, and the conservancy work is no longer a serious problem.

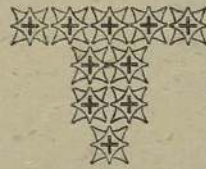
The Maternity and Child Welfare work and public health work have been very satisfactory. New maternity homes clinics,

western and ayurvedic dispensaries have been opened in some parts of the town.

The present income of the Council is in the neighbourhood of Rs. 8,300,000/- as against Rs. 1,280,000/- in 1949. The inadequacy of income to match the rising costs in expenditure items has been presenting a serious problem which has to be tackled not only by the Council, but also by the Government, if the services are to be provided efficiently.

I take this opportunity of most sincerely wishing the Jaffna Municipal Council every success in all their undertaking and several years of distinguished service to the Town.

A. T. SUNDARAM, B.Sc (Ecom.) Lond.
*Municipal Commissioner,
Jaffna.*

FINANCIAL REVIEW BY MUNICIPAL ACCOUNTANT

I have great pleasure in submitting this brief report on the financial administration of the Jaffna Municipal Council on the occasion of its Silver Jubilee Celebrations. Reports of the various Heads of Departments would deal with the major improvements and achievements of the Council. As such, I do not think it necessary to repeat them.

I am of very strong opinion that in

the administration of this Council's affairs financial prudence have always prevailed.

The Council maintains two separate accounts, one for the Electricity Department and the other for all other functions called the General Account

I give below a comparative statement with an interval of five years starting from 1950. I have included the 1972 figure as the figures available in the Jubilee Year.

Year	General		
	Recurrent Expenditure	Capital Expenditure	Total Revenue
1950	728,000-00	145,000-00	841,350-00
1955	1,040,500-00	75,350-00	1,155,800-00
1960	1,878,900-00	368,000-00	2,009,000-00
1965	2,128,060-00	114,750-00	2,699,750-00
1970	3,233,600-00	552,700-00	3,904,850-00
1972	3,755,300-00	341,500-00	4,933,300-00

Year	Electricity		
	Recurrent Expenditure	Capital Expenditure	Total Revenue
1950	391,000-00	93,500-00	452,000-00
1955	632,610-00	18,000-00	748,100-00
1960	1,238,400-00	147,500-00	1,170,290-00
1965	1,540,100-00	160,650-00	1,617,700-00
1970	1,999,800-00	160,200-00	2,039,900-00
1972	2,567,000-00	316,100-00	2,778,475-00

It will be seen from the above figures, that the Revenue of the Council has increased by 6 times from the base year.

The Council has been improving its services by providing a fair proportion of its revenue towards Capital Expenditure also. I give below a statement indicating the total Capital Outlay as indicated by the Balance Sheets of the respective years:-

Year	General	
	Total Capital Outlay	Revenue Contributions.
1950	1,669,140-00	1,471,550-00
1955	2,263,670-00	1,923,340-00
1960	4,264,000-00	2,822,000-00
1965	7,274,000-00	3,599,550-00
1970	9,512,400-00	5,386,500-00
1972	10,521,000-00	6,096,200-00

Electricity

1950	856,770-00	53,880-00
1972	3,056,200-00	1,847,775-00

The Council has been financing its activities by obtaining loans from L. L. & D. F. and during the period of 25 years, loans amounting to Rs. 2,797,375-00 and Rs. 422,580-00 have been obtained in respect of the General and Electricity Sections respectively as indicated in the statement given below:-

General

Year	L. L. & D. F.	Redeemed
1950	279,450-00	35,500-00
1972	2,492,685-00	618,640-00

Electricity

1950	421,650-00	376,350-00
1972	258,455-00	962,125-00

There had been a fair contribution from the Central Government and during the period of 25 years the Council has received about Rs. 1,472,000-00 as grants for various Capital Expenditures.

As regards the Revenue of the Council, the figure for 1950 and 1972 are given below under 3 broad classifications :-

	1950	1972
Rates	215,500-00	1,326,200-00
Other	323,350-00	2,373,350-00
Govt. Grants	302,500-00	1,233,750-00
	<u>841,350-00</u>	<u>4,933,300-00</u>

It would be seen that during the year 1950, 64% of the total revenue was derived from local sources and in 1972 it had increased to 75%.

As regards the expenditure, Health Services have always predominated and the Expenditure for 1950 on this score was Rs. 347,800-00 whereas during the year 1972 it was Rs. 1,360,000-00. Similarly expenditure on Public Lightning too has increased. It was Rs. 40,200-00 in 1950 and Rs. 335,000-00 in 1972.

This Council can easily boast and be proud of the fact that it settles the bulk supply bills to Ceylon Electricity Board promptly and the dues are being kept within the permitted limit of 3 months bills. As a matter of fact, it has never defaulted in any of its commitments.

The Council has decided to obtain a loan of Rs. 5 lakhs in order to improve the distribution system of the Electricity Scheme.

Out of the remarkable achievements of the Council, the following are very important and their financial costs are given below :-

1. *Water Supply Scheme* = Rs. 3,218,000-00

The Council had to bear two thirds of this expenditure by raising a loan from the L. L. & D. F. and the balance was met by the Central Govt.

2. *Central Market* = Rs. 1,608,000-00

This was financed by obtaining a loan of Rs. 1,200,000-00 from the L. L. & D. F. and the balance was met out of Council's funds. The next stage of the market project is to be taken up shortly at an estimated cost of about Rs. 6 lakhs.

3. *Public Library*— The Library has been constructed and improved from the Library Trust Fund which is administered by the Council and from the Council's funds. The total capital expenditure on the Library is around Rs. 713,000-00. Out of this amount, about Rs. 475,000-00 was met from the Library Trust Fund and the balance from the Council's funds.

4. *Durayappah Stadium*— The total Capital Expenditure on this as at 31-12-73 is about Rs. 2 lakhs, out of which Rs. 50,000-00 was received as grant from the Ministry of Sports. The work on this project is proceeding and an additional estimate of about Rs. 125,000-00 is before the Council for approval of expenditure during 1974.

5. *Cash Balances*— At the end of the year 1972, the Council had fixed depo-

sit investments of about Rs. 6½ lakhs.

It would be seen from the statement of Revenue above, that the Revenue derived from the property rates have increased by 6 times. However, the rate percent levied by the Council remained at 12½% until 1973. The Council has decided to increase the percentage by 2% with effect from 1974. In fact it should have been raised by a higher percentage and this was the view of the Central Government as well. Apart from this property rate, a levy of 2% is being levied as water rate on those areas benefited by the water service.

As stated by me earlier, the Council have always tried to match its expenditure for an year against the revenue of that year and saving a small proportion of the revenue in order to stabilise its financial position. However, the continuance of this policy is expected to be difficult in view of the fact that the Council had to bear additional expenditure due to the payment of consolidated salaries in 1969 and the payment of special allowances in 1973 & 1974. The additional burden on the Council finances on the first item was around Rs.

350,000-00 and the other Rs. 6 lakhs approximately making up a total sum of Rs. 950,000.00 per annum.

The question of reimbursing either the whole or part of the latter expenditure is under consideration by the Ministry of Public Administration, Local Govt. & Home Affairs. Apart from it, the Central Govt. is reviewing the whole structure of Local Government Finance. Unless the problem is solved satisfactorily it may be difficult to continue the present services. It is more so in view of the rising costs and corresponding reduction in the purchasing power of money. It may, however, be hoped that financial prudence would still prevail in the administration of the Council's affairs.

I take this opportunity to state that these achievements could not have been realities if not for the cordiality and understanding between the Mayor and Councillors on the one hand and the officers and employees on the other hand.

I wish the Council prosperity in the years to come.

K. SIVAGNANAM
Municipal Accountant
Jaffna.

சுகாதார சேவை

அன்றும்—இன்றும்

யாழ் மாநகராட்சி மன்றம் மாநகர அந்தஸ்தை அடைந்து கால் நூற்றாண்டு ஆகிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் சுகாதாரத்துறையில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள், வளர்ச்சிகள் குறித்து நாம் எண்ணிப்பார்ப்பது ஏற்புடைத்தாகும்.

சுகாதாரத்துறையைப் பொறுத்தவரை கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்னர் இருந்த நிலைமை வேறு; இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை வேறு. இதற்குக்காரணம் இல்லாமல் இல்லை. விஞ்ஞானம் நாளுக்குநாள் வளர்கிறது; பழைய தத்துவங்கள் புதிய கண்ணோட்டத்தில் பொருத்தமற்றனவாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. சுகாதாரமும். விஞ்ஞானத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இலங்குவதால், பழையன கழிதலும். புதியன புகுதலும் பொருத்தமுடைத்தே. பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய கருத்திற்கூட, இன்று, புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால் கருத்திற்கு ஏற்ப—காலத்திற்கு—சுகாதார சேவையிலும் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டியது அறிவுடைமையின்பாற்பட்டதாகும். மன்ற வரலாற்றை மிகவும் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்தவர்கள்—வருபவர்கள்—சுகாதாரத்துறையில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் கண்டு—மூக்கு நுனியில் கை வைத்து வியக்காமல் இருக்க முடியாது.

ஆரம்ப காலத்தில், குப்பை கூளங்களை அகற்றுவதற்கு, மாட்டு வண்டிகளும் ஓரிரண்டு மோட்டார் லொறிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. நகர சுத்திகரிப்பு வேலைகளில் 68 தொழிலாளர்கள் மட்டுமே ஈடுபடுத்தப்பட்டு வந்தனர். சுத்திகரிப்பு வேலை பிரதான இடங்களில் மட்டும் நாளாந்தம் நடைபெற்றது. ஏனைய இடங்களில் வாரம் இருமுறை நடைபெற்றது. இவ்வேலையை மேற்பார்வை செய்ய, நான்கு சுகாதாரப்பரிசோதகர்களும், ஒரு சுகாதார வைத்திய அதிகாரியும். நான்கு சுகாதார மேற்பார்வையாளர்களும் இருந்தனர். ஆனால் இன்றே நிலைமை வேறு. நகர சுத்திகரிப்பு வேலை இரவு வேளைகளிலும் நடைபெறுகிறது. மக்கள் கூடுகின்ற புனித ஸ்தலங்களில் அதிகாலையிலேயே சுத்திகரிப்பு வேலை ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. சுத்திகரிப்பு வேலையில் ஏறக்குறைய 160 தொழிலாளர்கள்

நாளாந்தம் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். இவர்களை மேற்பார்வை செய்ய 30 சுகாதார மேற்பார்வையாளர்களும், 9 சுகாதாரப்பரிசோதகர்களும், ஒரு சுகாதார வைத்திய அதிகாரியும் இருக்கின்றனர். சுகாதாரப்பரிசோதகர்களும், சுகாதார வைத்திய அதிகாரியும் உள்நூராட்சி சேவையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் மன்றத்தின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் வருகின்றனர்.

மக்கள் பெருந்தொகையாகக் கூடும் பஸ் நிலையம், புனித ஸ்தலங்கள் போன்றவற்றில் ரேசல் மாதிரிக் குப்பைத் தொட்டிகள் மிள்கம்பங்களில் நிரந்தரமாகத் தொங்க விடப்பட்டுள்ளன. இக்குப்பைத் தொட்டிகள் தபால் பெட்டிகளின் வடிவில் உள்ளன.

மன்றத்தின் சுகாதாரப்பகுதி சுத்திகரிப்பு வேலையைமட்டும் செவ்வனே செய்து முடிப்பதுடன் திருப்திகொள்ளவில்லை. இதன் கடமைகள் பெருகின.

யாழ் மாநகர எல்லைக்குள் ஒரே ஒரு அரசினர் ஆங்கில வைத்தியசாலை மட்டுமே அமைந்திருந்தது. இது நகரின் நாலா புறத்திலும் சிதழிகிடந்த மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. இவ்வைத்தியசாலையில் ஜனநெருக்கம் காரணமாக, நோயாளர் பெருந் துன்பத்துக்குள்ளாகின்றனர். மக்கள் அடைந்த இந்தத் துன்பம், மக்கள் சேவையிலீடுபட்டிருக்கும் முதல்வரின் உள்ளத்தை எப்படித் தொடாமலிருக்க முடியும்? இதன் பலனாக, 1972ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் முதன்முதலாக, மாநகராட்சி மன்ற ஆங்கிலவைத்தியசாலை ஒன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கில வைத்தியசாலைகள் பல ஆங்காங்கு திறந்து வைக்கப்பட்டன. இந்தச் சேவை இப்போது படிப்படியே ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு நோயாளர்களை வைத்திய நிலையங்களுக்கு ஏற்றிச் செல்ல நோயாளர் வண்டிச்சேவையும் (Ambulance Service) முதன்முறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு முன்னர், சித்த ஆயுள்வேத முறைக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் முகமாகவும், அத்தகைய

வைத்தியத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாகவும் 1953ம் ஆண்டில் ஆயுள்வேத வைத்திய நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்போது கிளை வைத்தியசாலைகள் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இன்னும், மன்றத்தின் ஆரம்ப காலத்தில், மிருக வைத்திய நிலையம் ஒன்றாவது இருக்கவில்லை. ஆரம்ப காலத்திலேன்ன, 1973ம் ஆண்டின் இறுதிக்காலம் வரை இதுபோன்ற நிலையம் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. இவ்வாண்டு, ஏப்ரல் மாதத்தின் இடைப்பகுதியில்தான், முதன் முதலாக மிருக வைத்திய நிலையம் உருவாகியது. இதற்குக் கருவாய் அமைந்தவர் தற்போதைய முதல்வர் அவர்கள். உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவவல்ல பெருஞ் செல்வங்களான ஆடு, மாடு, கோழி போன்ற கால் நடைகளை நோய் நொடியிலிருந்து காப்பாற்ற உதவுதலும், நாய், பூனை போன்ற வீட்டு மிருகங்களுக்கு விசர்நோய் ஏற்படாதவாறு தடுப்பு ஊசி போடுதலும், பாலில் நீரைக் கலந்து பாவனையாளருக்கு விநியோகிக்கும் கலப்படக்காரர்களைக் கண்டு பிடிக்க உதவுதலுமே இந்நிலையத்தின் பிரதான நோக்கங்களாகும்.

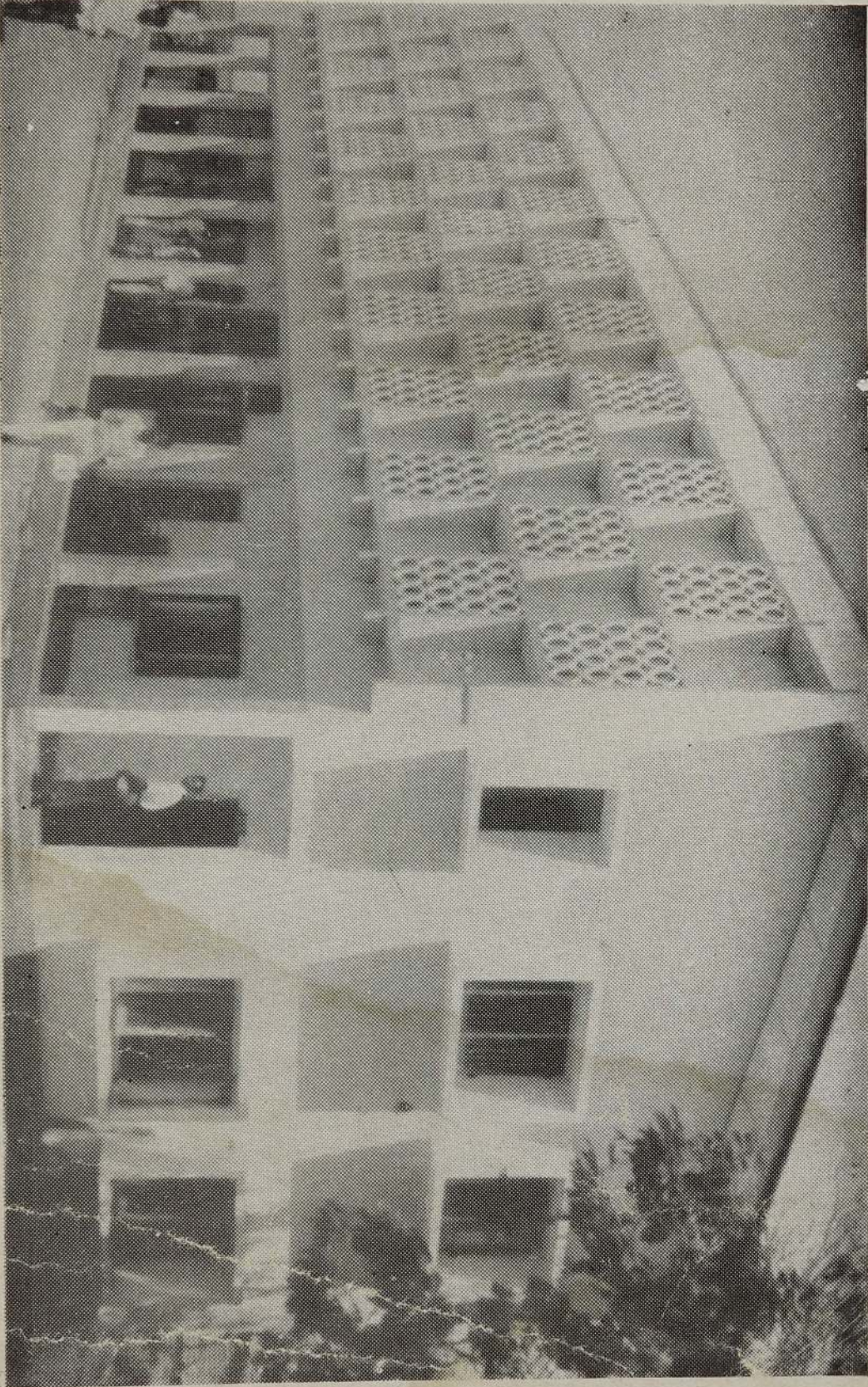
இறுதியாக, மன்றம் ஆரம்பித்துள்ள சமூக, சுகாதார முன்மாணிரித்திட்டம் பற்றியும் குறிப்

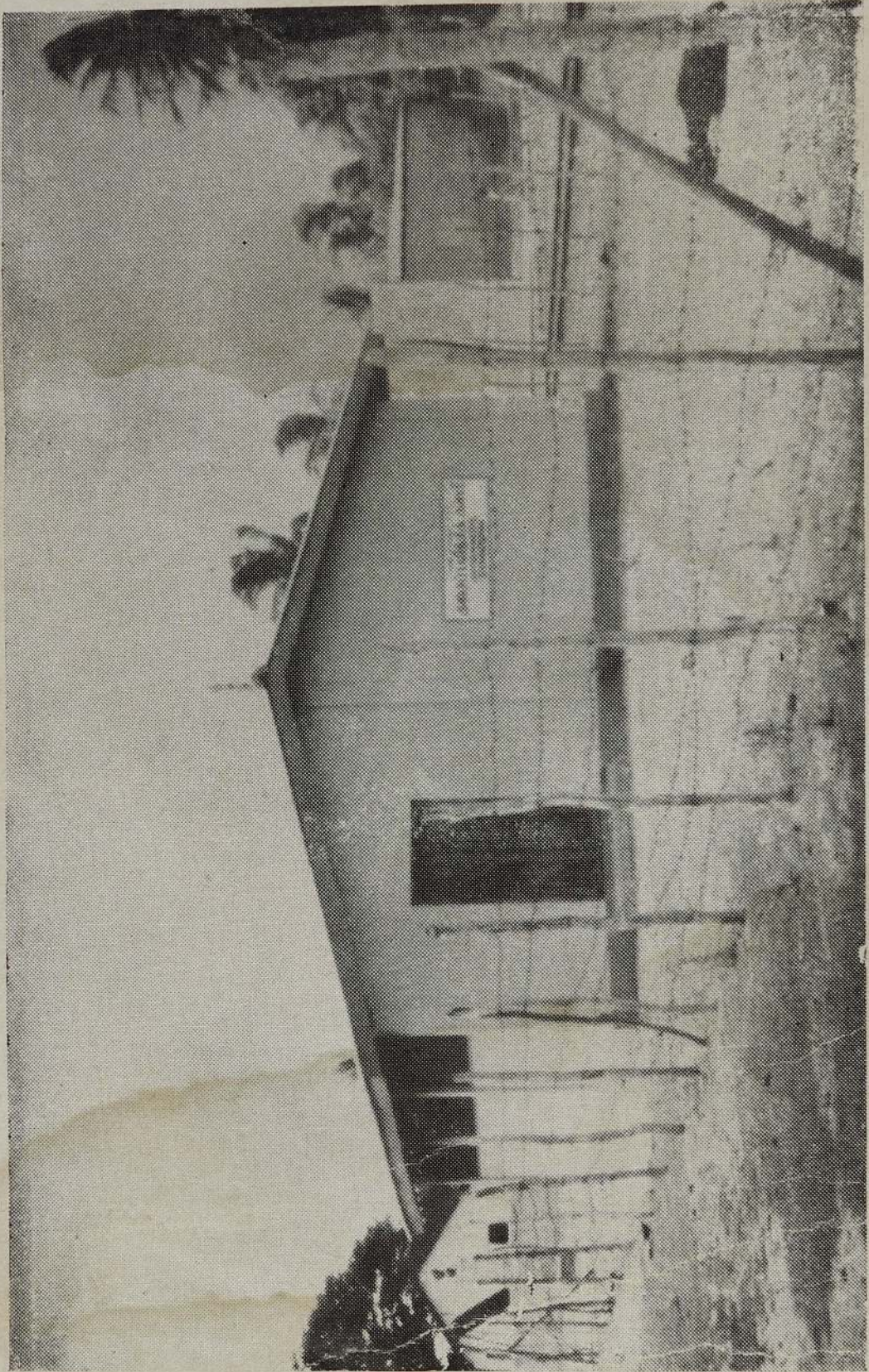
பிட வேண்டியது இன்றியமையாதது. இத்திட்டத்தின்கீழ் குடும்பத்திட்டத்திற்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட உள்ளது. ஜனத்தொகை அசுர வேகத்தில் பெருகி வருவதையும், இப்பெருக்கம், நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருவதையும் விசனத்துடன் அவதானித்து வருகிறோம். அரசாங்கம்கூட, தன் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் குடும்பத்திட்டத்திற்குப் பிரத்தியேக இடம் அளித்திருக்கிறது. உலக சுகாதார ஸ்தாபனம்கூட 1974ம் ஆண்டை "ஜனத்தொகை" ஆண்டாகக் கணித்துள்ளமை சிந்தனைக்குரியது. இதனைக் கருத்திற்கொண்ட மாநகராட்சி மன்றம் மக்கள் நலன் கருதி குடும்ப நல சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றினைத் திறந்து வைத்துள்ளது

இதுகாறும், சுகாதார சேவையில் அன்றைய நிலையையும், இன்றைய நிலையையும் எடுத்து ஆராய்ந்தோம். அதே வேளையில் சுகாதாரத் துறையில் புதுமையையும் நவீன உத்திகளையும் கையாண்டதன் மூலம், மன்ற வரலாற்றில் தமக்கென ஒரு தனியிடத்தைச் சம்பாதித்த முதல்வர்திரு. அ. த. துரையாப்பா, ஜே. பி., யு. எம். அவர்கள். அவர் சுகாதாரத்துறைக்கு ஆற்றிய சேவைகள் யாழ் மாநகராட்சி மன்றத்தின் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

யாழ் சுகாதாரப் பகுதிக் காரியாலயம்

தூசைப் பயிற்சி களம்

Opening of The Veterinary Clinic

Opening of Family Health Centre

Inaguration of Ambulance Service

Opening of Family Health Centre

Inaguration of Ambulance Service

மாநகராட்சி மன்ற மராமத்து நிர்மாண, நிர்வகித்தல் சேவை

யாழ் நகரசபை, மாநகர அந்தஸ்துப் பெற்று, யாழ் மாநகராட்சி மன்றமான காலத்தில் 7½ சதுரமைல்கள் கொண்ட நகர விஸ்தீரணம், கோட்டை, சென்ற ஜேம்ஸ், கதீற்றல், கொய்யாத்தோட்டம், கொழும்புத்துறை, அரியாலை, நாயன்மார்கட்டு, நல்லூர், கந்தர்மடம், வண்ணார்பண்ணை, பழைய பள்ளிவாசல், புதிய பள்ளிவாசல், பெரிய கடை, புகையிரதஸ்தானம், சுண்டிக்குளி எனப் 15 வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. 1960 ம் ஆண்டு, அதே பரப்பு, 17 வட்டாரங்களாக்கப்பட்டது. 1968 ம் ஆண்டு, இறுதியில், மேலும் ¾ சதுரமைலசல் விஸ்தீரணம் அதிகரிக்கப்பட்டு, 8½ சதுரமைல்களாக்கி கோட்டை, குருநகர் மேற்கு, குருநகர் கிழக்கு, கதீற்றல் மத்தியூஸ், கொய்யாத்தோட்டம், பாசையூர், கொழும்புத்துறை, அரியாலை கிழக்கு, அரியாலை மேற்கு, கலைமகள், நல்லூர், சுண்டிக்குளி, புகையிரதஸ்தானம், சயிலாயபிள்ளையார், கந்தர்மடம், வைத்தியசாலை, பெரியகடை, புதிய பள்ளிவாசல், பழைய பள்ளிவாசல், நாவாந்துறை, வண்ணார்பண்ணை மேற்கு, வண்ணார்பண்ணை கிழக்கு என 23 வட்டாரங்களாக வகுக்கப்பட்டது.

கடந்த 25 வருடகாலத்திலும், வரியாக அறவிடப்படும் பணத்தைக் கொண்டும், அரசிடம் இருந்து காலத்திற்குக் காலம் நன் கொடையாகக் கிடைக்கும் சிறு உதவிப் பணத்தைக் கொண்டும், அயராத விழிப்புடன், அளப்பரிய வசதிகளான, போக்குவரவு வசதிகள், ஓய்வுநேரக்களியாட்டு வசதிகள், நூல் நிலைய வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், குழாய் நீர் வசதிகள், வீட்டு வசதிகள், போன்றவற்றை அளித்து, வீறு நடை போட்டுக்கொண்டு, யாழ் மாநகரமக்களின் முன்னேற்றத்தையே குறிக் கோளாகக் கொண்டு, வெற்றிப்பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது எம் மாநகராட்சி மன்றம்.

வீதிகள்

1948 மார்ச்சுத் திங்களில், மாநகரமன்ற எல்லைக்குள், 44.4 மைல் நீளமான பாதைகள் மட்டுமே நிர்வகித்த அக்கால நகரசபை, இன்று பூரண பொலிவுள்ள மாநகரமன்றமாகத் திகழ்ந்து, 25 ம் வயதை பூர்த்தி செய்த வேளை

யிலே, 108.64 மைல்களை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது போக்குவரத்துச் சாலைகள் யாவும், காலத்திற்குக் காலம், உரிய நேரத்தில் சீர்ப்படுத்தப்படுகின்றன.

வடிகால்கள்

1921-ம் ஆண்டிலிருந்து, தகுந்த வடிகால் திட்டமொன்றை நிறுவுவதற்கு மிகுந்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட பொழுதிலும், மூன்று பெரும் வடிகால்கள் மட்டுமே, அதுவும், நகரசபையாய் இருந்த காலத்தில், அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டன. மாண்பு மிகு அமைச்சர்களுக்கும், திணைக்களத் தலைவர்கட்கும், விடுத்த எமது அயரா வேண்டுகோள்கள், அரசாங்கத்திடம் போதிய நிதி வசதியில்லாக் காரணத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டன. இருந்தாலும், தற்பொழுது இதனைச் செயலாற்றும் நோக்குடன், சபையின் கோரிக்கையினால், வடிகால் நிர்வகிக்கல் திணைக்களம், சமஉயரக் கோடுகள், ஆரம்ப ஆராய்ச்சிகள், ஆகியனவற்றில் ஈடுபட்டுச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. எனினும் மாநகர மன்றம், மூன்று பெரும் வடிகால்களுடன் நின்று விடாது சிறு சிறு வடிகால்களையும், வருடா வருடம் சொந்தச் செலவில் அமைத்து, மழை நீர், சாக்கடை நீர், போன்றவற்றை ஆங்காங்கே தேங்கிவிடாமல் அகற்றி வருகின்றது. தற்பொழுது 21 மைல்கள் நீளமுள்ள சீமேந்தினால் கட்டப்பட்ட வடிகால்களும், 53 மைல்கள் நீளமுள்ள கட்டப்படாத வடிகால்களும் இருக்கின்றன.

சபைக்குரித்தான காணிகளும் கட்டிடங்களும் வீட்டுத் திட்டங்களும்

குருநகரில், பெருஞ்சேரி ஒழிப்புத்திட்டம் ஒன்றை 1950 ல் தொடங்கி 1956 ல் பூர்த்தி செய்தது. இத்திட்டத்தில் 475 வீடுகள் இருக்கின்றன. மேலும் 20 வீடுகளைக் கொண்ட திட்டம் ஒன்றை திட்டியில் 1964 ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1966 இலும், 8 வீடுகளைக் கொண்ட திட்டம் ஒன்றைப் பாஷையூரிலும், 10 வீடுகளைக் கொண்ட திட்டம் ஒன்றை நரிக்குண்டிலும் 1970 ல் அமைத்தது. இத்திட்டங்கள் அரசாங்க பண உதவியுடனும், சபையின் பணத்திலும் கட்டி முடிக்கப்பட்டன.

கொள்வனவு செய்த கட்டிடங்கள்

நகரசபையாய் இருந்த காலத்திலிருந்த மண்டபத்தையும், சாரியாலயத்தையும் விட, முகப்பு வீதிக்குக் கிழக்கேயுள்ள கட்டிடத்தை அலுவலகத்தின் விஸ்தரிப்புக்காகவும், உள்ளூர் சாலை வசதிக்காகவும் கொள்வனவு செய்துள்ளது.

சந்தைகள்

நகரசபை இருந்த காலத்தில், பெரிய கடை மரக்கறிச் சந்தை, சின்னக்கடை சந்தை, செங்குந்தர் சந்தை என மூன்று சந்தைகள் மட்டுமே இருந்தன. இவைகள் யாவும், தேவைக்குப் போதாததாகவும், தகரத்தினால் செய்த விஸ்தரிப்புக்களையும், சேர்க்கைகளையும் கொண்டிருந்தன. எனவே பெரியகடை மின்சந்தை, பழைய அரியாலைச் சந்தை, புதிய அரியாலைச் சந்தை, பாஷையூர்ச் சந்தை, முத்திரைச்சந்தை, கொழும்புத்துறைச் சந்தை, நாவாந்துறைச் சந்தை, பண்ணை மின் சந்தை, நாச்சிமார் கோவில் சந்தை என்னும் 9 சந்தைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. சிரமமரண பராமரிப்புக்களை விடச் சீர்திருத்தங்களும் வருடா வருடம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உள்ளூர் கடன் அபிவிருத்தி நிதியினரிடம் இருந்து பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு, 15 லட்சம் ரூபா செலவில் நவீன சந்தை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. மூன்று நிலைகளில் கட்டி முடிக்கவேண்டிய மாபெரும் சந்தையொன்றின் முதல் நிலையே இதுவாகும். மற்றைய நிலைகளையும் கட்டி முடிப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் இருந்து கடன் வசதி பெறும் நோக்கத்துடன் முயற்சியிலீடுபட்டிருக்கிறது. அத்தோடு சிறிய சந்தை ஒன்றையும் 1972 ல் புதிய பள்ளிவாசல் வட்டாரத்தில் நிறுவியிருக்கிறது.

கொல்களம்

சிறியதாக இருந்த கொல்களம், 1972 ல் விஸ்தரிப்புச் செய்யப்பட்டு, போதியளவு இறைச்சியை விநியோகிக்கத்தக்க வகையில் வசதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நூல் நிலையம்

தற்பொழுது மராமத்துப் பகுதி, மின்சாரப் பகுதி, என்பன அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டிடங்கள் தனியார் வசம் இருந்தபோது நூல் நிலையமாகப் பாவிக்கப்பட்டது. அப்போது இடவசதி குறைவு, ஆராய்ச்சிப்பகுதியின்மை போன்ற குறைகள் காணப்பட்டமை

யால், பல வசதிகளையும் கொண்ட ஒரு நூல் நிலையம் உருவாக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதும், பிரசித்தி வாய்ந்த இந்தியக் கட்டிடக் கலைஞர் திரு. பி. வி. நரசிம்மன் தயாரித்த மாதிரிப்படத்தின்படி 5 இலட்சம் ரூபா செலவில் பல நிலைகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

திறந்த வெளியரங்கு

இலங்கைக்கலை — கலாச்சாரப் பகுதி, மன்றத்தின் காணியில் திறந்த வெளியரங்கொன்றை அமைத்து, 10-10-1962 ல் மன்றத்திற்குக் கையளித்தது. மாநகர மன்றம் பொறுப்பேற்ற காலம் தொட்டு வருடாவருடம் இதனைப் பராமரிப்பதற்காக கணிசமான பணத்தைச் செலவிடுவதோடல்லாமல், இதனைச் சுற்றி மதிலும், பார்ப்போர் மேடையும், மேலதிக மலசல கூட வசதியும் அமைத்திருக்கின்றது. மாநகர மன்றம், மக்களுக்கு, களியாட்ட நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவதற்கு, நவீன வசதிகளுடன் கூடிய அரங்கின் மூலம் உதவி புரிகிறது.

விளையாட்டு மைதானம்

யாழ்ப்பாண ஸ்ரேடியக் கழகத்தினர், 1-5-66 ம் திகதியில், தற்போதிருக்கும் மைதானத்தினை யாழ் மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கையளித்தனர். தொடர்ந்து, மாநகராட்சி மன்றம் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது. பின்பு ஸ்ரேடியம் சூழு ஒன்றினை நியமித்து, அதன் சிபாரிசின் நிமித்தம், பொலிஸ் காரியாலயத்திற்கும், முனிஸ்வரன் கோவில் சந்திக்குமிடைப்பட்ட, காங்கேசன்துறை வீதியை மூடுவதெனவும் தீர்மானித்தது. துரைராஜா அசோசியேற்ஸ் நிறுவனத்தாரிடம் இருந்து, பார்வையாளர் மாடம் ஒன்றின் மாதிரி உருவத்தைப் பெற்று, அதனை நிர்மாணிக்கும் வேலையில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளது. இதனை 2 நிலைகளில் செய்ய உத்தேசித்து, முதலாவது நிலையை 2 லட்சம் ரூபா வரையில் செலவு செய்து, இப்போது முடித்திருக்கிறது. இரண்டாவது நிலை பூரணப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தற்போது துரிதமாக நடைபெறுகின்றன. இம்மாடம் நவீன வசதிகளைக் கொண்டதாக நிர்மாணிக்கப்படவிருக்கிறது. இதுவும் யாழ். நகரத்தின் அழகுக்கு அழகூட்டுவதாக அமையும்.

இதைத்தவிர நாவாந்துறையிலும், பாஷையூரிலும் விளையாட்டு மைதானங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன அவைகளில் போதிய வசதியில்லாவிடினும் காலகட்டத்தில் இவைகளும் திருத்தி வசதியுடையனவாக அமைக்கப்படும்.

தற்போதைய வாடி வீடு மிகப்பழமையானதும், காலத்திற்கு ஒவ்வாததாயும், போதிய இடவசதியற்றதாயும், காட்சியளிக்கிறது. இதனை நவீன வசதியுள்ள தொன்றாக மாற்றுவதற்கு, அரசாங்கத்திற்கு விடுத்த வேண்டுகோள்கள் நிதி வசதியின்மையால் நிராகரிக்கப்பட்டன. மிகச்சிறிய தொகைகள் சில சமயங்களில் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கொண்டு வடிகால் வசதிகள், குளியலறை முதலியன அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாடி வீடு 1966ல் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டது, அதன்பின் எவ்வித திருத்தங்களும் செய்யப்படவில்லை எனவே திரும்பவும் மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கையளிக்க வேண்டுமென்ற சபையின் வேண்டுகோளைச் செவிசாய்த்த அமைச்சர், திரும்பவும் 1973 ஆவியி் மாதத்தில் சபைக்குக் கையளித்தார் எனவே, எதிர்வரும் வருடங்களில் அதைப் பல மாற்றங்களுடன் கூடிய சிறந்த வாடி வீடாக மாற்றுவதற்கு சபை எதிர்பார்க்கிறது.

பிரசவ, மருத்துவ நிலையங்கள்

பிரசவ விடுதிகள், குழந்தை பராமரிப்பு, வைத்திய வசதிகள் என்பன மன்றத்தின் இரண்டு கட்டடங்களில் நடாத்தப்படுகின்றன. ஏறக்குறைய எல்லா வட்டாரங்களிலும், மாநகராட்சி மன்றத்தினால் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட கட்டிடங்களில் பிரசவமனைகள் போன்றவை நடாத்தப்படுகின்றன. மன்றத்தின் கட்டிடங்கட்குக் காலத்திற்குக் காலம் திருத்தங்கள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.

நீர் விநியோகத் திட்டம்

யாழ் நகரிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவிலிருக்கும் திருநெல்வேலியில், நன்னீர்க் கிணற்றுன்றைத் தோண்டுவித்து, நீரைப் பம்புகளின் உதவியால், பலாவி வீதி வழியே தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் குழாய் மூலம், குருநகர் நீர் தாங்கிக்குச் செலுத்தி, அங்கே நீரைத் தேக்கி வைக்கப்படுகிறது. அங்கிருந்து, புவியீர்ப்பினால் உண்டாகும் அழுக்கத்தின் உதவியால் குருநகர் வீடமைப்புத் திட்டம், அரசினர் வைத்தியசாலை, பனிக்கட்டிச்சாலை, பொலிஸ் நிலையம், மாநகரசபைக் காரியாலயம் என்பனவற்றுக்கு குழாய் மூலம் நீர் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது, நாளொன்றுக்கு சுமார் 1,75,000 கலன் நீர் பாவனைக்கு எடுக்கப்படுகின்றது.

1963-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 10-ம் திகதி, மற்றுமொரு திட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. யாழ் நகரிலிருந்து 4 மைல் தொலைவிலிருக்கும் கோண்டாவிலில், 11 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொள்வனவு செய்து, அங்கேயுள்ள மூன்று கிணறுகளிலிருந்து, கன்னியர் மடப்பாடசாலைக்கு அண்மையில் உள்ள தண்ணீர்த் தாங்கியில் தேக்கி வைத்து, 1-ம், 2-ம், 3-ம், 4-ம், 5-ம், 6-ம், 7-ம் 8-ம் வட்டாரங்களில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், எஞ்சிய வட்டாரங்களில் சில பகுதிகட்கும், நீர் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நான்கு கிணறுகளில், மூன்று கிணறுகள் துணைக் கிணறுகளாகவும் மற்றையது மத்திய கிணறுகவும் செயல்படுகின்றன. மூன்று துணைக்கிணறுகளும், தனித்தனியே சுரங்கத்தின் வழியாக மத்திய கிணற்றுடன் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மத்திய கிணற்றிலிருந்தே பம்புகள் மூலம், நீரை பலாவி வீதி வழியே தாழ்த்தியிருக்கும் குழாய் மூலம், நீர்த் தாங்கிக்கு செலுத்தப்படுகிறது. நாளொன்றுக்குச் சுமார் 2,25,000 கலன் நீர் அங்கிருந்து பாவனைக்கு எடுக்கப்படுகின்றது. இந்தப் புதிய திட்டம், பொது நீர்க்கம்பங்கள் மூலம் நீர் வழங்குவதற்கென்றே தயாரித்து உருவாக்கப்பட்டது. எனினும், வரியிறுப்பாளர்களின் இடையறா வேண்டுகோள்களின் பேரில் வீட்டுப் பாவனைக்காகவும் குடிநீர் வழங்கப்படலாயிற்று. தற்போது ஏறக்குறைய 700 நீர்க்கம்பங்களும் 850 வீட்டுப் பாவனைக்கான தொடர்புகளும் உள்ளன.

வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் தேவைகள் கூடிக்கொண்டே போவதால் நீர் விநியோகத்தின் அளவையும் கூட்டுவதற்கான முயற்சியில் சபை தீர்மானித்து கோப்பாய் கைதிகளின் சிறை முகாமுக்கருகே, மற்றுமொரு திட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கத் துரிதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதன் ஆரம்ப வேலைகளை, நீர் வழங்கல் - வடிகால் திணைக்களத்தினைக் கொண்டு செய்விகப்படுகின்றது. இத்திட்டம் பூர்த்தியடைந்ததும் மக்களுக்கு அரிய தொண்டை அளிக்க முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கொங்கிறீற் தூண்கள்

கொங்கிறீற் தூண்களைத் தனியார் ஸ்தாபனத்திடமிருந்து கொள்வதினால் ஏற்பட்ட பணச் செலவும், பிறர் மேற்றங்கியிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் சேர்ந்து, தனக்கென ஒரு உற்பத்தி செய்யும் சாலையை ஏற்படுத்தத் தூண்டியதினால் 1965-ல் மாநகரசபை இதன் முயற்சி

யில் இறங்கியது. இங்கே தற்போழுது சபைக் கட்டிடங்களுக்குத் தேவையான கொங்கிறீர் கற்கள், பூச்சாடிகள், காவற்கற்கள், என்பன செய்யப்படுகின்றன. தனியார் ஸ்தாபனங்களில் இருந்து பெறப்படும் தூண்களிலும் உறுதியானதாக இருப்பதால், யாழ் மாநகர சபையிடமிருந்து கொள்வனவு செய்வதற்கு மற்றைய உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், கட்டளைகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

போக்குவரத்து ஒழுங்குகள்

விபத்துக்களையும், உயிர்ச்சேதங்களையும், பண நஷ்டங்களையும் தவிர்ப்பதற்காக போக்குவரத்து ஒழுங்கு முறைகளை மேற்கொண்டு, வேண்டிய வேண்டிய இடங்களில் வழிகாட்டிகளையும், குறிகளையும், வட்டச் சுற்றுக்களையும் வளைச் சுற்றுக்களையும் அமைத்திருக்கின்றது. சன நெருக்கடியான இடங்களில் விபத்துக்கள் ஏற்படா வண்ணம் கதிகளைக் கட்டுப்படுத்த வாகனத் தடைத்தீர்வுகளும், இரட்டைப் பாதைகளும் 1965 ல் இருந்துநடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

வீதி அகலிப்பு

வாகனப் போக்கின் நிலைமை அதிகரித்த மையினாலும், மக்களின் பெருக்கத்தினாலும், பல நோக்கங்களுடன் பட்டினத்திற்குப் படையெடுக்கும் ஜனங்களின் நடமாட்டம் மிகுந்திருப்பதனாலும், வீதிகளின் அகலம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே, வீதிகளின் புழக்கத்தினைப் பொறுத்து அவற்றைத் தரப்படுத்தி, அவற்றின் அகலத்தினை நிர்ணயிக்கும் விதிகள் அமைக்கப்பட்டு சபையினதும் அமைச்சினதும், அங்கீகாரத்திற்கும் விடுபட இருக்கிறது. இந்த விதிகளின் பின் சகல வீதிகளும் விசாலிக்கப்பட்டு நகரம் அழகுடன் மிளிர்ந்தும், விபத்துக்கள் குறைந்தும் ஜன நடமாட்டத்திற்கு வசதியளித்தும் விளங்கும்.

வீதி உருளைகள்

1936-ம் ஆண்டுதான் முதலாவது இயந்திர உருளை வாங்கப்பட்டது. இதற்கு முன் எருதுகளின் மூலம் தொழிற்படும் ஆறு உருளைகள் மூலமே, வீதி வேலைகள் செய்யப்பட்டு வந்தன.

1965-ம் ஆண்டு இரண்டாவது இயந்திர உருளை வாங்கப்பட்டது. தற்போது இரண்டு இயந்திர உருளைகளும் ஒரு சிறிய இயந்திர

அதிர்வு உருளையும், எருதினால் இயங்கும் ஒரு உருளையும் உள்ளன.

ஊர்திகள்

முதன் முதலாக, 1929-ம் ஆண்டு, எச் 485 இலக்கத்தைக் கொண்ட வாகனம் ஒன்று வாங்கப்பட்டது. இது நீர் வடிசராகும். தினந்தினம், பிரதான வீதிக்கு நீர் தெளிக்கும் வேலையை மட்டுமே ஈடுபட்டிருந்தது இதற்கான நீர் கிணறு ஒன்றிலிருந்து பெறப்பட்டது. இக்கிணறு இருந்த இடத்தில் தற்போது வை. எம். சீ. ஏ. கட்டிடம் இருக்கிறது.

1932-ம் ஆண்டில் எச். 984, எச். 985 இலக்கங்களைக் கொண்ட மேலும் இரு ஊர்திகள் வாங்கப்பட்டன. இவைகள், நகரத்தின் குப்பைகளை அகற்றும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன.

படிப்படியாக வாகனத்தின் எண்ணிக்கைகள் உயர்த்தப்பட்டு தற்போது 23 வாகனங்கள் மலமகற்றல், குப்பைகள் அகற்றல், நீர்வழங்கல், மின்சாரம் பழுது பார்த்தல், மராமத்து வேலைகள், அம்புலன்ஸ் சேவை என்பனவற்றிற்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வேலைத் தலம்

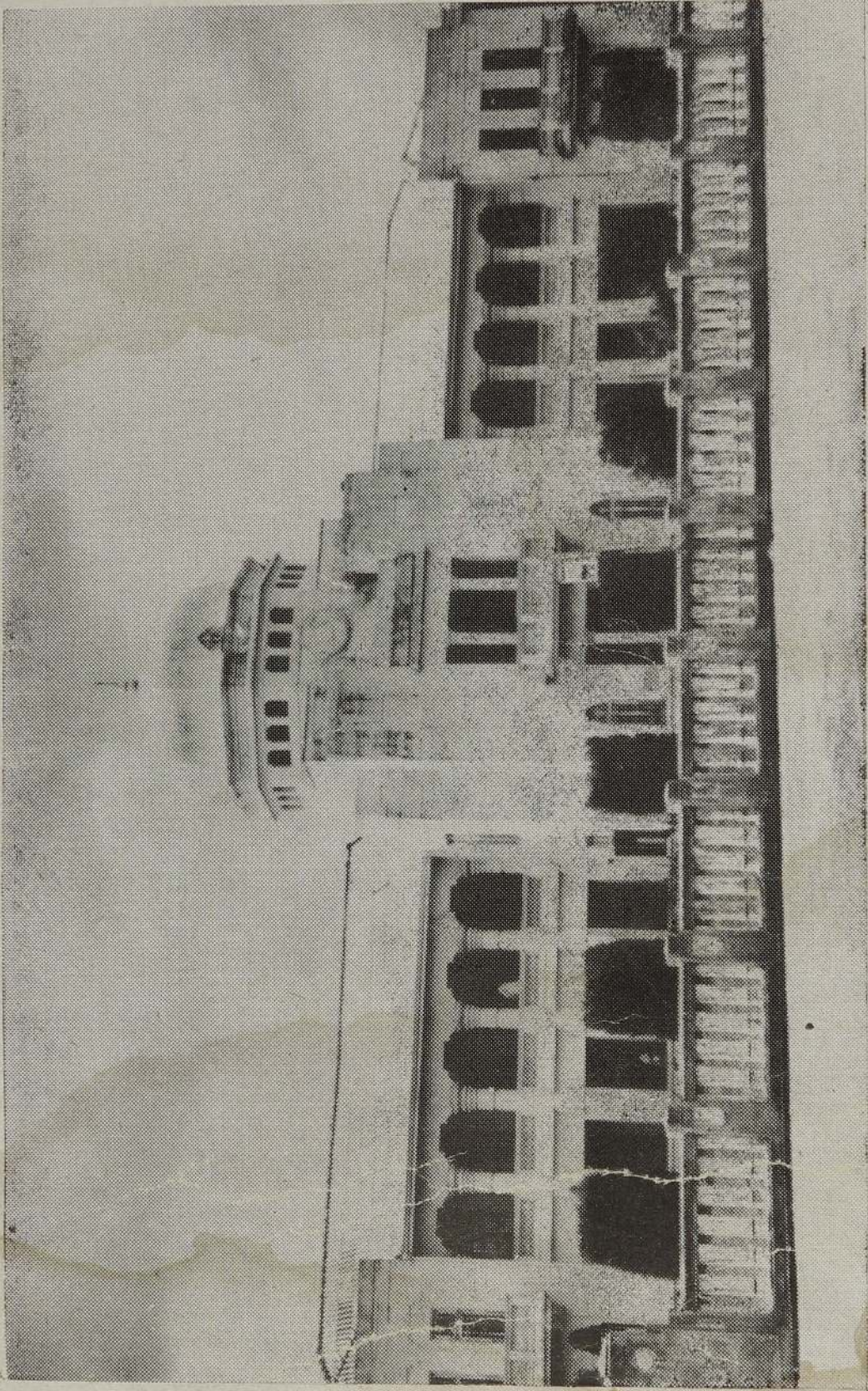
எண்ணெயில் எரியும் வீதி விளக்குகள் திருத்துவதற்காக, 1932-ல் நாராயணன் என்னும் ஒரு தகர வேலையாளர் ஒருவருடன் வேலைத் தலம் ஒன்று திறக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து ஒரு மர வேலைத்தொழிலாளி ஒருவர் சில்லறைத் திருத்தங்கள் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டார். படிப்படியாக தொழிலகம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, தற்போது சபையின் வாகனங்கள் திருத்தல், சபைக்கு வேண்டிய மரவேலைகள் செய்தல், வர்ணம் பூசுதல் ஆகிய வேலைகளைச் செய்து வருகிறது.

பூங்கா

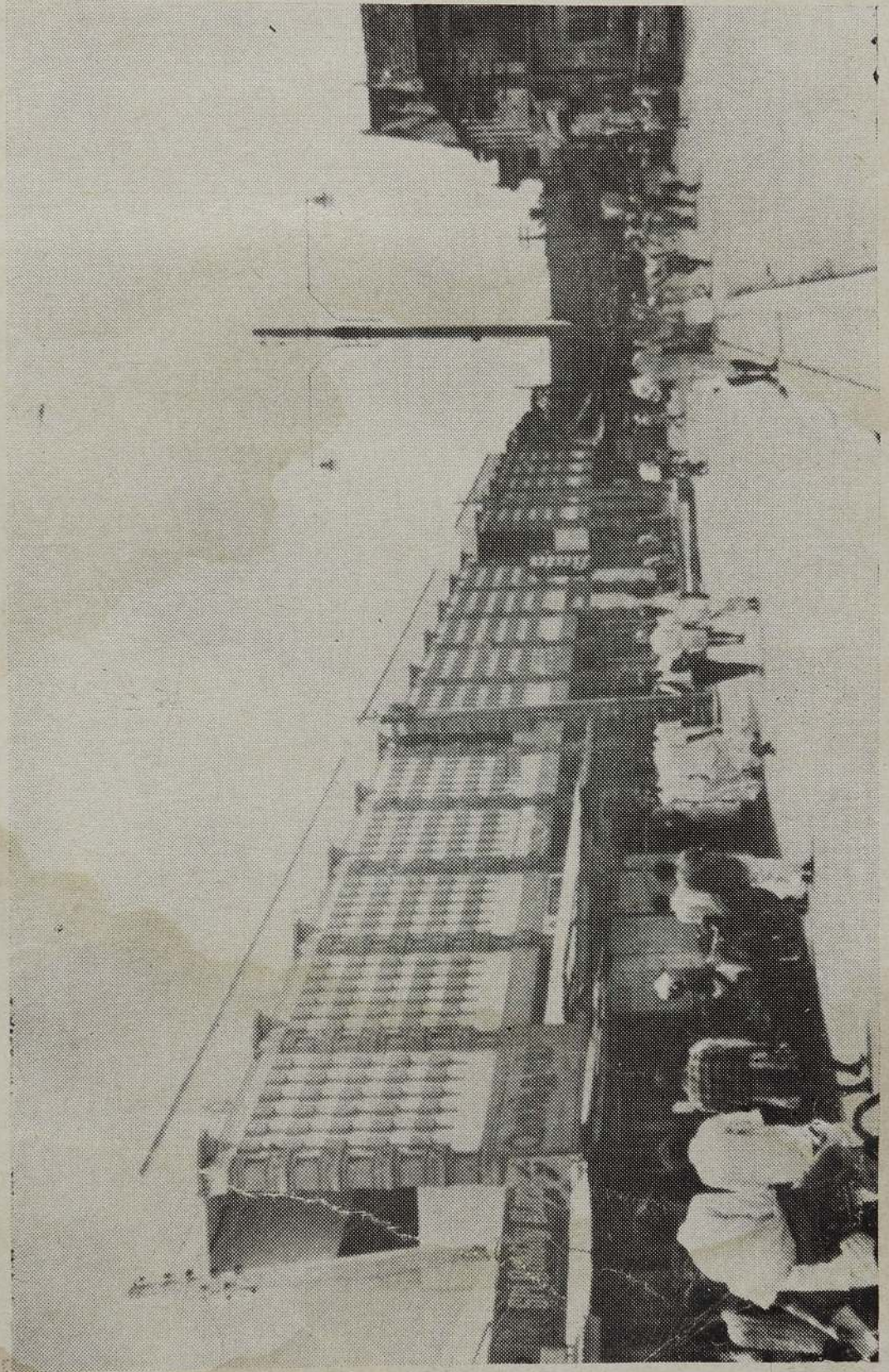
இளைப்பாறிய மாகாண சத்திரசிகிச்சை நிபுணர், வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நன்கொடையாக, மாநகரசபைக்கு முகப்பில் இருக்கும் பூங்கா, 1943-ல் கையளிக்கப்பட்டது. இது காலத்திற்குக் காலம் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு, தற்போதைய நிலைமைக்கு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஒலி பெருக்கி சாதனம் ஒன்று பொருத்தப்பட்டு, பி.ப. 5-00 மணியிலிருந்து இரவு 9-30 மணிவரை வாடுலி நிகழ்ச்சிகளை அளிக்கும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பூங்கா பாடசாலைச் சிறு

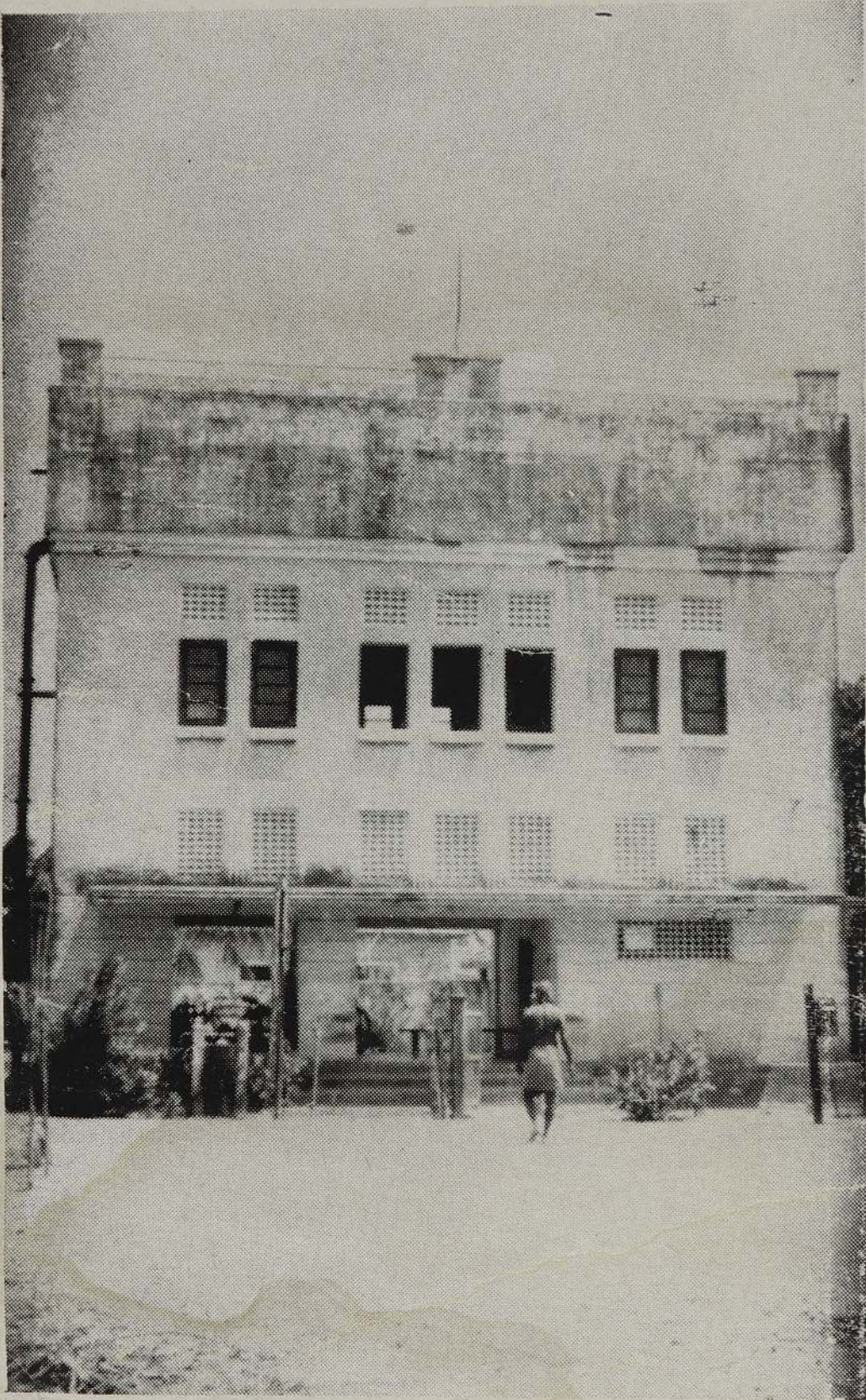
யாழ் நல்வரவு முகப்பு

யாழ் மாநகர சபை முன் தோற்றம்

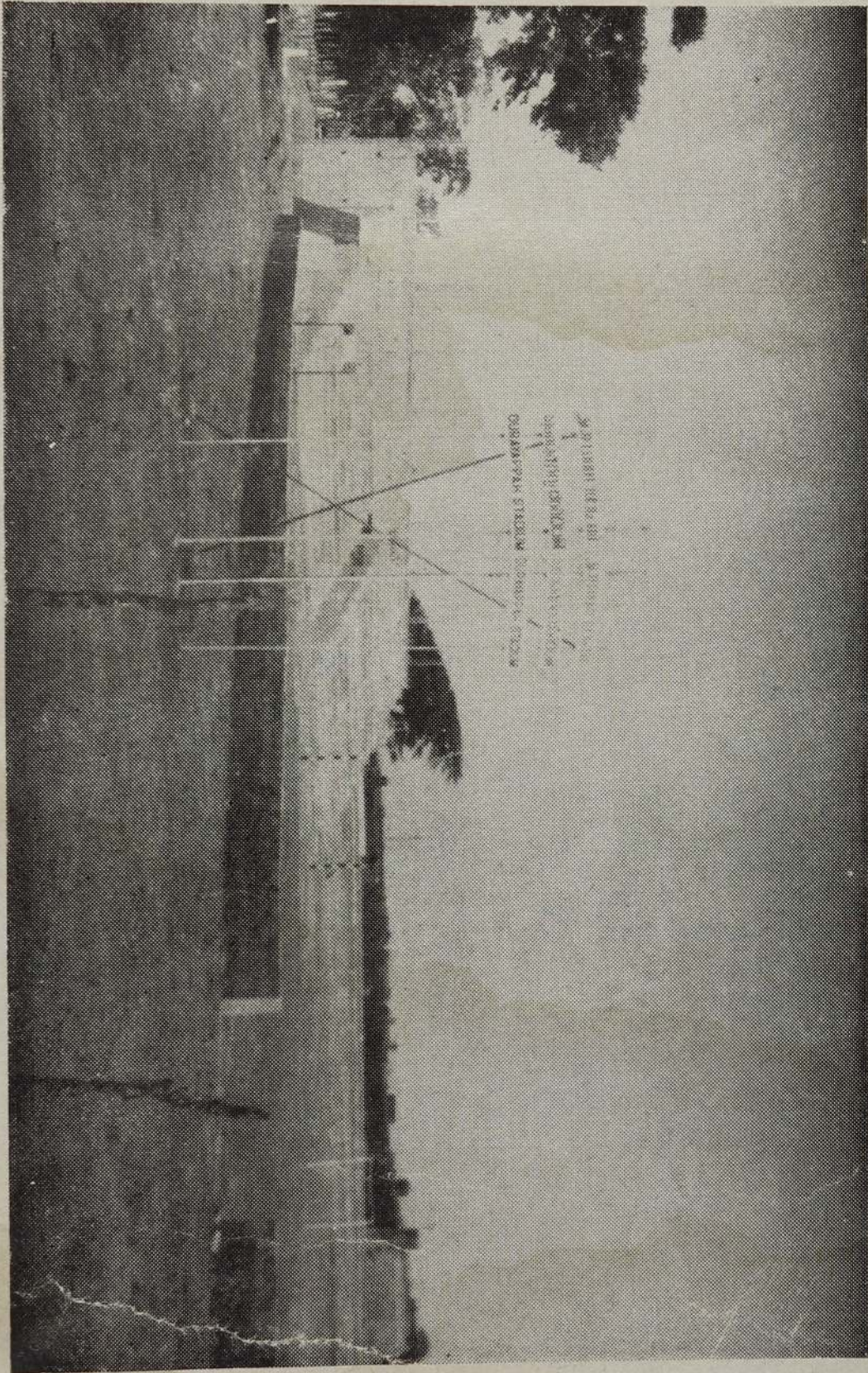

நவீன சந்தை

நீர்த் தாங்கி, கரையூர்

துரையப்பா விளையாட்டரங்கு

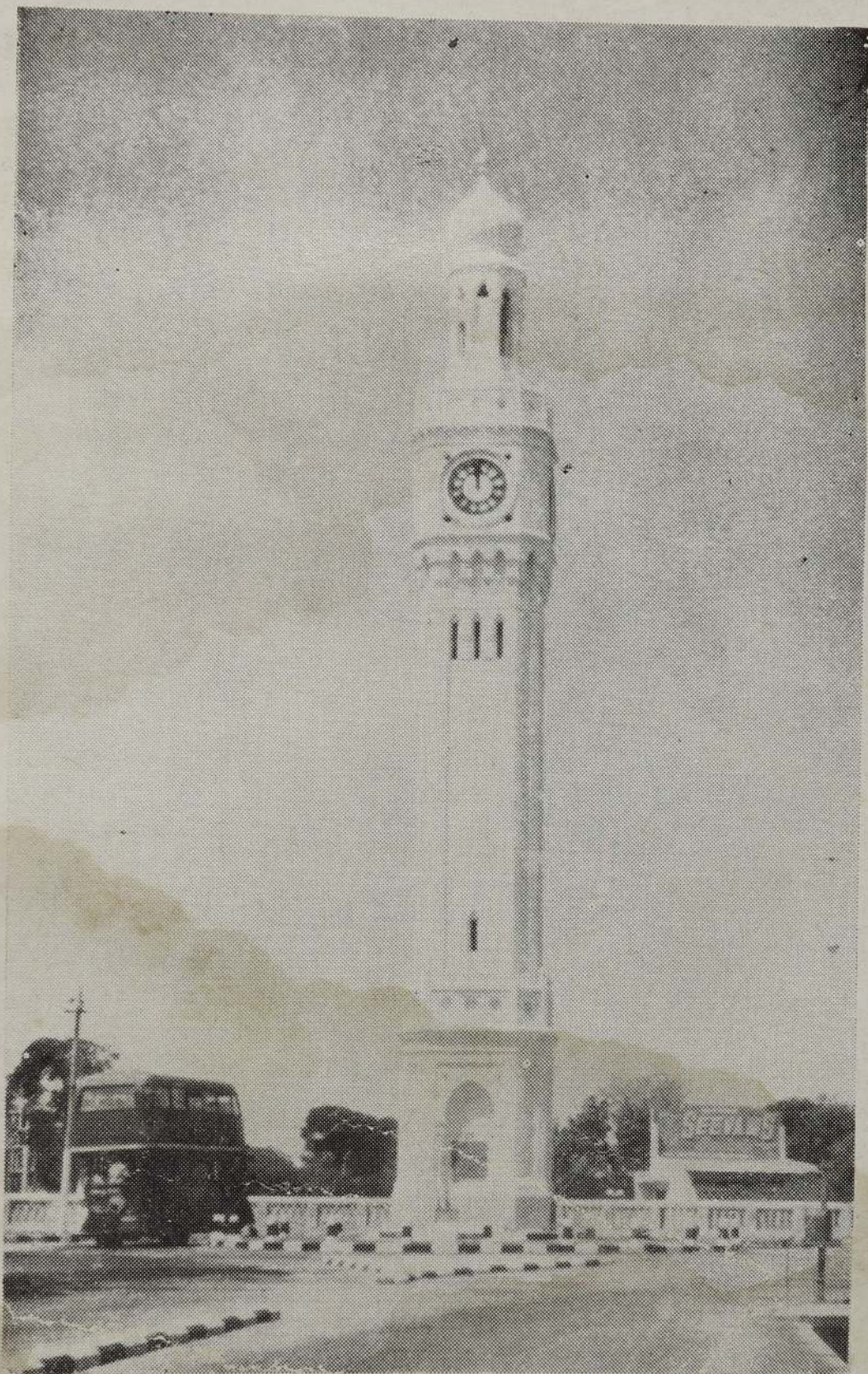
யாழ் வாழ் வீடு

நவீன விளையாட்டரங்கு

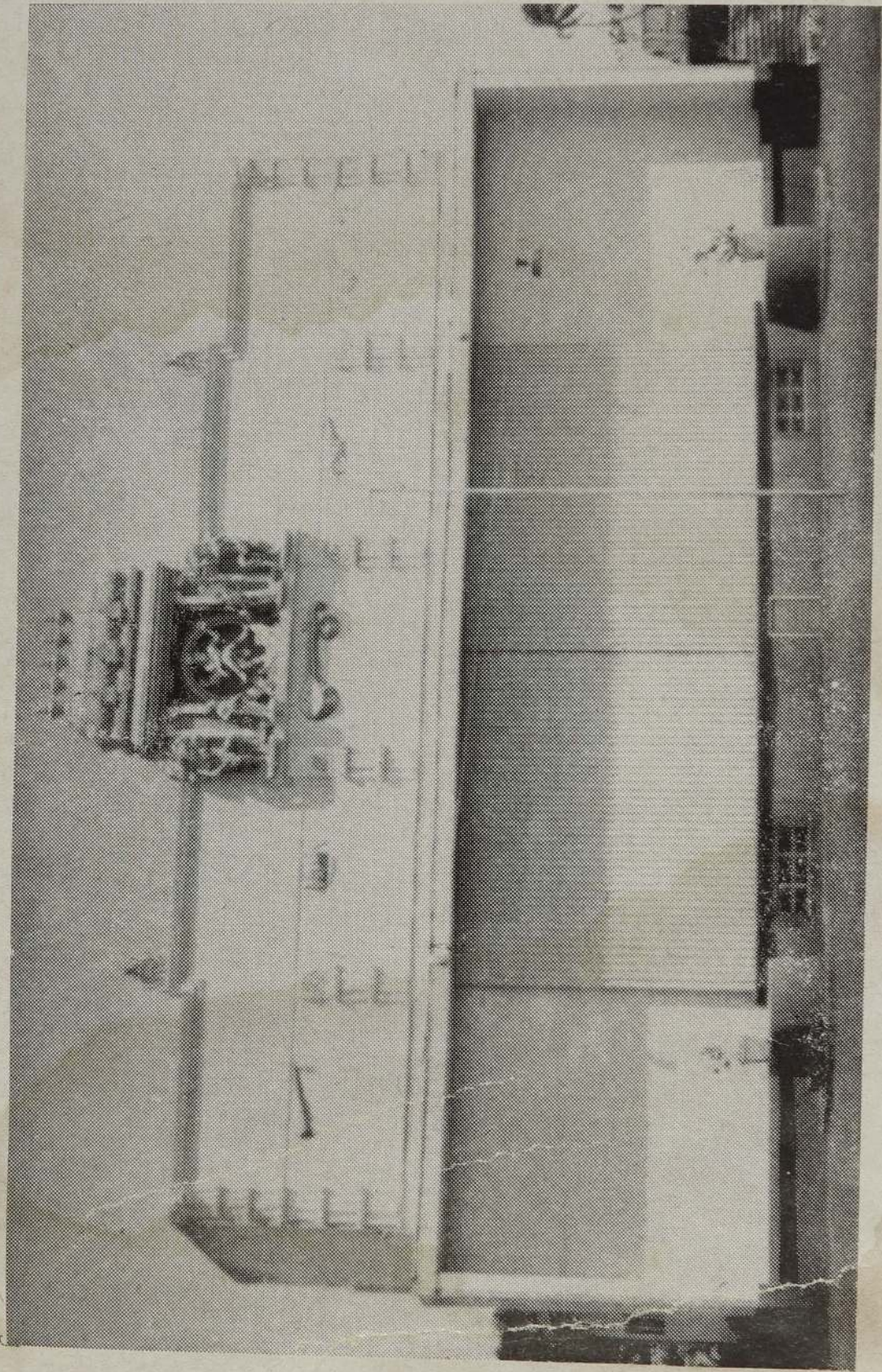

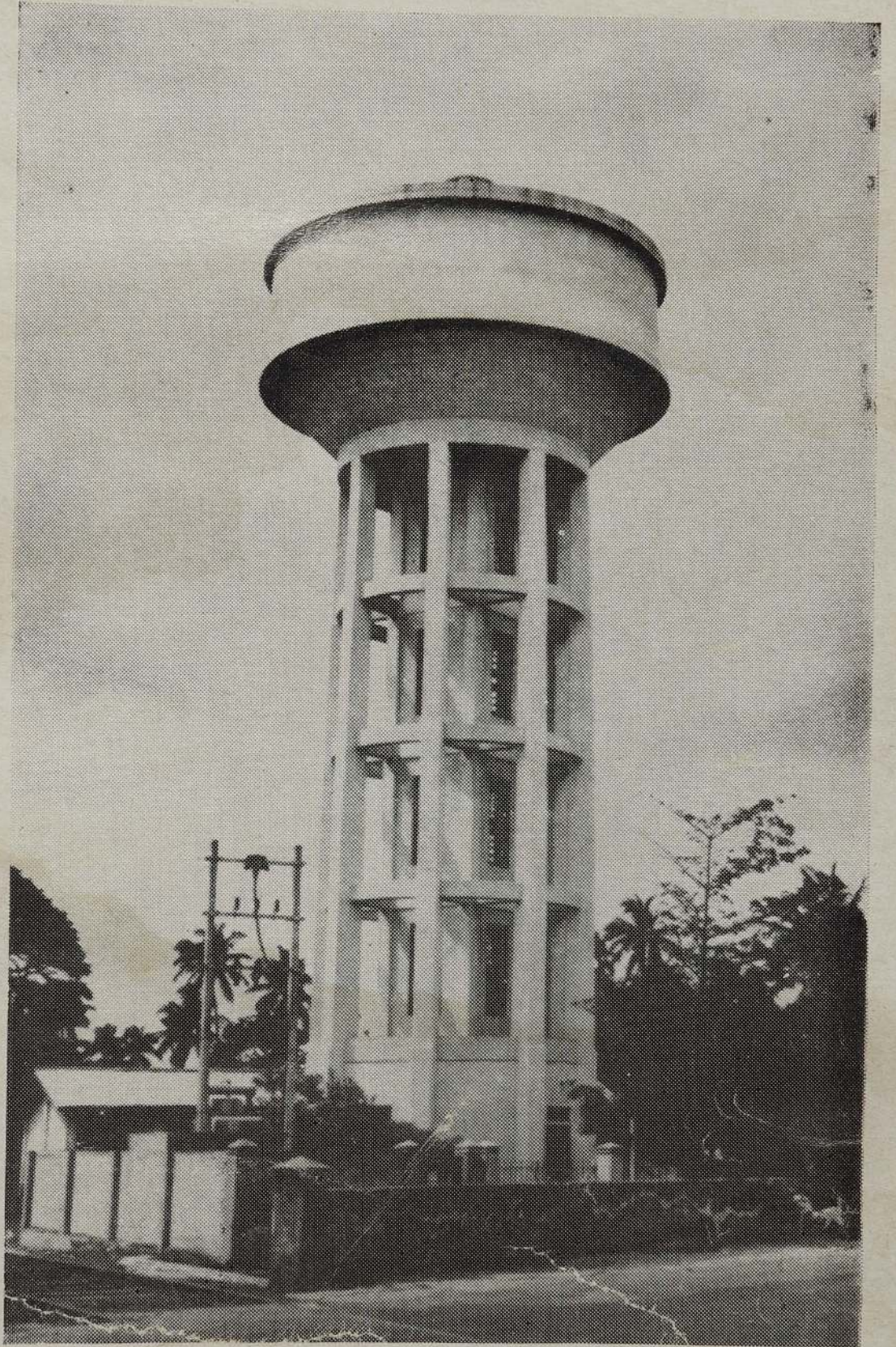
பழைய விளையாட்டரங்கு

யாழ் மணிகூட்டுக் கோபுர தோற்றம்

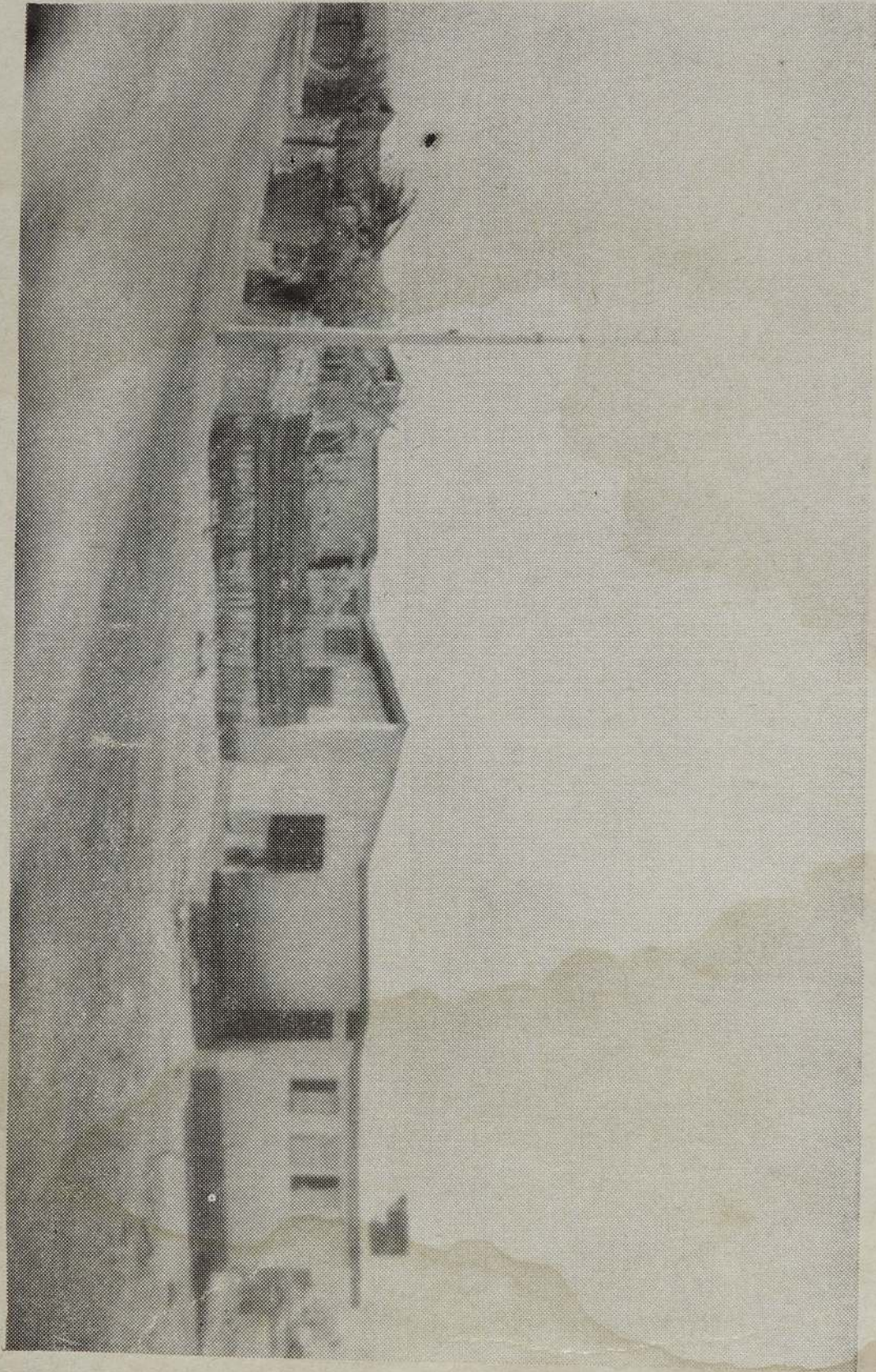

யாழ் திறந்தவெளி அரங்கு முன் கோற்றம்

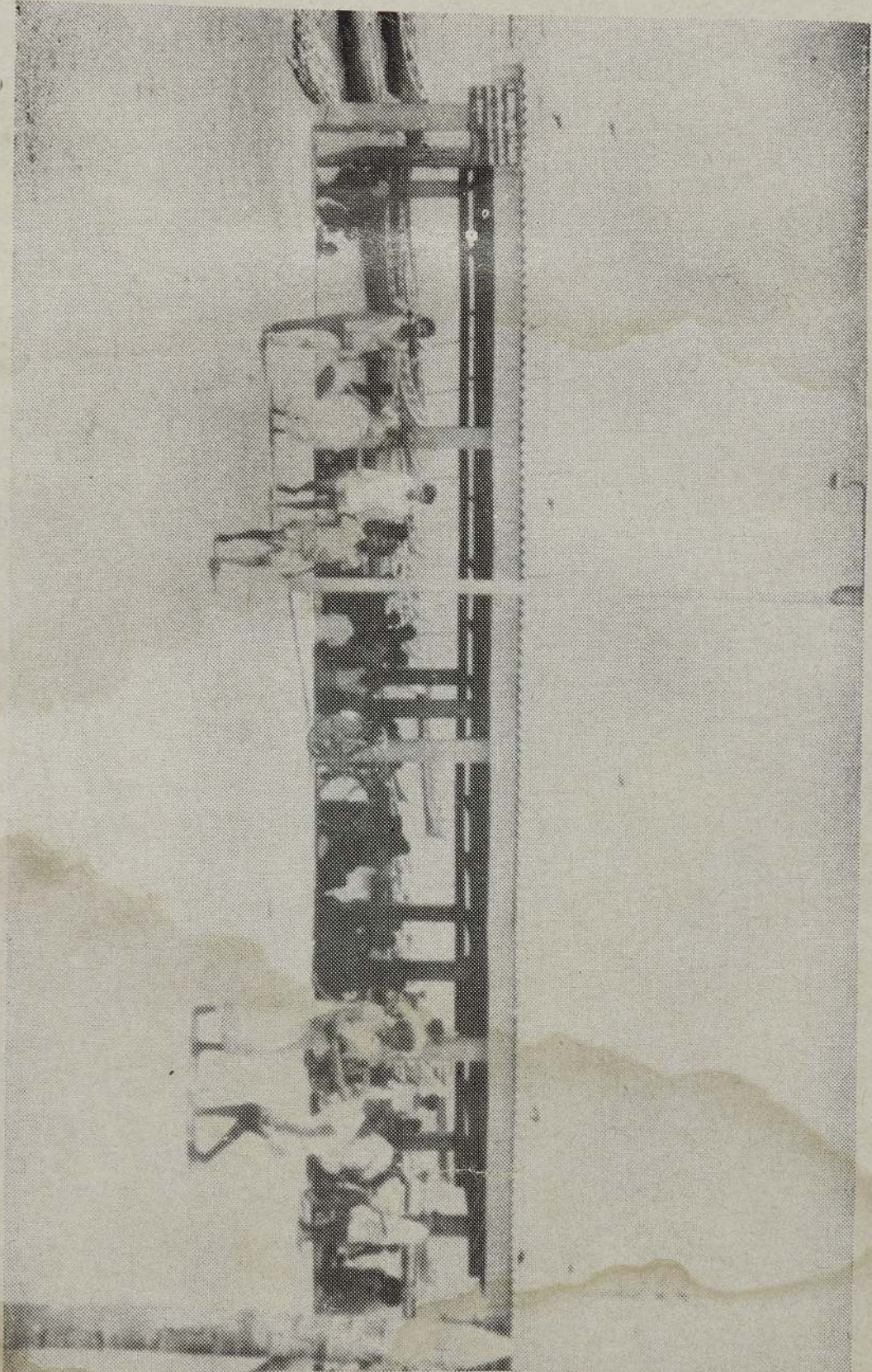

யாழ் கன்னியாஸ்திரிமட பாடசாலைக்கு அண்மையிலுள்ள
நீர்த் தாங்கி

பாண்டிச்சேரி தலைநகரம்

பாசையூர்ச் சந்தை

அரியாலை நவீன சந்தை

வர்கள், கூட்டாக வரும்போது எந்நேரமும் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களுக்காக, மாலை 5-00 மணி தொடக்கம் இரவு 9-30 மணி வரை திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறுவர் பூங்காக்கள்

அரியாலை, குருநகர், பாசையூர், நாவாந்துறை, கன்னாதிட்டி, பழைய பள்ளிவாசல், கதீற்றல் ஆகிய இடங்களில் சிறுவர்க்கெனப் பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விவசாயப் பண்ணை

திருநெல்வேலியில் ஒரு விவசாயப்பண்ணை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் சபை வருமானத்தைப் பெறுகின்றது.

வெள்ளி விழா நினைவுக் கட்டிடம்

வெள்ளி விழாவினை நினைவு கூரும் முகமாக ஒரு கட்டிடத்தை மன்றம் அமைத்துள்ளது. இக்கட்டிடம் வரியிறுப்பாளர்கள், இலகுவில் தங்கள் அலுவல்களை முடித்துக் கொண்டு போவதற்கு உதவியாக காரியாலய வசதிகளுடன் இயங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கடந்த 25 வருட சாலத்திலும் மாநகர சபையில் மராமத்துப் பகுதியில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தினை மேற்காட்டிய சிறு தொகுப்பு பரிணமிக்கிறது.

Reserved by

Bharat Studio

82/1, Kasturiar Road,
JAFFNA.

Tele: 252

யாழ்ப்பாண மாநகர

மின்சாரத் திட்டம்

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் மின்சாரத் திட்டம் முதன் முதலாக 1928 ம் ஆண்டளவில் பூர்வாங்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1930ம் ஆண்டு செயற்படுத்தப்பட்டது. கொழும்பு, வார்க்கஸ் லிமிட்டட் ஸ்தாபனத்தாருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இது நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்று ஆரம்பத்தில் இருந்த மின் வாடகைகளின் எண்ணிக்கை 200 ஆகும். மின் சக்தியின் தேவை அதிகரிக்கவே 2 வது கட்ட வேலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு பிறவுண் அன் கம்பனி லிமிட்டட் ஸ்தாபனத்தாருடன் ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் பயனாக இயந்திர மூலம் இயங்கும் 3 மேலதிக உப மின்சார நிலையங்கள் 1939 ல் நிறுவப்பட்டன. 1944 ம் ஆண்டளவில் மின்சாரப் பாவனையாளர்களின் எண்ணிக்கை 1100 க்கு மேலாக உயர்ந்தது. ஆஸ்பத்திரி வீதியிலிருந்த மின்சார நிலையத்தின் மின் சக்தி வலுவை அதிகரிக்கும் முகமாக 770 கிலோ வாட்ஸ் மொத்த சக்தி கொண்ட 4 டீசல் பிறப் பாக்கிகள் (ஜெனரேற்றர்ஸ்) நிறுவப்பட்டன. 3 உப மின்சார நிலையங்கள் இந்த இயந்திரங்கள் மூலம் மின்சக்தி பெற்றன. இந்த ரூன்ஸ் போமர்கள் ஒவ்வொன்றின் சக்தியும் தலா 50 கே. வி. ஏ. ஆகும்.

1947 ம் ஆண்டு காங்கேசன்துறையிலிருந்து பெறப்பட்ட தொகை மின் சக்தி மூலம் மின்சார விநியோகம் நடைபெற்றது. மின்சாரத்தில் தடை ஏற்படும் போது இயந்திரங்கள் பதிலாக இயங்கி வந்தன. முத்திரைச்சந்தை, புங்கன்குளம், தட்டாதெரு ஆகிய இடங்களிலிருந்து 3 உப மின்சார நிலையங்களுடன் மேலும் 3 மேலதிக உப மின்சார நிலையங்கள் பண்ணை, தட்டாதெரு (மேலும் வலுவூட்டப்பட்டது) கச்சேரி ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டன. நிலத்தினூடாகச் செல்லும் வடக்கம்பிகள் மூலம் மின்சக்தி விநியோகிக்கப்பட்டது. இது திருப்தியற்றதாக இருந்தது.

1952 ம் ஆண்டில் சுன்னாகம் மின்சார நிலையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மின் சக்தி மூலம் மேலாகச் செல்லும் பிரதான கம்பிகள் ஊடாக மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட்டது. மின்சாரத்தின் தேவை மிகவும் அதிகரிக்கவே பின்வரும்

11 உப மின்சார நிலையங்களின் மின் திறனை உள்ளடக்கக் கூடிய வகையில் விநியோகக் கம்பிகள் திரும்பவும் இழுக்கப்பட்டன.

1. யாழ்ப்பாண உப மின்சார நிலையம்	-	1000	கெவிஏ
2. பண்ணை	500	..
3. ஐந்து சந்தி	500	..
4. வைமன்	250	..
5. தட்டாதெரு	300	..
6. நல்லூர்	50	..
7. கனகரத்தினம்	250	..
8. கச்சேரி	500	..
9. மடம்	500	..
10. பரமேஸ்வரர்	100	..
11. புங்கன்குளம்	200	..

1955-ம் ஆண்டில் பாவனையாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 4500 ஆக உயர்ந்தது. அப்போதும் தேவை அதிகமாகவே இருந்தது. வருடாந்தம் கிட்டத்தட்ட 250 பேர்களுக்கு மேலதிகமான மின்சாரம் வழங்கப்பட்டன. தற்போது 9500 மின்சாரப் பாவனையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆண்டு இறுதிக்குள் 10,000 இலக்கை அடையக்கூடும். மின்சக்தியின் அவசிய தேவையே இதற்குக் காரணமாகும். மின்மானிகள், மின்சாரப் பொருட்கள், மின்சக்தி முதலியன குறைவாக வழங்கப்படுகின்ற காரணத்தினால் பொதுமக்களின் தேவையைச் சபை பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. மஸ்கெலியா ஓயாத் திட்டத்தின் நீர் மின்சக்தி 16-1-71-ம் திகதியன்று யாழ்ப்பாணத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. மின்சக்தி அமைச்சர் கௌரவ மைத்திரி பால சேனநாயக்கா அவர்கள் இதனை இயக்கி வைத்தார். இப்போது நீர் மின்சக்தியே இங்கு வழங்கப்படுகின்றது.

தெரு விளக்கேற்றம்

பாவனையாளர்களுக்கு மின்சாரம் விநியோகிப்பதுடன் மாத்திரம் சபை நிற்கவில்லை. தெரு விளக்கேற்றத்தையும் சபை மேற்கொண்டது. 1947-ம் ஆண்டில் 895 தெரு விளக்குகள் இருந்தன. மின்சார விநியோகத்தின் பரப்பெல்லை அதிகரிக்கவே தெரு விளக்குகளின் வெளிச்ச வசதியும் அதிகரித்தன. பாதரச விளக்குகள் உட்பட 1940 தெரு விளக்குகள் இருந்தன.

காலக்கிரமத்தில் தெருவிளக்குகள் கணிசமாக அதிகரித்தன. 1966-ல், 2213 தெரு விளக்குகள் இருந்தன. 1973-ல், 3043 தெரு விளக்குகளாக அதிகரித்தன. இதில் 300 விளக்குகள் பாதரச - பிளேண்டட் விளக்குகளாகும். பாதரச விளக்குகள், பிளேண்டட் விளக்குகள் அலங்கார இணைப்பு விளக்குகள் உட்பட இப்போது 3267 தெரு விளக்குகள் உண்டு. தெரு விளக்குகளின் வெளிச்ச வசதிகளில் பல முன்னேற்றங்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. ஆஸ்பத்திரி வீதி பெரியகடை வீதியில், வீதியின் நடுவே வெளிச்ச வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நூலக வீதி - மகாத்மா காந்தி வீதியில் அலங்கார இணைப்பு வெளிச்ச வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான சந்திகளிலும், பொதுமக்கள் அடிக் கடி சந்திக்கும் இடங்களிலும் பாதரச விளக்குகளைக் கொண்டும், பிளேண்டட் விளக்குகளைக் கொண்டும் வெளிச்சம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் அவ்விடங்கள் இரவில் அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றன. தெரு விளக்குகளுக்கு மாத்திரம் தற்போது 88,000 யூனிட்கள் செலவாகின்றன. இதனால் வருடமொன்றுக்கு ரூபா 348,000/- சபைக்குச் செலவாகின்றது. இதைத் தவிர வருடமொன்றுக்கு பராமரிப்புச் செலவாகவும், பதிவிடல் செலவாகவும் ரூபா, 100 000/- செலவாகின்றது.

மின்சாரப் பகுதியில் ஓர் வேலைத்தலம் இயங்கி வருகின்றது. அங்கு தேவைக்கு ஏற்ப சேவை மெயின் பிளாக்கட்டுகளும், தெரு விளக்கின் பீடி கருவிகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன கைவண்டிகளும், ஏணி வண்டிகளும், ஏணிகளும் மற்றும் உபகரணங்களும் திறமையாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றன. பாவனையாளர்களின் சேவைக்குத் தேவையான பாவனைப் பொருட்களான மானிப் பெட்டிகள், மானிப் பலகைகள், தேக்காலான செருகிகள் முதலியனவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு இப்போது ஓர் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேலைகளைக் குறைக்கும் முகமாகவும், உள்ளூர் வேலைபாட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் முகமாகவும் இது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மின்சாரம் பாவிப்போரின் தொகை கூடியுள்ளதால் மின்சாரத் தடை ஏற்படும் நேரங்களில் சேவையை உடன் மீண்டும் வழங்கும் முகமாக சபை ஓர் நடமாடும் பிரிவை 1955 ல் ஆரம்பித்தது. இப்பிரிவு காலை 8 மணி தொடக்கம் நள்ளிரவு 12 மணி வரை இயங்கி வந்தது. இப்போது இச்சேவைக்கு மிகவும் அவசியம் ஏற்படுவதால் இரட்டை மாற்று முறை அமுல் நடத்தப்பட்டுள்ளது. பிற்பகல் 2 மணி தொடக்கம் பி. ப. 10 மணி வரையும், காலை 8 மணி தொடக்கம் பி. ப. 4 மணி வரையும், பி. ப. 4 மணி தொடக்கம் நள்ளிரவு 12 மணி வரையும் மாற்று முறைச் சேவைகள் இயங்கி

வருகின்றன இப்பகுதிக்குச் சொந்தமான ஒரே பொரு வானைக் கொண்டு மின்சாரத் தடை அழைப்புக்களை நிறைவேற்ற முடியாததால் மேலதிகமாக ஓர் வாகனத்தை வாங்கி வலையப் பகுதிகளாக திறமையான சேவை அளிக்க சபை ஆலோசித்து வருகின்றது.

இப்பகுதியின் விரிவான சேவையைச் செயல்படுத்த கணிசமான சபை ஊழியர்களையும் நியமிக்க வேண்டும். 1949 ம் ஆண்டின் போது மின்சாரப் பகுதியின் பொறியியல் பிரிவில் 1 மின்சார அத்தியட்சர், 4 மின் முகாரிகள், 5 மின்கம்பியிடுபவர்கள், 2 உதவி மின் கம்பியிடுபவர்கள் 15 தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் இருந்தனர். இப்போது அப்பகுதி ஊழியரின் தொகை வருமாறு:— 1 மின்சார இன்ஜினியர், 3 மின்சார அத்தியட்சர்கள், 13 மின் முகாரிகள், 10 மின்கம்பியிடுபவர்கள், 22 மின்கம்பியிடுபவர் - சகாக்கள், 67 தொழிலாளர்கள் இத்துடன் மேலும் பல சந்தர்ப்ப தொழிலாளர்கள். இச்சேவையில் பயிற்சியாளர்களாக இருந்த பலரே இப்போது அதன் உயர் பதவிகளுக்கு வந்துள்ளார்கள் என்று கூறுவதில் எமது மின்சாரப் பகுதி பெருமையடைகின்றது.

மின்சாரத்தின் தேவை மிகக் கூடுதலாக உள்ளதால் மேலதிக மின்சக்தியைச் சபை கோரியுள்ளது. இதனால் நல்லூர், ஐஸ் பிளான்ற வீதி, கஸ்தூரியார் வீதி, (காளி கோவிலுக்கு அருகில்) ஆகிய இடங்களில் 3 மேலதிக உப மின்சார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு, தற்போதுள்ள உப மின்சார நிலையங்களின் வலு அதிகரிக்கப்படவிருக்கிறது. கோவில் கள், தேவாலயங்கள் முதலியனவற்றின் விசேட விழாக்களின் போதும், மற்றும் அவசிய தேவைகளின் போதும் சபையின் செலவில் வெளிச்ச வசதிகளை ஏற்படுத்த சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றி செயல்படுத்தி வருகின்றது.

மின்சக்தியின் பாரம் உச்ச நிலையை அடையும் நேரங்களில், மின்சாரத்தை வீழ்ச்சியுறது வழங்க பழைய மின் விநியோகக் கம்பிகளை செப்பனிட சபை நிதி நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியுள்ளது. விரைவில் வழங்கப்படவிருக்கும் மேலதிக மின்சக்தியைக்கொண்டு இதனை ஓரளவு நிவிர்த்தி செய்ய முடியும்.

எமது தற்போதைய முதல்வரின் தளராது உழைப்பினாலும் - வீடாமுயற்சியினாலும் தற்போது 3 உப மின்சார நிலையங்களின் அமைப்பு வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு சில மாண்புகளுக்குள் முற்றுப்பெறவுள்ளது என்று கூறுவது சாலவும் பொருத்தமாகும். இதனால் குருநகர், நல்லூர், பெரியகடை முதலியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் மின்சார வெளிச்ச வசதி சிறப்பாகவும், பொதுவில் எல்லா இடங்களிலும் சீராகவும் இருக்கும்.

யாழ் பொதுசன நூலகம்

அறிவுக் களஞ்சியம் அண்டிளேர்க் குறுதுளை
இதுவே எம் நூல்நிலையம்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த நூலகத்தை உருவாக்க ஆரம்பத்தில் பெரிதும் பாடுபட்டவர் திரு க. மு. செல்லப்பா அவர்களாகும். தமிழ் மக்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் இலவச நூலகம் வேண்டும் என்று உணர்ந்த அவர் அதற்காக அயராது உழைத்தார். அதன் பயனாக 1934-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 9-ம் திகதி முதன்முதலாக ஒரு ஆலோசனைக்கூட்டம் கூடியது, கூட்டத்தின் தலைவராக அப்போது பெரிய கோட்டு நீதிபதியாக இருந்த டாக்டர் ஐசாக் தம்பையாவும், உப தலைவராக திரு. சி. பொன்னம்பலமும், செயலாளராக திரு. க. மு. செல்லப்பா அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். நூலகத்தை ஆரம்பிப்பதற்காக தான் கஷ்டப்பட்டுச் சேகரித்த ரூபா 1184-22 சதத்தையும் திரு. செல்லப்பா அவர்கள் சபையிடம் அன்பளிப்புச் செய்தார்.

1934-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 1-ம் திகதி 844 நூல்களையும், 30 பத்திரிகைகளையும் கொண்ட ஒரு சிறிய பொதுசன நூலகம் ஆஸ்பத்திரி வீதியிலே மின்சார நிலையத்திற்கெதிரில் உள்ள வாடகை அறையொன்றில் உதயமானது. இந் நூலகத்தின் பொறுப்பாளராக திரு சி. எஸ். இராசரத்தினம் அவர்களும், திரு. ஏ. யோசேப்பு அவர்களும் கடமையாற்றி வந்தனர். குறைந்த நிதியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந் நூலகம் தொடர்ந்து தொழிற்பட முடியாமல் திணறிய வேளையில் திரு ஆர். ஆர். நல்லையாவைத் தலைவராகக் கொண்ட அப்போதுள்ள யாழ்ப்பாண சபை இந் நூல் நிலையத்தைப் பொறுப்பேற்று நடாத்த முன்வந்தது.

யாழ்ப்பாண சபையின் பொறுப்பில் இந் நூலகம் 1-1-35-ம் ஆண்டு வாடிவீட்டுத் தென்பாகத்தில் உள்ள மேல் மாடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு அங்கு இயங்கி வந்தது. நூலகத்தின் தேவையை மக்கள் பெரிதும் உணர ஆரம்பித்தனர் என்பதற்கு அங்கே நாள்தோறும் வந்து போன வாசகர்களின் தொகையிலிருந்து அறியக் கூடியதாயிருந்தது. பொதுமக்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், இளைப்பாறியவர்கள் முதலானோர் நூலகத்தைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினர், அங்கத்தவர் கட்டணமாக ரூபா 3/-ம் வசூலிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் புத்தகங்களை இரவல் கொடுக்கும்முறை அமுல் செய்யப்பட்டது.

டது. அங்கத்தவர் தொகையும் ஆண்டுதோறும் அதிகரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பல்கலைக்கழகம், தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, ஆசிரிய கலாசாலை போன்றவற்றில் பரிலும் மாணவர்கள் பலர் தமது ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான அரும் பெரும் நூல்களை நூலகத்திலிருக்கும் உடன் உதவும் பகுதியில் பெற்று பயனடைந்து வந்தனர். பல தரப்பட்ட வாசகர்களினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவுக்கு அரும் பெரும் நூல்களை உபகரித்து பெரியார்கள் டாக்டர் ஐசாக் தம்பையா, டாக்டர் சுப்பிரமணியம், போன்றோர் உதவி செய்த போதிலும் இவற்றை எல்லாம் வைத்து நன்கு பயன் படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு இடவசதியின்மை இந்நூலகத்தில் ஏற்பட்டது. இதை நிவர்த்தி செய்ய நிர்வாகிகள் முற்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தகுதியான சிறப்பான சகல வசதிகளும் பொருந்திய ஒரு நூலகத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கென ஒரு மகாநாடு 1952-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 14-ம் திகதி திரு. சாம். ஏ. சபாபதி அவர்கள் தலைமையில் கூடப்பட்டது. இம் மகாநாட்டின் உத்தேச நூலகம் நகரத்தின் மத்தியில் அமையவேண்டுமென்றும், இதை நிர்மாணிக்க வேண்டிய நிதியை ஒரு களியாட்ட விழாவும், அதிர்ஷ்ட லாபச் சீட்டும் நடாத்தப்பட்டு அதன் மூலம் பெறவேண்டும் என்ற பிரேரணையை சபை உறுப்பினர்களுள் ஒருவராக இருந்த திரு. அ. த. துரையப்பா அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு சபையால் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. களியாட்ட விழாவினால் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான வசூல் கிடைக்கப்பெற்றது.

யாழ்ப்பாண மத்திய நூலக சபை என்ற ஓர் இயக்கம் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகத்தைக் கட்டி முடிக்க பெரிதும் முயற்சி செய்து வந்தது. அதன் உப தலைவராக அப்போதைய சம்பத்தரிசியார் கல்லூரி அதிபர் அதிவண. பிதா லோங் அவர்கள் இருந்து வந்தார். நூலக நிபுணர்களைத் தாமே நேரில் சந்தித்து அறிவுரைகளைக் கேட்டார். அதற்கிணங்க டெல்லி சர்வகலாசாலை பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். ஆர். ரங்கநாதனை வரவழைத்து அவரின் மூலமாக ஆக்கபூர்வமான திட்டமொன்றை ஐந்து அம்ச அடிப்படையில் உருவாக்கினார்.

இந் நூலகக் கட்டிடத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக சகல முறைகளையும் ஆலோசனைகளையும் பெறும் பொருட்டு சென்னை அரசினர் கட்டிட அமைப்புக் கலை நிபுணர் திரு. கே. எஸ். நரசிம்மன் வரவழைக்கப்பட்டார். அவர் கட்டிடத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய மாதிரிப் படங்களையும் தயாரித்தது மட்டுமல்லாது நூலகம் நகரின் மத்தியில் அமைய வேண்டுமெனவும் சிபார்சு செய்தார். இதன் விளைவாக 2 அழகிய முற்ற வெளிகளை இணைத்து அதன் மத்தியில் கட்டிடத்தை நிர்மாணிக்க முடிவாயிற்று.

இந் நூலகத்தின் அடிக்கல் நாட்டு வைபவம் 1953-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29-ம் திகதி நடைபெற்றது. முன்னாள் மேயரும், நூலகச் சங்கத் தலைவருமான திரு. சாம் ஏ. சபாபதி, அமெரிக்கப் பிரதிநிதி அன்று வி. கொரி. இந்தியப் பிரதிநிதியின் முதற் காரியதரிசி திரு. சி. சித்தார்த்சாரி, நூலகச் சங்கத்தின் உப தலைவர் அதி. வண. பிதா லோங் ஆகியோர் அடிக்கல் நாட்டினர். புதிய நூலகம் திராவிடச் சிற்பக் கலைகளை எடுத்து விளக்க வல்லதாகவும், மேல்நாட்டு நூலகங்களைப் போன்ற வசதிகளையுடையதாகவும் நிர்மாணிக்கத் திட்டமிடப்பட்டது.

1959-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் முதல்வராக இருந்த திரு. அ. த. துரையப்பா அவர்கள் வாசகர்களினதும், மக்களினதும் தேவையை உணர்ந்து நூலகத்தில் ஒரு பகுதியை விரைவில் கட்டி முடிக்க ஆவன செய்தார். அதன் பிரகாரம் நூலகத்தின் தென் பகுதியில் உள்ள கீழ் மாடி மிகவும் துரிதமாகக் கட்டப்பட்டு வந்தது. இதுகாறும் வாடி வீட்டுக்கு அருகாமையில் இட வசதியின்மையால் வாசகர்கள் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அதே ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29-ம் திகதி யாழ்ப்பாண மக்களின் முக்கிய தேவையில் ஒன்றான பொதுசன நூலகத்தில் முதற் கட்டம் முடிக்கப்பட்டு யாழ் முதல்வர் திரு. அ. த. துரையப்பா அவர்களால் 11-10-59 ல் கோலாகலமாகத் திறந்துவைக்கப்பட்டது. பொதுசன நூலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் முதல்வர் அவர்கள் தமது பதவிக் காலம் வரை அதை மக்களுக்குத் தகுந்தமுறையில் பயனளிக்கும்படி செய்வதற்காக கால தாமதமின்றிக் கட்டிடத்தின் வடக்கு மேல்மாடி, தெற்குக் கீழ் மாடி, மேல் மாடிப் பகுதிகளையும் பூரணமாகக் கட்டி முடிக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டார்.

நூலகக் கட்டிடங்கள் யாவும் பூர்த்தியான பின் தெற்குக் கீழ் மாடி இரவல் கொடுக்கும் பகுதியாகவும், தெற்கு மேல் மாடி உடன் உத

வும் பகுதியாகவும், வடக்குக் கீழ் மாடி வாசிக சாலையாகவும், வடக்கு மேல் மாடி பெரிய அழகிய மண்டபமாகவும் இயங்கி வந்தது. இந்த வடக்கு மேல் மாடியில் இலங்கை அமெரிக்க உறவைப் பயன் படுத்தும் நோக்கமாக அமெரிக்கப் புத்தகப் பகுதியை 1967-ம் ஆண்டு அமெரிக்க ஸ்தானிகர் திரு. அன்று வி. கொரி திறந்து வைத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுவர் நூலகம் ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமென்று மாநகர சபை உத்தேசம் கொண்டு அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. உத்தேச சிறுவர் நூலகம் பொதுசன நூலகத்தின் ஒரு அம்சமாக அமைக்கப்பட வேண்டுமெனவும் அதற்கு சுமார் 15,000/- ரூபாவரை செலவாகுமென்றும், அதற்காக நிதி திரட்டும் வேலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு மாநகரசபை எதிர்பார்த்தது போல் ஆசியா பவுன்டேசன் ரூபா 9500-ம் பெறுமடையான புத்தகங்களையும் தளபாடங்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்கியது. 1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-ம் திகதி வாசிகசாலையின் வடக்குப் பகுதியில் சிறுவர் நூலகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் சகல இன மக்களின் கலை கலாச்சார வைபவங்களை நடாத்துவதற்கும், படக்காட்சிகள் புத்தகக் கண்காட்சிகள், கருத்தரங்குகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடாத்த யாழ் நகரில் ஒரு தகுதியான கேட்போர் கூடம் தேவையென்பதை உணர்ந்த தற்போதைய முதல்வர் திரு. அ. த. துரையப்பா மக்களின் நன்மைக்காக 1971-ம் ஆண்டளவில் அமெரிக்க கலாசாரப் பகுதியில் உள்ள புத்தகங்களை இரவல் கொடுக்கும் பகுதியுடன் இணைத்து அமெரிக்க கலாசாரப் பகுதி அமைத்திருந்த அழகிய மண்டபத்தை கேட்போர் கூடமாக மாற்றியதுமல்லாமல் அம் மண்டபத்தை நகரில் உள்ள கல்வி கற்கும் மாணவ மாணவியர்க்கு ஒரு சிறந்த படிப்போர் கூடமாகவும் இயங்கக் கூடியதாகவும் அமைத்துள்ளார்.

நூலகத்திலுள்ள வரசிகசாலைக்கும் சிறுவர் பகுதிக்கும் வாசகர்களின் வருகை அதிகரித்தமையால் இவர்களது தேவையை மனதில் கொண்டு நூலகத்தின் 2-வது கட்டிடத்தையும் தற்போதைய முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் குறுகிய காலத்துக்குள் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடித்தார். இக்கட்டிடம் 1973-ம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி பிரதி அமைச்சர் மாண்பு மிகு திரு. நீல். டி. அல்விஸ் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது இப்புதிய

கட்டிடத்தின் கீழ் மாடி விசாலமான சகல வசதிகளையும் கொண்ட சிறுவர் பகுதியாகவும், மேல் மாடி நூலக அலுவலகமாகவும், நூல் குறிகாட்டி ஒழுங்குகள் செய்யும் பகுதியாகவும், புத்தகம் கட்டும் பகுதியாகவும், புத்தக அடுக்கு அறையாகவும் இயங்கி வருகின்றது.

தற்போது எமது நூலகத்தில் இரவல் கொடுக்கும் பகுதியில் 12704 புத்தகங்களும், உடன் உதவும் பகுதியில் 6481 புத்தகங்களும், சிறுவர் பகுதியில் 4880 புத்தகங்களும் உள்ளன.

நூலகத்தில் அங்கத்தவர்கள் தொகையை நோக்குமிடத்து தினமும் அத்தொகை அதிகரித்து வருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இற்றைவரை இரவல் கொடுக்கும் பகுதியில் 7000-க்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களும், சிறுவர் பகுதியில் 1100 அங்கத்தவர்களும் உள்ளனர்.

நாள்தோறும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் வாசிக்கசாலையையும், உடன் உதவும் பகுதியையும் பாவித்து பயன் பெற்று வருகின்றனர், அத்துடன் 500-க்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களைத் தினமும் இரவலாக அங்கத்தவர்கள் நூலகத்திலிருந்து எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

நூலகத்தின் நிர்வாகத்தைச் சிறப்புற நடாத்துவதற்கு 50-க்கு மேற்பட்ட நூலக உத்தியோகத்தர்கள் கடமை புரிந்து வருகின்றனர்.

யாழ் பொதுசன நூலகத்தின் நடவடிக்கைகளை மேலும் விஸ்தரித்து அதன்மூலம் சிறந்த நூலக சேவையை மக்களுக்கு அளிக்கத் தற்போதைய மாநகர முதல்வரும் நூலக அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர்.

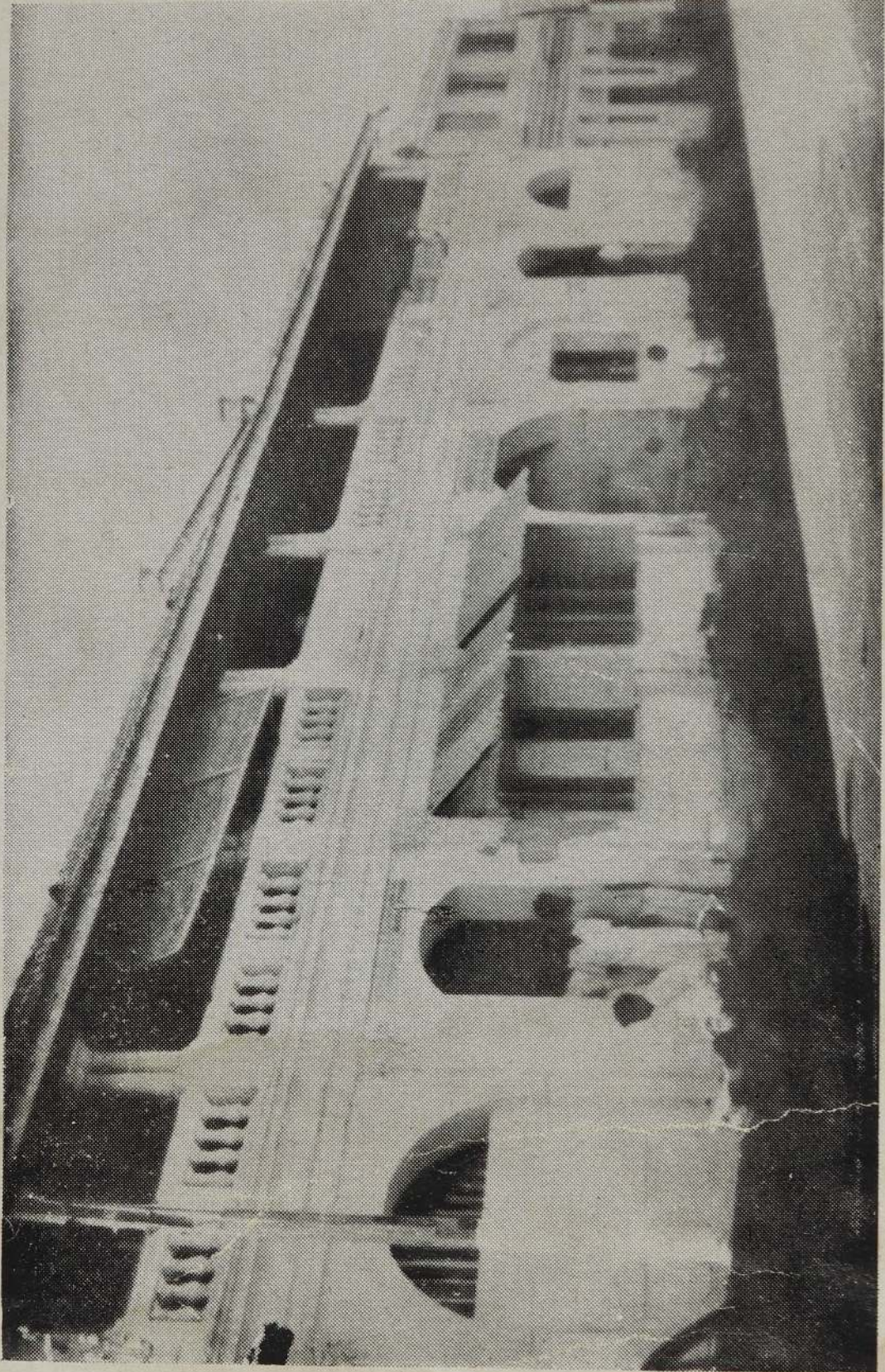
யாழ் மாநகராட்சி மன்ற வெள்ளி விழாவைச் சிறப்புறக் கொண்டாடும் முகமாக, நீதி தீரட்டுவதற்காக நாம் சென்ற போது, எம்மை இன்முகத்துடன் வரவேற்று, மகிழ்ச்சியுடன் தமக்குள்ள இன்னல்களை அறவே மறந்து "வெள்ளி விழா மலதக்கு" விளம்பரங்களும், பரிசீல்களும், நீதியுதவிகளும் வழங்கி எம்மை உற்சாகப் படுத்திய யாழ்-வாழ் வணிகப் பெருமக்களுக்கும், வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றியறிதலை மனழவந்து தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

எஸ். பொன்னுத்துரை

பொ. ஜெகநாதன்

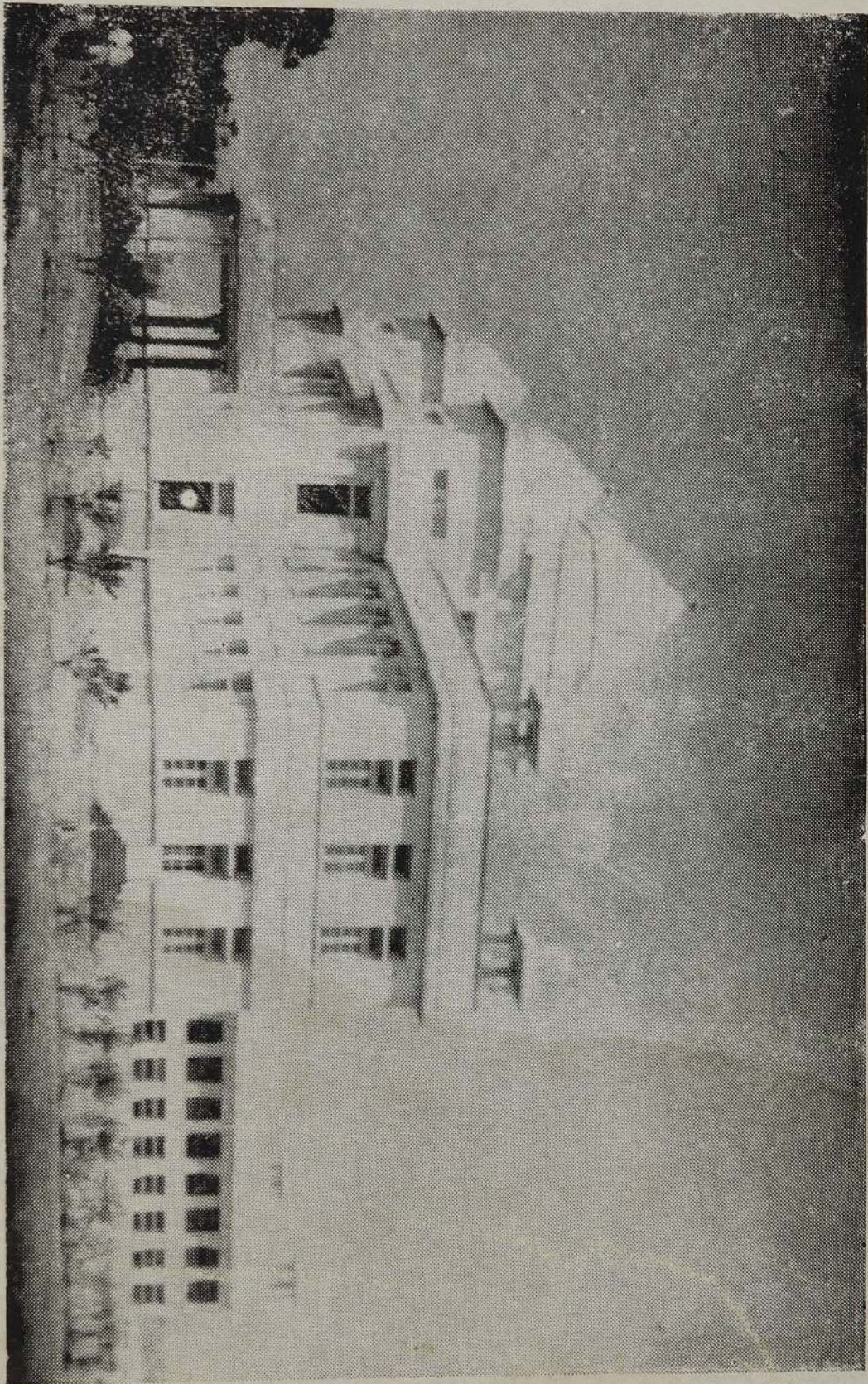

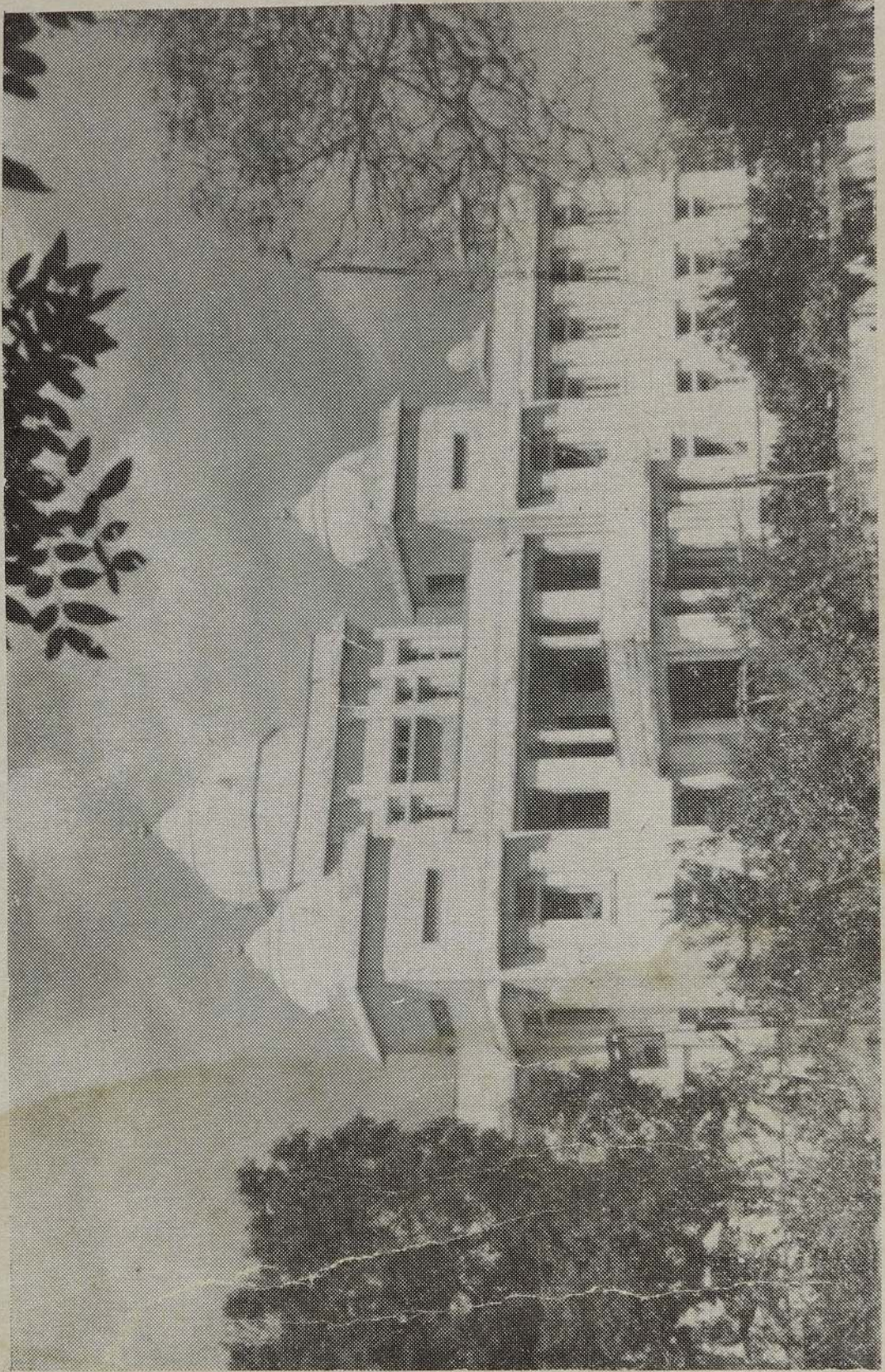
மணிக்கூட்டு வீதி இரட்டைப்பாதை ஆக்கப்பட்ட
பின் தோற்றம்

பழைய நூலகம்

புதிய நூலகம் மறுதொற்றம்

புதிய நூலகம் மறுதோற்றம்

New Services Rendered
by
The Jaffna Municipal Council

HEALTH

1. Night - cleansing service
2. No - litter zone
3. Veterinary Service
4. Ambulance Service
5. Health Education
6. Market Sanitation
7. Family Health Pilot Project

WORKS DEPARTMENT

1. Water Supply Scheme - Stage I
2. Model Market - Stage I
3. Moor Market
4. Municipal Farm

ELECTRICAL DEPARTMENT

1. Wyman Road - Sub-station
2. Three New Sub-stations :
 - Nallur
 - Kannathiddy
 - Gurunagar
3. Improvement of Distribution Service

PUBLIC LIBRARY

Opening of Children Library — New block
Opening of Libraries inwards

நன்றிகள் !

- ★ 'வெள்ளிவிழா மலருக்கு' வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பி மலரைச் சிறப்பித்த மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும், மற்றும் அனைவருக்கும் நன்றிகள் !
- ★ "மலருக்கு" கட்டுரைகள் - பாராட்டுக்கள் அளித்த அறிஞர்கள் யாவருக்கும் நன்றிகள் !
- ★ "மலருக்கு" விளம்பரங்கள் தந்து ஆதரவு நல்கிய வர்த்தகப் பெருமக்களுக்கு நன்றிகள் !
- ★ மலர் சிறப்பாக வெளிவர ஒத்துழைப்பு நல்கி குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்ட யாழ். கூட்டுறவு அச்சகத்தாருக்கு நன்றிகள் !
- ★ வெள்ளிவிழா மலர் சிறப்பான முறையில் வெளிவர ஒத்துழைத்த சகலருக்கும் எமது நன்றிகள் !

இங்ஙனம்

மலர்க் குழுவினர்

With the best Compliments of:

Sri Pathmanatha Stores,

105, K. K. S. Road, Jaffna.

Dealers in : Silverwares, Brasswares, Presentation Gifts.
Sports Goods, Evershine Guaranteed
Gold covered Jewelleries.

ஸ்ரீ பத்மநாதா ஸ்ரோர்ஸ்

உங்களுக்குத் தேவையான அன்பளிப்புச் சாமான்கள்
பித்தளை, எவர் சில்வர் பாத்திரங்கள்
விளையாட்டுப்பரிசில்கள், உத்தரவாதத்துடன் தங்க முலாம் பூசிய நகைகள்
எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உரிமையாளர் ; S. S. பொன்னுத்துரை

வாஸஸ்தலம் போன். 428

ஸ்தாபனம் போன். 568

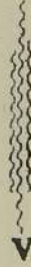
யாழ். மாநகராட்சி மன்ற
வெள்ளி விழா
சிறப்புற நடைபெற
எமது
நல்வாழ்த்துக்கள்

யாழ்ப்பாண எலக்ட்ரிகல்ஸ்

நம். 6, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

- ★ நம்பிக்கை
- ★ நாணயம்
- ★ உத்தரவாதம்

உங்கள் வாழ்வின் சகல மங்கள வைபவங்களுக்கும் ஏற்ற
 நவநாகரீக டிசைன்களில் அழகுக்கு அழகூட்டும்
பவுண், தங்க நகைகளுக்கு
 யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த ஸ்தாபனம்

சி. செல்லையா அன் சன்ஸ்

நகை மாளிகை
 யாழ்ப்பாணம்.

ஓடர் நகைகன் குறித்த நேரத்தில் செய்து கொடுக்கப்படும்
 இவ்நே விஜயம் செய்யுங்கள்

190, கஸ்தூரியார் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

கிளை :

222, கஸ்தூரியார் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

Reserved

for

K. T. M. JEWELLERS

67, Kasturiar Road

JAFFNA

With Best Wishes

from

P. GANGODAGEDERA & CO.

P. O. BOX 1073

COLOMBO-II

Suppliers of Stationery of all
Local Bodies Throughout
Sri Lanka

Reserved

By

Jazeema Picture Palace

222, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Phone No. 7127

வெள்ளிவிழா கொண்டாடும் எங்கள்

மரணகாசபையை மனமார

வாழ்த்துகின்றோம்.

ஹரன்-ஜீவஸ்ஸர்ஸ்

பிரபல நகைவியாபாநிகர்

50, கன் னு திட்டி,

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 444

தந்தி: "இரத்தினம்ஸ்"

Use **SANITOL** Toilet Disinfectant

*It is
Economical
Effective
&
Safe*

It Leaves a day long fragrance

A Product of Sanitos Laboratories

Head Office :-

Empire Trading Agency
*19, Prince of Wales Avenue,
COLOMBO—14.*

Sales Distributors:-

Lewis Brown & Co. Ltd.,
*McCallum Road,
COLOMBO.*

வேள்ளி விழா கோண்டாடும்
எமது மாநகராட்சி மன்றத்துக்கு
எமது நல்லாசிகள்

★ ★ ★

திறி கோயின்ஸ் ஹோட்டல்

85, கஸ்தாரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

DRINK THE BEST

● Drink Elephant Brand Soft Drinks

With the Best Compliments from

A. S. Sangarapillai & Bro.

166, Hospital Road, JAFFNA.

Authorised Dealers in:—

Elephant House Soft Drinks, Cordials, Jams, Frozen Foods,
Ice Cream Products, Cakes, Etc. Etc.

Tele: 308

Grams: "SANGARBROS"

அன்பளிப்பு

யாழ் மெட்டல் விற்பனை நிலையம்

6, 6A, 30, நவீன சந்தை
ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வீட்டிற்கு வேண்டிய சகலவிதப் பொருட்களையும் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் நிதான விலையில் எழிதாகப் பெற்றுக்கொள்ள
ஒரு முறை விஜயம் செய்து பாருங்கள்

தொலைபேசி : 7598, 7403

உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்கள்
கமிஷன் விற்பனையாளர்கள்

வெலிகம ஸ்டோர்ஸ்

139, நான்காம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11

தொலைபேசி : 23271

தந்தி : "வெலிகம"

With Best Compliments
of

KANNAN & Co.

182, Bankshall, Street,
COLOMBO - 11

T'phone : 26493
24779

With the Best Compliments
from

Silver Line Electricals

Government & General Electrical Contractors
Electrical Engineers & Dealers in
Electrical Goods.

219, Messenger Street,
COLOMBO - 12

Phone : 35128

Grams : "Power Pack"

வெள்ளி விழா கொண்டாடும்

எங்கள்

மாநகர சபையை

மனமார வாழ்த்துகின்றோம்

முருகன் எலக்ட்ரிக் கல்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

6/8, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 7110

தந்தி : "CURRENT"

Lingam Textiles

52, MAIN STREET

JAFFNA.

For all Occasional Sarees & Suitings
All Other Requirements of Textiles

FOR

LADIES

GENTS

AND

CHILDREN

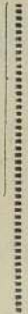

ASSOCIATED WITH

SOOTHY TEXTILES

14, MODEL MARKET, Power House Road, JAFFNA.

Reserved by

Subhas Cafe & Bakery

176, Hospital Road,

JAFFNA.

Phone: 578

Reserved by

S. V. MURUGESU

154, Hospital Road,

JAFFNA.

Phone: 564

*With the Best Compliments
and
Best Wishes for the Success*

of

J. M. C. Silver Jubilee Celebrations

from

K. NAGAMUTHU & Son
TEXTILE MERCHANTS
48-50, Grand Bazaar,
JAFFNA

Tele : 7475

Grams : "MUTHUS"

உங்கள் மின்சார தேவைகளைப்
பூர்த்தி செய்வதற்கு வடமாகாணத்தில்
நம்பிக்கையும் நாணயமும் நிறைந்த ஸ்தாபனம்

எம்மோ - ஸன்ஸ்

எலெக்ட்ரிக்ஸ்

மின்சார ஒப்பந்தக்காரர்கள்

மும்ஸாக் பீல்டிங் ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்

போன் : 374 & 7570

தந்தி : ஜெனரேசீற்றி

REPUTED NAME TO REMEMBER

FOR

HIGH QUALITY TEXTILES

M. O. Sons Textiles

REPUTED TEXTILE HOUSE

79, K. K. S. Road,

JAFFNA

Phone : 404

Grams : "MUHEERS"

With Best Compliments of

Commercial Press & Stores
Commercial Security Agency
Commercial Travel Agency

JAFFNA.

N. Vaitilingam & Co. Ltd.

Colombo.

**450, OLD MOOR STREET
Colombo-12**

T^y Phone : 33143-33144

Jaffna.

**138, K. K. S. ROAD
Jaffna**

T^y Phone : 530

Space Donated By

RAJU

STORES

RAJU BUILDING,

67, & 69, Kasturiar Road,

JAFFNA.

Phone No : 372

Grams : 'RAJU'

The Cheapside

Importers, Wholesale & Retail Dealers in Textiles

BRANCHES :-

- ★ JAFFNA
- ★ POINT-PEDRO
- ★ KILINOCCHI

Specialist in :-

Telephone Brand

LANKA PALAYAKAT SARONGS

**90, 2nd Cross Street,
COLOMBO-II**

Telegrams : "CHEAPSIDE"

Dial : 22621

Co-op Ceramics Shop
POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.
for
CERAMICS WARE

Chief Organisers of
NATIONAL
Lotteries Board
COUNTER
Opp: - RANI THEATRE
BUY A SWEEP TICKET
AND WIN A PRIZE

Co-op Hardware
STANLEY ROAD,
JAFFNA.
BUILDING MATERIALS,
PAINTS, LOCKS,
WINDOW GLASS ETC.

CO-OP
Grand Bazaar Branch
POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.
Textiles, Consumer Goods
Presentation Articles Etc

**CO-OP HOUSE WIRING AND
PLAN DRAWING BRANCH**
*Electrical Wiring - Repairs
and Drawing of Plans*
UNDERTAKEN BY
HIGHLY QUALIFIED
TECHNICIANS
INQUIRE AT
73/3, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

THE JAFFNA MUNICIPALITY
Multi-purpose Co-op.
Society Ltd.
74/3, Hospital Road,
JAFFNA.
350
Always at Your Service

Co-op Printers
MAIN STREET,
JAFFNA
for
QUALITY PRINTING

Co-op Town Shop
29, MAIN STREET,
JAFFNA
for
GIFT ITEMS, TEXTILES
SPORTS GOODS, Etc. Etc.

Co-op Rural Bank
for
SAVINGS, LOANS,
PAWN BROKING

CO-OP
Gas Filling Station
(Adjoining Veerasingham Hall)
K. K. S. ROAD,
JAFFNA
for
PETROLEUM PRODUCTS

Co-op Milk Shop
74/3, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.
for
STERILIZED MILK,
GHEE, BUTTER

அழகிய பவுண் நகைகள்

தங்கம் பவுண் நகைகள்

கே. என். எம். மீரூன் சாஹிப்

தங்கப் பவுண் நகை மாளிகை

நகை வீயாரம்

கன் ஞாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 585

Space Donated

By

National Mosaic Works

Manufacturers of Quality Terrazo Tiles

SHOW ROOMS :

**DAYARAMS,
338, Galle Road,
Wellawatte.**

FACTORY

**High Level Road
Navinna,
Maharagama.**

தந்தி ; 'ஜுவலர்ஸ்'

தொலைபேசி : 281

தங்க மாளிகை

அழகிற் சிறந்த
தங்க நகைகளுக்கு
தகுந்த ஸ்தாபனம்

தங்க மாளிகை

69, கன்னத்திட்டி,

யாழ்ப்பாணம்.

Cable : "JEWELLERS"

Dial : 281

GOLD HOUSE

KANNATHIDY, JAFFNA,

for fashionable

Jewelleries and Brilliants

With Best Compliments

from

S. SULAIMANKANDU & Bro.

RADIO PEOPLE

5 & 7, Momsac Building

Stanley Road

JAFFNA.

Telephone 265

Grams: "JAHANS".

With Best Compliments

from

GANESHANANDA STORES

Proprietor: *V. Sundarampillai*

Dealer in: **Timber, Furniture,
Household Utencils and Tiles,
Transport Agents**

244, Hospital Road,

Jaffna.

PHONE : 427

Space Donated

By

Kanesan Stores

28, K. K. S. Road,
JAFFNA

Anything in
Textiles ?

Just Step in

S. R. SELLATHURAI

216, K. K. S. Road,
Jaffna.

Dial : 296

வடமாகாண விநியோகஸ்தர்கள் :

'எஸ்-லோன்' வன்மை P. V. C. குழாய்கள்		'C. B. E.' மின்சார பல்புகள்
	ரோட்மாஸ்டர் ராம் (Triumph) சயிக்கிள்கள்	
'எவறெடி' பற்றறிகள்		'சென்ரிக்' மின்சார தண்ணீர் பம்புகள்

மற்றும்

சகலவிதமான மின்சார உபகரணங்கள் முதலியவை

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளச் சிறந்த இடம்

நியூ ரோன் எலெக்ட்ரிக் கல்ஸ்

141, 143, ஸ்ரான்லி வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி எண் : 7106.

HOME D LITE

ELECTRICAL CONTRACTORS

AND

DEALERS IN ELECTRICAL GOODS

7, MODEL MARKET, SHOW ROOM, HOSPITAL ROAD, JAFFNA.

SELVA STORES

GENERAL MERCHANTS

Dealers in

Eversilver, Aluminium, Brass & Enamelwares

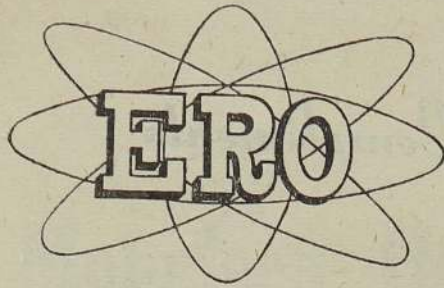
செல்வா ஸ்டோர்ஸ்

2 A, மக்கள் நவீன சந்தை,
ஆஸ்பத்திரி வீதி.

2A, PEOPLE'S MODEL MARKET,
Hospital Road,

யாழ்ப்பாணம்

With the Best Compliments from

ERO ELECTRONICS

Radios, Tape Recorders, Sewing Machines
& Electrical Works.

Proprietor :

A. H. M. MATHER (Salley)
23, People's Model Market,
JAFFNA

*With the Best Compliments
from*

Gomathy Garment Industries
KARAINAGAR

Sole Distributors :

KARTEX

21, Model Market,

Jaffna.

With the Best Compliments

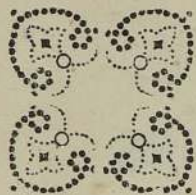

from

C A F E D E L U X E

85 — 87, POWER HOUSE ROAD,

JAFFNA.

With the Best Compliments

from

M I L K B A R

22 — 24, MAIN STREET,

JAFFNA.

Phone: 531

Grams : " ENEMES "

N. M. Sultan Mohideen Hadjar & Bro.

Dealers in :

**Fancy Goods, Presentation Articles,
Sundries, Stainless Steel Wares,
Glass, Enamel & Aluminium Wares
Stationery Groceries, Oilmans etc. etc.**

123, 125, 143, K. K. S. Road,
JAFFNA.

No. 2, New Market,
Hospital Road,
JAFFNA.

Holiday Inns & Hotels Limited

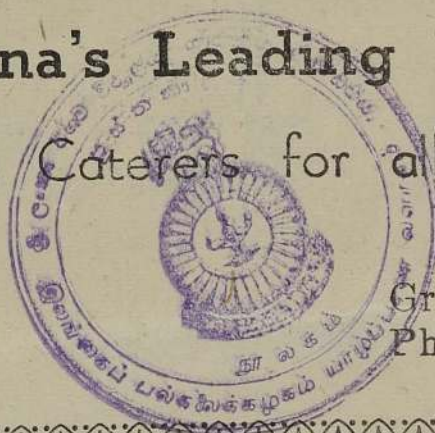
Offer Tourists and Travellers

PALM COURT

Jaffna's Leading Hotel

Complete Caterers for all Occasions

202, Main Street,
JAFFNA.

Gram: "PALMCOURT" Jaffna
Phone: 628 Jaffna.

Holiday Tours & Travels Ltd.

Contact us for all your travel requirements

We attend to your Pass Ports / Emergency Certificates

Booking of Passages

AND

Conducting of Local & Foreign Tours and Pilgrimages

190, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

Gram: "TRAVELTOURS" Jaffna
Phone: 496 & 628

E 8 NOV 2005
E 7 DEC 2005

26 NOV 2001		31 DEC 2015
18 JAN 2002	F 1 JUN 2010	12 JAN 2024
14 JUN 2002	31 AUG 2010	25 DEC 2024
28 JUN 2002	[13 NOV 2010]	[26 NOV 2024]
16 JUL 2002		
29 AUG 2002	08 JUN 2012	
09 APR 2003	[12 NOV 2012]	
06 MAY 2003	[17 SEP 2014]	
20 MAY 2003	16 DEC 2015	

352	83421
CLASS NUMBER	ACCESSION NUMBER

UNIVERSITY OF JAFFNA

This book must be returned on or before the last date recorded above or a fine of Rs. 1/- for each working day overdue will be levied.

This book may be renewed by post card by quoting:

- a) The last date recorded above
- b) Class No.
- c) Accession No.

University of Jaffna
83421

Library

31

31

